

IJA # 361

אור גדול חמשה חומשי תורה ספר בראשית

Or Gadol Ḥamishah Ḥumshe Torah Sefer Be-Reshit

Livorno, 5697 (1936 or 1937)

אור גדול

חמשה חומשי תורה

ראה זה הרש את הגדולות ואת הנוראות למען
ירוץ כל קורא כם מנער ועד זקן אותיות מהכימות *
שכלם פתאימות נכיו ורמ'ות * אשר במוחו
לא נהיה בכל מיני שלמות * עם חמש
מגילות והפטרות כל השנה שובע שפחות
ועימות :

ספר בראשית

פה ליוורנו יע"א

שנת תרצ"ז לפ"ק

מיד שלמה בילפורטו וחבירו הי"ו

מדפיסם זמוכרי ספרים

כ"ג זכור ועליוש לקור זכרים נחום אטעטע נע

לפני זכור ועליוש עליוש נחום נע

בסימנא טבא

ב

ספר בראשית

כ"ג זכור ועליוש
לפני זכור ועליוש
עליוש נחום נע

כ"ג זכור ועליוש
לפני זכור ועליוש
עליוש נחום נע

כ"ג זכור ועליוש
לפני זכור ועליוש
עליוש נחום נע

כ"ג זכור ועליוש
לפני זכור ועליוש
עליוש נחום נע

א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ: כ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תֵהוֹ
 וּבָהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ
 אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:
 ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהיֶאֱוֹר וַיְהיֶאֱוֹר:
 ד וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל
 אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: ה וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קִרְא לַיְלָה
 וַיְהיֶעֱרַב וַיְהיֶבֶקֶר יוֹם אֶחָד: פ
 ז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהיֶרְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם
 וַיְהיֶמְבְּדִיר בֵּין מַיִם לַמַּיִם: ח וַיַּעַשׂ
 אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם
 אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
 מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהיֶיכֵן: ט וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
 לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהיֶעֱרַב וַיְהיֶבֶקֶר
 יוֹם

ב רבי

פ

יום שני :

ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן : י ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : יא ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזרע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן : יב ותוצא הארץ דשא עשב מזרע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב : יג ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי : פ

יד ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים : טו והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן : טז ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור

הגדול

הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים : יז ויהי ויהיו אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ : יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב : יט ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי : פ

כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים : כא ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר ישרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב : כב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ : כג ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי : פ

כד ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ

למינה

למינה ויהי כן : כו ויעש אלהים את
חירת הארץ למינה ואת הבהמה
למינה ואת כל דמש האדמה למינהו
וירא אלהים כי טוב : ט ויאמר אלהים
נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה
ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על
הארץ : יו ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם : יא ויברך אתם
אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו
ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת
הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
על הארץ : יב ויאמר אלהים הנדו
נתתי לכם את כל עשב י זרע זרע
אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ
אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה
לאכלה : יג ולכל חית הארץ ולכל
עוף השמים ולכל רמש על הארץ

אשר

אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב
לאכלה ויהי כן : לד וירא אלהים את
כל אשר עשה והנה טוב מאד והי
ערב ויהי בקר יום הששי : פ
ב ויכלו השמים והארץ וכל צבאם :
כ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה : נ ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו
שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים

דעשות : פ שני

ד אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים : ה וכל י שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים
על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה :
ו ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל
פני האדמה : ז וייצר יהוה אלהים

את

ה ושרא

את האדם עפר מן האדמה ויפח
באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש
חיה : ט וישע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם וישם שם את האדם אשר יצר :
ט ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל
עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ
החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע :
י ונהל יצא מעדן להשקות את הגן
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים :
יא שם האחד פישון הוא הסבב את
כל ארץ החוילה אשר שם הזהב :
יב וזהב הארץ הוא טוב שם הבדלח
ואבן השהם : יג ושם הנהר השני
גיוחון הוא הסובב את כל ארץ כוש :
יד ושם הנהר השלישי הדקל הוא
ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי
הוא פרת : טו ויקח יהוה אלהים את
האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
ולשמרה : טז ויצו יהוה אלהים על

האדם לאמר מכל עץ הגן אכל
תאכל : י ומעץ הדעת טוב ורע לא
תאכל ממנו כי ביום אכרך ממנו
מות תמות : יא ויאמר יהוה אלהים לא
טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר
כנגדו : פ שלישי ט ויצר יהוה אלהים מן
האדמה כל חית השדה ואת כל עוף
השמים ויבא אל האדם לראות
מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו
האדם נפש חיה הוא שמו :
כ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
ולעוף השמים ולכל חית השדה
ולאדם לא מצא עזר כנגדו : כא ויפל
יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן
ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר
תחתנה : כב ויבן יהוה אלהים את
הצלע אשר לקח מן האדם לאשה
ויבאה אל האדם : כג ויאמר האדם
זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
לואת

לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה
זאת: כי עלבן יעוב איש את אביו
ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר
אחד: כס ויהיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבששו: ג ויהנחש
היה ערום מפל חית השדה אשר
עשה יהוה אלהים ויאמר אלהי
אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל
עץ הגן: כ ותאמר האשה אל הנחש
מפרי עץ הגן נאכל: ג ומפרי העץ
אשר בתוך הגן אמר אלהים לא
תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו:
ד ויאמר הנחש אל האשה לא מות
תמתו: ה כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
כאלהים ידעי טוב ורע: ו ותרא
האשה כי טוב היצן למאכל וכי
תאוה הוא לעינים ונחמד העץ
להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן

ד הנחש דגש אחר ואו שורק קדש חול

גם

גם לאישה עמה ויאכל: ז ותפקחנה
עיני שניהם וידעו כי עירומם הם
ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת:
ח וישמעו את קול יהוה אלהים
מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא
האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך
עץ הגן: ט ויקרא יהוה אלהים אל
האדם ויאמר לו איכה: י ויאמר את
קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
ואחבא: יא ויאמר מי הוגיד לך כי
עירם אתה המן העץ אשר צויתך
לבדתי אכל ממנו אכלת: יב ויאמר
האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא
נתנה לי מן העץ ואכל: יג ויאמר
יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל:
יד ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי
עשית זאת ארוור אתה מכל הבהמה
ומכל חית השדה על גהנך הילך

ועפר

ועפר תאכל כל ימי חיך : טו ואיבה ו
אשית בינך ובין האשה ובין זרעך
ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה
תשופנו עקב : ס טו אל האשה
אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך
בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך
והוא ימשל בך : ס י ולאדם
אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל
מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל
ממנו ארורה האדמה בעבודך בעצבון
תאכלנה כל ימי חיך : יט וקוץ ודרדר
תצמיח קך ואכלת את עשב השדה :
יט בועת אפיק תאכל לחם עד שובך
אל האדמה כי ממנה לקחת פי עפר
אתה ואל עפר תשוב : כ ויקרא
האדם ישם אשתו חוה כי הוא היתה
אם כל חי : כג ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור וילבשם : פ

רביעי

הן

הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח
גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם :
כג וישלח יהוה אלהים מנג' עדן לעבד
את האדמה אשר לקח משם : כד ויגרש
את האדם וישכן מקדם לגן עדן את
הכרבים ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את דרך עץ החיים : ס ד והאדם
ידע את חוה אשתו ותהל ותלד את
קין ותאמר קניתי איש את יהוה :
כ וחסף ללדת את אחיו את הבל והיה
הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה :
ג והיה מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה
מנחה ליהוה : ד והבל הביא גם הוא
מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה
אל הבל ואל מנחתו : ס ואל קין ואל
מנחתו לא ישע ויחר לקין מאד ויפלו
פניו : ו ויאמר יהוה אל קין למה חרה
לך ולמה נפלו פניך : ז הלוא אם

תיטיב

מלרע ב רפוייה

תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח
חטאת רבץ ואלוך תשווקתו ואתה
תמשלבו : ויאמר קין אל הבל
אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין
אל הבל אחיו והרגהו : ויאמר יהוה
אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי
השמר אחי אנכי : ויאמר מה עשית
קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה :
ועתה ארור אתה מן האדמה אשר
פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך
מידך : כי תעבד את האדמה לא
תסוף תרת כחה לך גע ונגד תהיה
בארץ : ויאמר קין אל יהוה גדול
עוני מנשוא : הן גרשת אתי היום
מעל פני האדמה ומפניך אסתיר
והייתי גע ונגד בארץ והיה כל מצאי
יהרגני : ויאמר לו יהוה לכן ברך
הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין
אות לבלתי הכות אתו כל מצאו :

ויצא

טו ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ
נוד קדמת עדן : וידע קין את
אשתו ותהר ותלד את חנוך והי בנה
עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך :
חמישי ים ויילד לחנוך את עירד ועירד ילד
את מחויאל ומחויאל ילד את מתושל
ומתושל ילד את למך : ויקח לו
למך שתי נשים שם האחת עדה ושם
השנית צלה : ותלד עדה את יב
הוא היה אבי יושב אהל ומקנדה :
כא וישם אחיו יובל הוא היה אבי כל
תפיש כנור ועוגב : כב וצלה גם הויה
ילדה את תובל קין לטש כל חרש
נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה :
כג ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמעו
קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש
הרגתי לפצעי וילד לחברתי : כד כי
שבעתים יקם קין ולמך שבעים
ושבעה : כה וידע אדם עוד את אשתו

ותלד

האלף בשוא לכו

ותלד בן ותקרא את שמו שת כי
שתלי אלהים זרע אחר תחת הכל
כי הרגו קין : ולישת גסהווא ירד
בן ויקרא את שמו אנוש הז הוחר
לקרא בשם יהוה : ש ה ה ז
ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים
אדם בדמות אלהים עשה אתו :
ז זכר ונקבה בראם ויברך אתם
ויקרא את שמם אדם ביום הבראם :
ח ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
בדמותו בצלמו ויקרא את שמו שת :
ט ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת
שמונה מאת שנה ויולד בנים ובנות :
י ויהיו כרמי אדם אשר חי תשע
מאות שנה ושלשים שנה וימת : יא ויחי
שת חמש שנים ומאת שנה ויולד
את אנוש : יב ויחי שת אחרי הולידו
את אנוש שבע שנים ושמונה מאות
שנה ויולד בנים ובנות : יג ויהיו כל

ימי

ימי ששת שנים עשרה שנה ותשע
מאות שנה וימת : יד ויחי
אנוש תשעים שנה ויולד את קינן :
טו ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן
חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה
ויולד בנים ובנות : יז ויהיו כרמי ימי
אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה
וימת : יח ויחי קינן שבעים
שנה ויולד את מהללאל : יט ויחי קינן
אחרי הולידו את מהללאל ארבעים
שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים
ובנות : כ ויהיו כרמי ימי קינן עשר
שנים ותשע מאות שנה וימת : כא ויחי
מהללאל חמש שנים ושלשים שנה
ויולד את ירד : כב ויחי מהללאל אחרי
הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה
מאות שנה ויולד בנים ובנות :
כג ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים
שנה ושמונה מאות שנה וימת : כד ויחי

ירד

יָרַד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה
וַיּוֹלֵד אֶת חֲנוֹךְ : יט וַיְחִי יֶרֶד אַחֲרַי
הוֹלִידוֹ אֶת חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת : כ וַיְהִי כָּל יְמֵי
יָרַד שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַתֵּשֶׁע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיָּמָת : ס כה וַיְחִי חֲנוֹךְ חֲמִישׁ
וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת מֶתוּשֶׁלַח :
כג וַיִּתְּהַלַּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרַי
הוֹלִידוֹ אֶת־מֶתוּשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת : כד וַיְהִי כָּל יְמֵי
חֲנוֹךְ חֲמִישׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה : כו וַיִּתְּהַלַּךְ חֲנוֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים
וַאֲיָנָנוּ כִּי־לָקַח אֶת־אֱהִיִּם : ס שְׁבַע כס וַיְחִי
מֶתוּשֶׁלַח שֶׁבַע וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת
שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־לָמֶךְ : לו וַיְחִי מֶתוּשֶׁלַח
אַחֲרַי הוֹלִידוֹ אֶת־לָמֶךְ שְׁתַּיִם וּשְׁמוֹנִים
שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים
וּבָנוֹת : לו וַיְהִי כָּל יְמֵי מֶתוּשֶׁלַח
תֵּשֶׁע וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַתֵּשֶׁע מֵאוֹת שָׁנָה

וימת

וַיָּמָת : ס כח וַיְחִי לָמֶךְ שְׁתַּיִם
וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בֶּן :
כט וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ
מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדֵינוּ מִן־הָאָדָמָה
אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה : לו וַיְחִי לָמֶךְ אַחֲרַי
הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חֲמִישׁ וַתֵּשֶׁעִם שָׁנָה
וּחֲמִישׁ מֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת :
לז וַיְהִי כָּל יְמֵי לָמֶךְ שֶׁבַע וּשְׁבַעִים
שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת : ס ו וַיְהִי
נֹחַ בֶּן־חֲמִישׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד נֹחַ
אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת : כ וַיְהִי
כִּי־חָלַל הָאָדָם לְרֵב עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה
וּבָנוֹת יָרְדוּ לָהֶם : נ וַיֵּרְאוּ בְנֵי־
הָאֱלֹהִים אֶת־בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת
הָיָה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר
בָּחָרוּ : ה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יֵדוֹן רוּחִי
בָּאָדָם לְעַלְמָם בְּשָׁנָם הוּא בִּשְׂרָר וְהָיוּ
יָמֵי מַאֲהָ וְעֵשְׂרִים שָׁנָה : ס הַנְּפִלִים
הָיוּ בָּאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרָיֶיךָ

שני טעמים הם והשני נרשין ושנים תהלה הול אשר

אִישׁ יבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בְּנוֹת
הָאָדָם וְיִלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר
מְעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם : פ

מפסיד

וַיֵּרָא יְהוָה כִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם
בָּאָרֶץ וּכְל־יִצַר מַחֲשַׁבְתָּ לִבּוֹ רַק רַע
כָּל־הַיּוֹם : וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־
הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ : ח וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֲמַחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בְּרָאֹתִי
מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה
עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי
כִּי עָשִׂיתֶם : ט וְנַח מֵצֵא חַן בְּעֵינֵי
יְהוָה : פ פ פ

י אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹת נַח נַח אִישׁ צַדִּיק
תָּמִים הָיָה בְּדַרְתּוֹ אֶת־
הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ־נַח : יא וַיּוֹלַד נַח
שְׁרֵשְׁרָה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־
יֶפֶת : יב וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס : יג וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־
הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־

בשר

חול

בְּשָׂר אֶת־דַּרְכּוֹ עַל־הָאָרֶץ : ס יד וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים לְנֹחַ קַן כָּל־בְּשָׂר בַּיָּבֵשׁ לִפְנֵי
כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנֵּנִי
מִשְׁחִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ : טו עָשָׂה לְךָ תֵּבַת
עֲצֵי־גִפְרִית קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה
וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ מִבֵּית וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר :
טז וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מְאוֹת
אַמָּה אֶרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ
וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמְתָהּ : יז צַהֵר תַּעֲשֶׂה
לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּכַלְכֵּנָה מִלְּמַעְלָה
וּפֶתַח הַתֵּבָה בַּצִּדָּה תַּשִּׂים תַּחְתִּים
שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה : יח וְאֲנִי הוֹנֵי
מִבְּיַא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ
לְיִשְׁחַת כָּל־בְּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל־אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יָגוּעַ :
יט וַהֲקַמְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבְאֶרֶץ
אֶל־הַתֵּבָה אֹתָהּ וּבִנְיָךְ וְאֶשְׁתָּךְ וּבְנֵי־
בְּנֵיךְ אִתְּךָ : כ וּמִכָּל־חַי מִכָּל־בְּשָׂר
שְׁנַיִם מִכָּל תָּבִיא אֶל־הַתֵּבָה לְהַחֲיֶיהָ

אתך

ה קמז

אתך זכר ונקבה יהיו וכל מהעוף למינהו
ומן הבהמה למינה מכל רמש
האדמה למינהו שנים מכל יבאו אריך
להחיות: כ ואתה קח לך מכל מאכל
אשר יאכל ואספת אריך והיה רך
ולחם לאכלה: כג ויעש נח ככל אשר
צוה אתו אלהים בן עשה: שד ז ויאמר
יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אִת־
התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני
בדור הזה: כ מכל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו
ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא
שנים איש ואשתו: כג גם מעוף השמים
שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות ורע
על פני כל הארץ: ד כי לימים עוד
שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה ומחיתי את כל
היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה:
ה ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ו ונת

בן-שש מאות שנה והמבול היה מים
על הארץ: ז ויבא נח ובניו ואשתו
ונשי-בניו אתו אל-התבה מפני מי
המבול: ח מן הבהמה הטהורה ומן
הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף
וכר אשר רמש על האדמה: ט שנים
שנים באו אל-נח אל-התבה זכר
ונקבה כאשר צוה אלהים את נח:
י והיו לשבעת הימים ומי המבול היו
על הארץ: יא בשנת שש מאות שנה
לחיי-נח בחדש השני בשבעה עשר
יום לחדש ביום הזה נבקעו כל-
מעיינות תהום רבה וארבת השמים
נפתחו: יב והיו הגשם על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה: יג בעצם
היום הזה בא נח ושם-וחם ויפת בני-נח
ואישת נח וישלשת נשי-בניו אתם אל-
התבה: יד המה וכל החיה למינה וכל-
הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על-

הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל
צפור כל בנה : טו ויבאו אֵלֶיךָ אֶת־הַתְּבֵנָה
שָׁנִים שָׁנִים מִכָּל־הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ
חַיִּים : טז וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל־
בֶּשֶׂר בָּאוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים
וַיִּסְגֵּר יְהוָה בְּעֵדוֹ : שְׁלִישִׁי יי וַיְהִי הַמַּבּוּל
אַרְבָּעִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבוּ הַמַּיִם
וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתְּבֵנָה וְתָרַם מֵעַל הָאָרֶץ :
יג וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ
וַתִּלָּךְ הַתְּבֵנָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם : יד וְהַמַּיִם
גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָל־
הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־
הַשָּׁמַיִם : טו חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְּמַעְלָה
גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים : טז וַיִּגְוַע
כָּל־בֶּשֶׂר הַרְמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ בַּעוֹף
וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל־הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ
עַל־הָאָרֶץ וְכָל־הָאָדָם : טז כָּל־אִישׁ
נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בְּאַפּוֹ מִכָּל־אִישׁ
בַּהֲרַבָּה מָתוּ : טז וַיִּמַח אֶת־כָּל־הַיְקוּם
אֲשֶׁר

מלשל ורמט רפוח

אֲשֶׁר י על־פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם עַד־
בַּהֲמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם
וַיִּמַּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשְׂאֵר אֶדְנָה וְאִישׁ
אֶתוֹ בַּתְּבֵנָה : טז וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־
הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאת יוֹם : טז וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבֵנָה וַיַּעֲבֹר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׂכּוּ הַמַּיִם :
יז וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיַנַת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם
וַיִּבְלֵא הַגִּישִׁים מִן־הַשָּׁמַיִם : יח וַיִּשְׂכּוּ
הַמַּיִם מֵעַד הָאָרֶץ הַלּוֹךְ וַיָּשׁוּב וַיַּחֲסְרוּ
הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמֵאת יוֹם :
יט וַתִּגַּח הַתְּבֵנָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בִּשְׁבַע־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַד הָרִי
אַרְדָּט : כ וְהַמַּיִם הָיוּ הַלּוֹךְ וַחֲסוּר עַד
הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בַּעֲשִׂירִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
נִרְאָה רֵאשִׁי הַהָרִים : כא וַיְהִי מִקֵּץ
אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן
הַתְּבֵנָה אֲשֶׁר עָשָׂה : כב וַיִּשְׁלַח אֶת־

הערב

מלרע

ד 4

הערב ויצא יצוא ושוב עדיבשת
 המים מעל הארץ : ט וישלח את
 היונה מאתו לראות הקלו המים מעל
 פני האדמה : ט ולא מצאה היונה
 מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל
 התבה כימים עדפני כל הארץ
 וישלח ירו ויקחה ויבא אתה אליו
 אל התבה : י ויחל עוד שבעת ימים
 אחרים ויסף שלח את היונה מן
 התבה : יא ותבא אליו היונה לעת
 ערב והנה עלהזית טרף בפיה וידע
 נח כיקלו המים מעל הארץ : יב ויחר
 עוד שבעת ימים אחרים וישלח את
 היונה ולא יספה שוב אליו עוד :
 יג ויהי באחרת ושיש מאות שנה
 בראשון באחר לחדש חרבו המים
 מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה
 וראוהנה חרבו פני האדמה : יד ובחדש
 חשני בשבעה ועשרים יום לחדש
 יבשה

מלעיל מלעיל

יבשה

יבשה הארץ : ט רביעי טו וידבר אל הים
 אל נח לאמר : טז צא מן התבה אתה
 ואשתך ובניך ונשי בניך אתך : יז כל
 החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
 ובבהמה ובכל הרמש הרמש על
 הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ
 ופרו ורבו על הארץ : יח ויצא נח
 ובניו ואשתו ונשי בניו אתו : יט כל
 החיה כל הרמש וכל העוף כל רמש
 על הארץ למשפחתיהם יצאו מן
 התבה : כ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח
 מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף
 הטהור ויעל עלת במזבח : כא וירח
 יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה
 אל לבו לא אסף לקלל עוד את
 האדמה בעבור האדם כי יצר לב
 האדם רע מנעוריו ולא אסף עוד
 להכות את כרחי כאשר עשיתי :
 כב עד כד ימי הארץ זרע וקציר וקר

הוצא ק מלעיל

וחם

והם וקניז וחורף ויום ולילה לא ישבתו :
ט ויברך אלהים את־נח ואת־בניו
ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־
הארץ : כ ומוראכם וחתכם יהיה על
כל־חית הארץ ועל כל־עוף השמים
בכל אשר תרמיש האדמה ובכל־דני
הים בידכם נתנו : ג כל־דמיש אשר
הוא־חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב
נתתי לכם את־כל : ד אִד־בשר
בנפשו דמו לא תאכלו : ה ואך את־
דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל־חיה
אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו
אדרש את־נפש האדם : ו ישפך דם
האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים
עשה את־האדם : ז ואתם פרו ורבו
שרצו בארץ ורבו־בה : ח חמישי ח ויאמר
אלהים אל־נח ואד־בניו אתו לאמר :
ט ואני הנני מקים את־בריתי אתכם
ואת־זרעכם אחריכם : י ואת כל־נפש

החיה

החיה אשר אתכם בעוף בבהמה
ובכל־חית הארץ אתכם מכל יצאי
התבה לכל חית הארץ : יי והקמתי
את־בריתי אתכם ולא־יפרת כל־בשר
עוד ממי המבול ולא־יהיה עוד מבול
לשחת הארץ : יב ויאמר אלהים
זאת אות־הברית אשר־אני נתן
ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה
אשר אתכם לדורת עולם : יג את־
קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית
ביני ובין הארץ : יד והיה בענני ענן
עד־הארץ ונראתה הקשת בענן :
טו וזכרתי את־בריתי אשר ביני וביניכם
ובין כל־נפש חיה בכל־בשר ולא־
יהיה עוד המים למבול לשחת כל־
בשר : טז והיתה הקשת בענן וראיתה
לזכור ברית עולם בין אלהים ובין
כל־נפש חיה בכל־בשר אשר על־
הארץ : יז ויאמר אלהים אל־נח זאת

אות

הנויך בשוא למד

אות הברית אשר הקמתי ביני ובין
 כל בשר אשר על הארץ : פ ששי
 ויהיו בני נח היצאים מן התבה
 שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען :
 ושרשה אלה בני נח ומאלה נפצה
 כל הארץ : ק ויחד נח איש האדמה
 וישע ברם : כא וישת מן היין וישכר
 ויתגל בתוך אהלה : כב וירא חם אבי
 כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו
 בחוץ : כג ויקח שם ויפת את השמלה
 וישמו על שכם שניהם וילכו אחרנית
 וכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית
 וערות אביהם לא ראו : כד וייקץ נח
 מיינו וידע את אשר עשה לו בנו
 הקטן : כה ויאמר יהור כנען עבד
 עבדים יהיה לאחיו : כו ויאמר ברוך
 יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו :
 כז יפת אלהים ליפת וישכן באהרי
 שם ויהי כנען עבד למו : כח ויחי נח

טלעל

אחר

אחר המבול שלש מאות שנה
 וחמישים שנה : כט ויהי כל ימי נח תשע
 מאות שנה וחמישים שנה וימת : פ
 י א ואלה תולדת בני נח שם חם
 ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול :
 ב בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
 ומישך ותירס : ג ובני גמר אשכנז
 וריפת ותגרמה : ד ובני יון ארשה
 ותרשיש כתיס ודרנים : ה מאלה
 נפרדו איי הגוים בארצתם איש
 לרשנו למשפחתם בגויהם : ו ובני
 חם כוש ומצרים ופוט וכנען : ז ובני
 כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה
 וסבתכא ובני רעמה שבא ורדן :
 ח וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות
 גבר בארץ : ט הוא היה גבר ציד לפני
 יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד
 לפני יהוה : י ותהי ראשית ממלכתו
 בכר וארד ואכד ובלנה בארץ שגער :

כז

יג מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את
 גינוה ואת רחבת עיר ואת כלה :
 יד ואת רסן בין גינוה ובין כלה הוא
 העיר הגדלה : יו ומצרים ילד את
 לודים ואת ענמים ואת להבים ואת
 נפתחים : יז ואת פתוסים ואת
 כסלחים אשר יצאו משם פלשתים
 ואת כפתרים : יח וכן ילד
 את צידן בכרו ואת חת : יט ואת
 היבוסים ואת האמרי ואת הגרשי :
 יי ואת החוי ואת הערקי ואת הפיני :
 ייא ואת הארורי ואת הצמרי ואת
 החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני :
 ייב ויהי גבול הכנעני מצידן באכה
 גררה עד עזרה באכה סדמה ועמרה
 ואדמה וצבים עד דישע : ייג אלה בני
 חם למשפחתם ללישנתם בארצתם
 בגויהם : ייד ולשם ילד גם הוא
 ייז כל בני עבר אחי יפת הגדול :

ובכוס י

בני

ה ככ בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד
 וארם : כג ובני ארם עויז וחול וגתר
 ומש : כד וארפכשד ילד את שרר
 ושלח ילד את עבר : כה ולעבר ילד
 שני בנים שם האחד פלג כי כימיו
 נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן : כו ויקטן
 ילד את אלמורד ואת שרף ואת
 חצרמות ואת ירח : כז ואת הדורים
 ואת אוזל ואת דקלה : כח ואת עובל
 ואת אבימאל ואת שבא : כט ואת אופר
 ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני
 יקטן : ל ויהי מושבם ממשא באכה
 ספרה הר הקדם : לא אלה בני שם
 למשפחתם ללישנתם בארצתם
 לגויהם : לב אלה משפחת בני נח
 לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים
 בארץ אחר המבול : לפ שביע

ברעה

ה 8

בַּקֶּעָה בְּאַרְצָן שְׁנַעַר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם :
 ג וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הִבֵּה נִלְבְּנָה
 לְבָנִים וְנִשְׂרַפְרָה לְשִׂרְפָה וְתִהְיֶה לָהֶם
 הַלְּבָנָה לְאֹבֵן וְהַחֲמֹר הִיָּה לָהֶם לְחֹמֶר :
 ד וַיֹּאמְרוּ הִבֵּה נִבְנֶה־לָּנוּ עִיר וּמְגִדָּל
 וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שֵׁם פֶּן־נִפְוֶן
 עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ : ה וַיֵּרֶד יְהוָה לִרְאוֹת
 אֶת־הָעִיר וְאֶת־הַמְּגִדָּל אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי
 הָאָדָם : ו וַיֹּאמֶר יְהוָה הֵן עִם אֶחָד
 וְשָׂפָה אֶחָת לְכָל־ם וְזֶה הַחֲלֹם לַעֲשׂוֹת
 וְעַתָּה לֹא יִבְעַר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יִזְמוּ
 לַעֲשׂוֹת : ז הִבֵּה נִרְדְּדֶה וְנִבְלֶה שֵׁם
 שִׁפְתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְתֹת
 רֵעֵהוּ : ח וַיִּפֶן יְהוָה אֶת־כּוֹס מִשְׁם עַל־
 פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר :
 ט עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי־שָׁם בָּלַל
 יְהוָה שִׁפְתֹת כָּל־הָאָרֶץ וּמִשְׁם הִפְיָצוּם
 יְרוּשָׁה עַד־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ : פ
 י אֱלֹהֵי תוֹלְדֹת שֵׁם שָׁם בֶּן־מֵאֹת שָׁנָה

וְיוֹלֵד

וְיוֹלֵד אֶת־אַרְפַּכְשָׁד שְׁנַתִּים אַחַר
 הַמְּבֹרָד : יא וַיְחִי־יִשָּׁם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־
 אַרְפַּכְשָׁד חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיוֹלֵד בָּנִים
 וּבָנוֹת : ס יב וְאַרְפַּכְשָׁד הִי חֲמִשׁ
 וּשְׁלִשִׁים שָׁנָה וַיוֹלֵד אֶת־שֵׁלַח : יג וַיְחִי
 אַרְפַּכְשָׁד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁלַח שְׁלֹשׁ
 שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיוֹלֵד בָּנִים
 וּבָנוֹת : ס יד וְשֵׁלַח הִי שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וַיוֹלֵד אֶת־עֵבֶר : טו וַיְחִי־שֵׁלַח
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־עֵבֶר שְׁלֹשׁ שָׁנִים
 וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיוֹלֵד בָּנִים
 וּבָנוֹת : ס טז וַיְחִי־עֵבֶר אַרְבַּע
 וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיוֹלֵד אֶת־פֶּלֶג : יז וַיְחִי־
 עֵבֶר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיוֹלֵד בָּנִים
 וּבָנוֹת : ס יח וַיְחִי־פֶלֶג שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וַיוֹלֵד אֶת־דָּעֵן : יט וַיְחִי־פֶלֶג אַחֲרֵי
 הוֹלִידוֹ אֶת־דָּעֵן תִּשְׁעֵי שָׁנִים וּמֵאֹתִים
 שָׁנָה וַיוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת : ס כ וַיְחִי

רש

רעו שתים ושלשים שנה ויולד את-
שרוג: כא ויחי רעו אחרי הולידו את
שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד
בנים ובנות: ס כב ויחי שרוג
שלשים שנה ויולד את-נחור: כג ויחי
שרוג אחרי הולידו את-נחור מאתים
שנה ויולד בנים ובנות: ס כד ויחי
נחור תשע ועשרים שנה ויולד את-
תרח: כה ויחי נחור אחרי הולידו את-
תרח תשע-עשרה שנה ומאת שנה
ויולד בנים ובנות: ס כו ויחי-תרח
שבעים שנה ויולד את-אברם את-
נחור ואת-הרן: כז ואלה תולדת תרח
תרח הוליד את-אברם את-נחור ואת-
הרן והרן הוליד את-לוט: כח וימת
הרן ערפני תרח אביו בארץ מולדתו
באור כשדים: כט מפטיר ויקח אברם
ונחור להם נשים שם אשת-אברם
שרי ושם אשת-נחור מלכה בת-הרן

אבי

אבי-מלכה ואבי יסכה: ל ותהי שרי
עקרה אין לה ולד: לא ויקח תרח את-
אברם בנו ואת-לוט בן-הרן בן-בנו
ואת שרי בלתו אשת אברם בנו ויצאו
אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען
ויבאו עד-חרן וישבו שם: לב ויהיו ימי-
תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת
תרח בחרן: פ פ פ
יב ויאמר יהוה אל-אברם לך-לך
מארצך וממולדתך ומבית
אביך אל-הארץ אשר אראך: כ ואעשך
לגוי גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה
ברכה: כג ואברכה מברכך ומקדלך
אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה:
ד וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה
ויילך אתו לוט ואברם בן-חמש שנים
ושבעים שנה בצאתו מחרן: ס ויקח
אברם את-שרי אשתו ואת-לוט בן-
אחיו ואת-כל-רכושם אשר רכשו

ואת

המכות

ואת הנפיש אשר עשו בחרן ויצאו
 ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען:
 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם
 עד אלון מורה והכנעני אז בארץ:
 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעה
 אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
 ליהוה הנראה אליו: ^ט ויעתק משם
 ההרה מקדם לבית אל ויש אהלה
 בית אל מים והעי מקדם ויבן שם
 מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ^ט ויסע
 אברם הלך ונסוע הנגבה: ^פ

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה
 לגור שם כי כבד הרעב בארץ: ^י ויהי
 כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר
 אל שרי אשתו הנהנא ידעתי כי אשה
 יפת מראה את: ^י והיה כי יראו אתך
 המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי
 ואתך יחיו: ^י אמרינא אחתי את
 למען יטבלי בעבורך וחיתה נפשי

בגלך

בגלך: ^י שני י יהי כבוא אברם
 מצרימה ויראו המצרים את האשה
 כי יפה הוא מאד: ^{טו} ויראו אתה שרי
 פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח
 האשה בית פרעה: ^{טו} ולאברם היטיב
 בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים
 ועבדים ושפחה ואתנת וגמלים:
^י וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים
 ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם:
^י ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת
 עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך
 הוא: ^י למה אמרת אחתי הוא ואקח
 אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח
 ורך: ^כ ויצו עריו פרעה אנשים וישלחו
 אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו:
^ג ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו
 וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה:
^כ ואברם כבד מאד במקנה בכסף
 ובזהב: ^ג וילך למסעיו מנגב ועד

בית

בית אל עד המקום אשר היה שם
 אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי:
 ו אל מקום המזבח אשר עשה שם
 בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה:
 שלישי ונס ללוט ההלך את אברם היה
 צאן ופקד ואהלים: ו ולא נשא אתם
 הארץ לשבת יחדו כיהיה רכושם
 רב ולא יכלו לשבת יחדו: ו ויהי
 ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי
 מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב
 בארץ: ו ואמר אברם אל לוט אל נא
 תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין
 רעיד כי אנשים אחים אנחנו: ו הלא
 כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם
 השמא ואימנה ואם הימין ואשמאילה:
 ו וישא לוט את עיניו וירא את כל
 כבר הירדן כי כלה משקה לפני
 שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן
 יהוה בארץ מצרים באבה צער

מלעל

ויבחר

ו ויבחר לו לוט את כל כפר הירדן
 ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל
 אחיו: ו אברם ישב בארץ כנען ולוט
 ישב בערי הכנען ויאהל עד סדם:
 ו ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה
 מאד: ו ויהוה אמר אל אברם אחרי
 הפרד לוט מעמו שאנא עיניך וראה
 מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה
 וקדמה וימה: ו כי את כל הארץ
 אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעה
 עד עולם: ו ושמת את זרעך בעפר
 הארץ אשר ו אם יוכל איש למנות את
 עפר הארץ גם זרעך ימנה: ו קום
 התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי
 לך אתננה: ו ויאהל אברם ויבא
 וישב בארץ ממרא אשר בחברון ויבן
 שם מזבח ליהוה: פ רביעי יד ויהי בימי
 אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
 כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך

גוים

6 1

גוים : כ עשו מלחמה ארת ברע מלך
 סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב י
 מלך אדמה ושמאבר מלך צביים
 ומלך בלע היא צער : ג כל אלה חברו
 אל עמק השדים הוא ים המלח :
 ד שתיים עשרה שנה עבדו את
 כדרלעמר ושלוש עשרה שנה מרדו :
 ה ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר
 והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים
 בעשתרת קרנים ואת חוויים בהם
 ואת האימים בשוה קריתים : ו ואת
 החרי בהררם שעיר עד איל פארן
 אשר על המדבר : ז וישבו ויבאו אל
 עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה
 העמלקי וגם את האמרי הישב בחצון
 תמר : ח ויצא מלך סדם ומלך עמרה
 ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע
 הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק
 השדים : ט את כדרלעמר מלך עין ס

צבויים ק' ל סהולס ועין כמ"ש ו בעיר צבויים ק' ותדעל

ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
 ואריוך מלך אלכר ארבעה מלכים
 את החמשה : י ועמק השדים בארת
 בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה
 ויפלו שמה והנשארים הרה נסו :
 יא ויקחו את כל רכש סדם ועמרה
 ואת כל אכלם וילכו : יב ויקחו את
 לוט ואת דרכשו בן אחי אברם וילכו
 והוא יושב בסדם : יג ויבא הפליט ויגד
 לאברם העברי והוא יושב בארני
 ממרא האמרי אחי אשבל ואחי ענר
 והם בעלי ברית אברם : יד וישמע
 אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו
 ילידי ביתו שמנה עשר וישרש מאות
 וירדף עד דן : טו ויחלק עליהם לירה
 הוא ועבדיו ויפס וירדפם עד חובה
 אשר משמאר לדמשק : טז וישב
 את כל הרכש וגם את לוט אחיו
 ורכשו רחשיו וגם את הנשים ואת

העם : י ויצא מלך סדם לקראתו אחרי
שובו מהכור את כדרלעמר ואת
המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא
עמק המלך : יי ומלכי צדק מלך שלם
הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון :
יט ויברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל
עליון קנה שמים וארץ : כ וברוך אל
עליון אשר מגן צדיק בידך ויתן לו
מעשר מכל : חמישי כא ויאמר מלך סדם
אל אברהם תן לי הנפש והרכוש קח
לך : כב ויאמר אברהם אל מלך סדם
הרמתי ידי אליהוה אל עליון קנה
שמים וארץ : כג אם מחוט ועד שרוך
נעל ואם אקה מבר אשר לך ולא
תאמר אני העשרתי את אברהם :
כד בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק
האנשים אשר הלכו אתי ענר אישכר
וממרא הם יקחו חלקם : ס טו אחר
הדברים האלה הרה דבר יהוה אל

אברהם

אברהם במחזה לאמר אל תירא אברהם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד :
כ ויאמר אברהם אדני יהוה מה תתן
לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי
הוא דמשק אליעזר : ג ויאמר אברהם
הן לי לא נתתה זרע והנרה בן ביתי
יורש אתי : ד והנרה דבר יהוה אליו
לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא
ממעריך הויה יירשך : ס ויצא ארתו
החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר
הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר
לו כה יהיה זרעך : ז והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה : ששי ז ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה :
ח ויאמר אדני יהוה במרה אדע כי
אירשנה : ט ויאמר אליו קחה לי עגלה
מישלשת ועז משלשת ואיל משלש
ותר וגזל : י ויקח לו את כל אלה

ויבחר

וַיִּבְתֵּר אֹתָם בַּתּוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ-בִּתְרוֹ
לְקַרְאֵת רַעְהוּ וְאֶת-הַצֶּפֶר לֹא בָתֵּר׃
וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל-הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם
אֲבָרָם׃ י וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לְבוֹא וְתַרְדֵּמָה
נָפְלָה עַל-אֲבָרָם וְהִנֵּה אִימָה חֹשֶׁכָה
גְּדֹלָה נִפְלֹת עֲלֵיו׃ יג וַיֹּאמֶר לְאֲבָרָם
יָדַע תְּדַע כִּי-גֵר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא
לָהֶם וְעַבְדוּם וְעֵנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה׃ יד וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ בֶן
אֲנֹכִי וְאַחֲרָיִכֶן יֵצְאוּ בִרְכֻשׁ גָּדוֹל׃
טו וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל-אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם
תִּקְבֹּר בְּשֵׁיבָה טוֹבָה׃ טז וְדָוִד רִבִּיעִי
יָשׁוּבוּ הִנֵּה כִּי לֹא-שָׁלֵם עֵוֹן הָאָמְרִי
עַד-הַנֶּהָה׃ יז וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעַלְטָה
הָיָה וְהִנֵּה תַנּוּר עֵשֶׂן וּלְפִיד אִשׁ אֲשֶׁר
עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה׃ יח בַּיּוֹם הַהוּא
כָּרַת יְהוָה אֶת-אֲבָרָם בְּרִית לֵאמֹר
לְזֶרְעֶךָ נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר
מִצְרַיִם עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר-פְּרָת׃

מלשל

את

ט אֶת-הַקִּינִי וְאֶת-הַקְּנִיזִי וְאֶת-הַקְּדַמְנִי׃
כ וְאֶת-הַחֲתִי וְאֶת-הַפְּרִזִי וְאֶת-
הַרְפָּאִים׃ כא וְאֶת-הָאָמְרִי וְאֶת-הַכְּנַעֲנִי
וְאֶת-הַגְּרָגְשִׁי וְאֶת-הַיְבוּסִי׃ ס טז ה וְשָׂרִי
אִשֶׁת אֲבָרָם לֹא יִלְדָה לוֹ וְלֵה שִׁפְחָה
מִצְרִית וַיִּשְׁמָה הַגֵּר׃ כ וְתֹאמַר שָׂרִי
אֶל-אֲבָרָם הִנֵּה-נָא עֲצַרְנִי יְהוָה מִלְּדוֹת
בָּאֵנָה אֶל-שִׁפְחָתִי אוּרִי אֲבָנָה מִמֶּנָּה
וַיִּשְׁמַע אֲבָרָם לְקוֹל שָׂרִי׃ ג וְתִקַּח שָׂרִי
אִשֶׁת אֲבָרָם אֶת-הַגֵּר הַמִּצְרִית
שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשִׁבְתָּהּ
אֲבָרָם בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאֲבָרָם
אִשָּׁה לוֹ רֵאשָׁה׃ ד וַיָּבֹא אֶל-הַגֵּר
וַתַּהַר וַתֵּרָא כִּי הִרְתָּה וַתִּקַּל גְּבֻרָתָהּ
בְּעֵינֶיהָ׃ ה וְתֹאמַר שָׂרִי אֶל-אֲבָרָם
חַמְסִי עָלֶיךָ אֲנֹכִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחִיקֶךָ
וַתֵּרָא כִּי הִרְתָּה וַאֲקַד בְּעֵינֶיהָ וַיִּשְׁפֹּט
יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ׃ ו וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל-
שָׂרִי הִנֵּה יִשְׁפָחֲתֶךָ בְּיַד עַשִׂי לָהּ הַטּוֹב

נקוד על בראשית

כעניןך

בעיניך ותעננה שרי ותברח מפניה :
וּמִצָּאָה מִלֶּאֱךָ יְהוָה עַל־עֵין הַמַּיִם
בַּמְדַּבֵּר עַל־הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר : ^ס וַיֹּאמֶר
הַגֵּר שִׁפְחַת שְׂרֵי אִי־מִזֶּה בָאת וְאָנֹכִי
תֹלְכִי וְתֹאמַר מִפְּנֵי שְׂרֵי גִבַרְתִּי אֲנִכִּי
בְרַחַת : ^ט וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֱךָ יְהוָה יְשׁוּבִי
אֶרֶץ־גִּבְרַתְךָ וְהִתְעַנִּי תַחַת יְדֵיךָ :
וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֱךָ יְהוָה הֲרַבָּה אֲרַבָּה
אֶת־זֶרְעֶךָ וְלֹא יִסְפַּר מִרְבִּי : ^י וַיֹּאמֶר
לָהּ מִלֶּאֱךָ יְהוָה הֲרַבָּה וַיִּלְדֶּת בֵּן
וּקְרָאתָ שְׁמוֹ יִשְׁמַעְאֵל כִּי־שָׁמַע יְהוָה
אֶל־עֲנִיָּךְ : ^{יא} וְהוּא יְהִי פֶרֶא אֲדָם יְדוּ
בְּכָל יוֹד כָּל בּוֹ וְעַל־פְּנֵי כָר־אֲחִיו
יֵשֶׁבֶן : ^{יב} וְתִקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדְּבָר אֲלֵיךָ
אֲתָה אֵל רֹאֵי כִי אָמַרְתָּ הַגִּם הַלֵּם
רֹאֵתִי אַחֲרַי רֹאֵי : ^{יג} עַל־כֵּן קָרָא לְבָאֵר
בְּאֵר לַחֵי רֹאֵי הִנֵּה בֵּין־קִדְשׁ וּבֵין־בְּרֵד :
^{טו} וְתִלְדַּ הַגֵּר לְאַבְרָם בֵּן־יִקְרָא אֲבָרָם
שֵׁם־בְּנֵוֹ אִשְׁרֵי־יִלְדָהּ הַגֵּר יִשְׁמַעְאֵל :

^{טו} וְאַבְרָם בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשִׁשׁ־שָׁנִים
בְּלֶדֶת־הַגֵּר אֶת־יִשְׁמַעְאֵל לְאַבְרָם : ^ס
^ז וַיְהִי אֲבָרָם בֶּן־תְּשַׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעֵי
שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי־אֵל שְׂרֵי הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהִיָּה תָמִים :
כ וְאַתְנָה בְרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ וְאַרְבָּרָה
אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מֵאֵד : ^ג וַיִּפֹּל אֲבָרָם עַל־
פְּנָיו וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר : ^ד אֲנִי
הַנְּדָה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהִיָּיתָ לְאֵב הַמּוֹן
גוֹיִם : ^ה וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אֲבָרָם
וְהִיָּה שִׁמְךָ אֲבָרָהם כִּי אֵב־הַמּוֹן גוֹיִם
נִתְתִּיךָ : ^ו וְהִפְרַתִּי אִתְּךָ בְּמֵאֵד מֵאֵד
וְנִתְתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ : ^ז שְׁבִיעֵי
וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ וּבֵין
זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לְבְרִית עוֹ ^ס
לְהִיָּוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וְזֶרְעֶךָ אַחֲרָי :
^ט וְנִתְתִּי לְךָ וְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֶת־אֶרֶץ
מִגְרִיד אֶת־כָּל־אֶרֶץ כְּנַעַן לְאַחֲזוֹת עוֹ ^ס
וְהִיָּיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים : ^ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

אל אברהם ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריו לדרתם : י זאת
בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין
זרעך אחריו המול לכם כל זכר :
יב ונמלתם את בשר ערלתכם והיה
לאות ברית ביני וביניכם : יג ובן
שמנת ימים ימול לכם כל זכר
לדרתכם יליד בית ומקנת כסף מכל
בן נכר אשר לא מזרעך הוא : יד המולי
ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה
בריתי בבשרכם לברית עולם :
יד וערל זכר אשר לא ימול את בשר
ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
את בריתי הפר : טו ויאמר
אלהים אל אברהם שרי אשתך לא
תקרא את שמה שרי כי שרה שמה :
טז וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך
בן וברכתיה והיתה לגוים מרבי עמים
ממנה יהיו : יז ויפל אברהם על פניו

ויצחק

ויצחק ויאמר בלבו הלכתי מאה שנה
יולד ואם שרה הבת תשעים שנה
תלד : יח ויאמר אברהם אל האלהים
לו ישמעאל יהיה לפניך : יט ויאמר
אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך
בן וקראת את שמו יצחק והקמתי
את בריתי אתו לברית עולם לזרעו
אחריו : כ ולישמעאל שמעתך הנהו
ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי
אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם
יוליד ונתתיו לגוי גדול : כא ואת בריתי
אקים את יצחק אשר תלד לך שרה
למועד הזה בשנה האחרת : כב ויכל
לדבר אתו ויעד אלהים מעל אברהם :
כג ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת
כל ילדי ביתו ואת כל מקנת כספו
כל זכר באנשי בית אברהם וימר
את בשר ערלתם בעצם היום הזה
כאשר דבר אתו אלהים : כד ואברהם

בן

סלרע

בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשך
ערלתו : כ וישמעאל בנו בן שרם
עשרה שנה בהמלו את בשך ערלתו :
ט בעצם היום הזה נמור אברהם
וישמעאל בנו : ט וכל אנשי ביתו ילד
בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמרו
אתו : פ פ פ

יח וירא אליו יהוה באלני ממרא
והוא ישב פתח האהל כחם
היום : כ וישא עיניו וירא והנה שלישה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו ארצה : ג ויאמר
אדני אסנא מצאתי חן בעיניך אלנא
תעבו מעל עבדך : ד יקחנא מעט
מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העין :
ה ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר
תעבדו כי ער כן עברתם על עבדכם
ויאמרו כן תעשה באל אשר דברת :
וימהר אברהם האהלה אל שרה

קדש מלשיל ויאמר

ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת
לוישי ועשי עגורת : ו ואל הבקר רץ
אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן
אל הנער וימהר לעשות אתו : ח ויקח
המאה וחלב ובן הבקר אשר עשרה
ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת
העץ ויאכלו : ט ויאמרו אליו איה שרה
אשתך ויאמר והנה באהל : י ויאמר
שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן
לשרה אשתך ושרה שמעת פתח
האהל והוא אחריו : יא ואברהם ושרה
זקנים באים בימים חדל להיות לשרה
ארה כנשים : יב ותצחק שרה בקרבה
לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה
ואדני זקן : יג ויאמר יהוה אל אברהם
למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם
אלד ואני זקנתי : יד הלא מיהוה
דבר למועד אשוב אליך כעת חיה
ולשרה בן : טו ותבכה שרה לאמר

לא

ג רפה כ"כ רמ"ש נקוד על אוי מלרע

לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי
 צחקת : טו ויקמו משם האנשים וישקפו
 על פני סדם ואברהם הלך עמם
 לשלחם : י ויהוה אמר המכסה אני
 מאברהם אשר אני עשה : יא ואברהם
 היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו
 כל גויי הארץ : יב כי ידעתיו למען
 אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו
 ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
 ומישפט למען הביא יהוה על אברהם
 את אשר דבר עליו : יג ויאמר יהוה
 ועקת סדם ועמרה כירבה וחטאתם
 בי כבדה מאד : יד ארדה נא ואראה
 הבצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם
 רא ארעה : טו ויפנו משם האנשים
 וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני
 יהוה : טז ויש אברהם ויאמר האף
 תספה צדיק עם רשע : יז אולי יש
 חמשים צדיקים בתוך העיר האף

בלעיל מלעיל

תספה

תספה ולא תשא למקום למען חמשים
 הצדיקים אשר בקרבה : כ חללה לך
 מעשות בדבר הזה להמית צדיק עם
 רשע והיה בצדיק כרשע חללה לך
 הישפט כל הארץ לא יעשה מישפט :
 כא ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים
 צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל
 המקום בעבורם : כב ויען אברהם
 ויאמר הנה נא הואילתי לדבר אל
 אדני ואנכי עפר ואפר : כג אולי יחסרון
 חמשים הצדיקים חמשה התשחית
 בחמשה את כל העיר ויאמר לא
 אשחית אם אמצא שם ארבעים
 וחמשה : כד ויסף עוד לדבר אליו
 ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים
 ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים :
 כה ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
 אולי ימצאון שם שלשים ויאמר רא
 אעשה אם אמצא שם שלשים : לה ויאמר

חנה

הנהגה הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֶל אֲדֹנָי אוֹלֵי
 יִמְצְאוּן שֵׁשׁ עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית
 בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרִים : לֵב וַיֹּאמֶר אֶל־נָא יַחַר
 לֵאדֹנָי וְאִדְבַרְהָ אֶךְ־הַפֶּעַם אֵילֵי יִמְצְאוּן
 שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר
 הָעֶשְׂרֵה : לֵב וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כָּלָה
 לְדַבֵּר אֶל־אֲבֵרָהָם וְאֲבֵרָהָם שָׁב
 לְמִקְמוֹ : שְׁדִישֵׁי יִט ^ה וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים
 סָדְמָה בְּעֶרְבַּ וְרוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר סָדֶם
 וַיֵּרְאוּ לוֹט וַיִּקָּם לְקִרְאתָם וַיִּשְׁתַּחוּ אֲפִים
 אֶרְצָה : כ וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא אֲדֹנָי סוּרוּ
 נָא אֶל־בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ
 רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַכְתֶּם לְדֶרֶכְכֶם
 וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בְרָחוּב נְדִין : ג וַיִּפְצַר בָּם
 מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ
 לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמִצּוֹת אֶפְרָה וַיֹּאכְרוּ :
 ו טָרַם יֹשֶׁכְבוּ וְאֲנִישֵׁי הָעִיר אֲנִישֵׁי סָדֶם
 נִסְבּוּ עַל־הַבַּיִת מִנְעֵר וְעַד־זֶקֶן כָּרִי
 הָעַם מִקְצָה : י וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט וַיֹּאמְרוּ

ג כסגול וגלגל ועמיש חול מלרע ל רנושה

לו

לו אִיהָ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה
 הוֹצִיָאם אֵלָינוּ וְנִדְעָה אַתֶּם : י וַיִּצְאֶה
 אֱלֹהִים רוֹט הַפְּתַחְהָ וְהִדְלִתָּ סָנַר
 אַחֲרָיו : ז וַיֹּאמֶר אֶל־נָא אַחֵי תִרְעוּ :
 ח הִנֵּה־נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדָעוּ
 אִישׁ אוֹצִיָאָה־נָא אֶתְהֶן וְאֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ
 לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל
 אֶל־תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצַל
 קִרְתִּי : ט וַיֹּאמְרוּ גִישְׁהוֹלָאָה וַיֹּאמְרוּ
 הָאֶחָד בְּאֵל־גֹּזֵר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט עֵתָהּ
 נִרְעָ לָךְ מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד
 וַיִּגְשׂוּ לְיִשְׁבַר הַדְּלִת : י וַיִּשְׁלַחוּ הָאֲנָשִׁים
 אֶת־יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֵלֵיהֶם הַבַּיִתָּה
 וְאֶת־הַדְּלִת סָגְרוּ : יא וְאֶת־הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר־פָּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַּסַּנּוֹרִים מִקֶּטֶן
 וְעַד־גְּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצְאָה־הַפְּתַח : יב וַיֹּאמְרוּ
 הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט עַד מִי־לָךְ פֹּה חֲתָן
 וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר־לָךְ בְּעִיר
 הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם : יג כִּי־מִשְׁחָתִים

אנחנו

ח 8

אנחנו את המקום הזה כי גדלה
צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה
לשחתה: י ויצא לוט וידבר אל
חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו
מן המקום הזה כי משהית יהוה את
העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו: טו וכמו
השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט
לאמר קום קח את אשתך ואת שתי
בנותיך הנמצאת פן תספה בעון העיר:
טז ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו
וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת
יהוה עריו ויצא אהו וינחהו מחוץ לעיר:
יז ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר
המלט על נפשך אל תביט אחריך
ואל תעמד בכל הכבר ההרה המלט
פן תספה: יח ויאמר לוט אלהם אל נא
אדני: יט והנה נא מצא עבדך חן
בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי
להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל
להמלט

מלרע צ רגושה קרע

להמלט ההרה פן תדבקני הרעה
ומתי: כ הנה נא העיר הזאת קרובה
לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא
שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: רביעי
כא ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם
לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר
אשר דברת: כב מהר המלט שמה כי
לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה
על כן קרא שם העיר צוער: כג השמש
יצא על הארץ ולוט בא צעה: כד ויהוה
המטיד על סדם ועל עמרה גפרית
ואש מאת יהוה מן השמים: כה ויהפך
את הערים האל ואת כל הכבר ואת
כר ייבשי הערים וצמח האדמה:
טו ותבט אשתו מאחריו ותחי נציב
מלה: לו ויישכם אברהם בבקר אל
המקום אשר עמד שם את פני יהוה:
כז וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל
פני ארץ הכבר וירא והנה עלה קיטר
מלרע נ רגושה מלעל

הארץ

הארץ כקיסר הכבישן : כט ויהי בשחת
 אלהים את ערי הכפר ויזכר אלהים
 את אברהם וישלח את לוט מתוך
 ההפכה בהפך את הערים אשר
 ישב בהן לוט : ל ויעל לוט מצוער
 וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ראו
 לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי
 בנתיו : לא ותאמר הבכירה א-הצעירה
 אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו
 בדרך כל הארץ : לב לכה נשקה את
 אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו
 זרע : לד ותשקין את אביהן יין בלילה
 הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה
 ולא ידע בשכבה ובקומה : לה ויהי
 ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה
 הן שכבתי אמיש את אבי נשקנו יין
 גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה
 מאבינו זרע : לו ותשקין גם בלילה
 ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה

נקוד על ו ותשכב

ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה :
 לו ותהרין שתי בנות לוט מאביהן :
 לב ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב
 הוא אבי מואב עד היום : לח והצעירה
 גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי
 הוא אבי בני עמון עד היום : סכ ויסע
 משם אברהם ארצה הנגב וישב בין
 קדש ובין יזר ויגר בגרר : כ ויאמר
 אברהם אל שרה אשתו אחתי הו-
 וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את
 שרה : כג ויבא אלהים אל אבימלך
 בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על
 האשה אשר לקחת והוא בעלה בעל :
 כד ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני
 הגוי גם צדיק תהרג : כה הלא רוא-
 אמר לי אחתי הוא והיא גם היא אמרה
 אחי הוא בתם רבבי ובנקין נפי
 עייתי זאת : כו ויאמר אליו הארצה
 בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם

עש

עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך
מחטולי על כן לאנתתיך לנגע ארצה:
ועתה השב אשתה איש כינביא
הוא ויתפלל בעדך וחייה ואס אינך
משיב דע כימות תמות אתה וכל
אשר לך: ^ט וישכם אבימלך בבקר
ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל
הדברים האלה באזניהם ויראו
האנשים מאד: ^ט ויקרא אבימלך
לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי
חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו
עשית עמדי: ^י ויאמר אבימלך אר
אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
הזה: ^{יא} ויאמר אברהם כי אמרתי רק
אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני
עד דבר אשתי: ^{יב} וגם אמנה אחתי
בת אבי הוא אך לא ברת אמי ותהי
לי לאשה: ^{יג} ויהי כאשר התעו אתי

אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך
אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר
נבוא שמה אמר לי אחי הוא: ^{יד} ויקח
אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות
ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו:
^{טו} ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך
בטוב בעיניך שב: ^{טז} ולשרה אמר
הנה נתתי אלהך כסף לאחיק הנה
הוא לך כסות עינים לכל אשר
אתך ואת כל ונכחת: ^{יז} ויתפלל
אברהם אל האלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואת אשתו ואמהתו
וילדו: ^{יח} כי עצר עצר יהוה בעד כל
רחם לבית אבימלך עד דבר שרה
אשת אברהם: ^{יט} כא ^ס ויהוה פקד
את שרה כאשר אמר ויעש יהוה
לשרה כאשר דבר: ^כ ותהר ותלד
שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר
דבר אתו אלהים: ^{כא} ויקרא אברהם את

שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה
 יצחק : ו ימל אברהם את יצחק בנו
 בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים :
 חמישי ו אברהם בן מאת שנה בהולד
 לו את יצחק בנו : ו ותאמר שרה צחק
 עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי :
 ו ותאמר מי מלך לאברהם היניקה
 בנים שרה בי ילדתי בן לוקניו :
 ו ויגדל הילד ויגמר ויעש אברהם
 מיטתה גדול ביום הגמל את יצחק :
 ו ותרא שרה את בן הנהגר המצדית
 אשר ילדה לאברהם מצחק : ו ותאמר
 לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה
 כי לא ירא בן האמה הזאת עם בני
 עם צחק : ו וירע הדבר מאד בעיני
 אברהם על אודת בנו : ו ויאמר אלהים
 אד אברהם אל ירע בעיניך על הנוער
 וער אמתך כל אשר תאמר אריך
 שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לה

זרע : ו וגם את בן האמה לגוי אשימנו
 כי זרעך הוא : ו וישכם אברהם ו
 בפקר ויקח להם וחמת מים ויתן אל
 הנוגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה
 ותלך ותרתע במדבר באר שבע :
 ו ויכלו המים מן החמת ותשך את
 הילד תחרת אחר השיחם : ו ותלך
 ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת
 כי אמרה אל ארצה במורת הילד
 ותשב מנגד ותשא את קרחה ותבך :
 ו וישמע אלהים את קול הנער ויקרא
 מלאך אלהים אל הנוגר מן השמים
 ויאמר לה מה צדך הנוגר אל תיראי כי
 שמע אלהים את קול הנער כאשר הוא
 שם : ו קומי שאי את הנער והחיוקי
 את ירך בו כי לגוי גדול אשימנו :
 ו ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר
 מים ותלך ותמלא את החמת מים
 ותשק את הנער : ו ויהי אלהים את

הנער ויגדר וישב במדבר ויהי רבה קשת : כא וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים : פ שי כג ויהי בערת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה : כד ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תישקר לי ולניני ולנכדי כחסד איר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתי בה : כז ויאמר אברהם אנכי אשבע : כח והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזרו עבדי אבימלך : כט ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום : לו ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית : לב ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדהן : לו ויאמר

אבימלך

אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנה : ל ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת : לב על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נישבעו שניהם : לד ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים : לה וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם : לו ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים

שביעי

פ

רבים : פ ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : פ ויאמר קחנא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המרים והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך : נ וישכם אברהם בבקר ויחבש את

חמרו

חמרו ויקח ארת־שני נעריו אתו ואת
 יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך
 אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים :
 ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו
 וירא את־המקום מרחק : ויאמר
 אברהם אל־נעריו שבו־לכם פה עם
 החמור ואני והנער נלכה עד־כה
 ונשתחורה ונשובה אליכם : ויקח
 אברהם את־עצי העלה וישם על־יצחק
 בנו ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת
 וילכו שניהם יחדו : ויאמר יצחק
 אל־אברהם אביו ויאמר אביו ויאמר
 חנני בני ויאמר חנה האיש והעצים
 ואיה השה לעלה : ויאמר אברהם
 אלהים יראה־לו השה לעלה בני וירכו
 שניהם יחדו : ויבאו אל־המקום אשר
 אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם
 את־המזבח ויערך את־העצים ויעקד
 את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבח

ממעל

ממעל לעצים : וישלה אברהם את־
 ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־
 בנו : ויקרא אליו מלאך יהוה מן
 השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
 חנני : ויאמר ארת־שלה ירך אל־
 הנער וארת־עש לו מאומה כי עתה
 ידעתי כי־ירא אלהים אתה ולא חשבת
 את־בנך את־יחידך ממני : וישא
 אברהם את־עיניו וירא והנה איל אחר
 נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
 את־האיל ויעלהו לעלה תחת בנו :
 ויקרא אברהם שם־המקום ההוא
 יהוה יראה אשר־יאמר היום כהר
 יהוה יראה : ויקרא מלאך יהוה אל־
 אברהם שנית מן־השמים : ויאמר
 כי נשבעתי נאם־יהוה כי יען אשר
 עשית את־הדבר הזה ולא חשבת
 את־בנך את־יחידך : כי־ברך
 אברכך והרבה ארבה את־זרעך

ככוכבי

ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת
הים וירש זרעך את שער איביו :
י והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב
אשר שמעת בקלי : יט וישב אברהם
אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר
שבע וישב אברהם בבאר שבע : פ
מפסיר כ ויהי אחרי הדברים האלה ויגר
לאברהם לאמר הגה ילדה מלכה גם
הוא בנים לנחור אחיך : כז את עוין
בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי
אדם : כח ואת כשד ואת חזו ואת
פלדש ואת ירדף ואת בתואר :
כט ובתואר ילד את רבקה שמנה אלה
לדדה מלכה לנחור אחי אברהם :
ד ופילגשו ושמה ראומרה ותלד גם
הוא את טבח ואת גחם ואת תחש
ואת מעכה : פ פ פ
כג ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים
שנה ושבע שנים שני חיי שרה :
ותמת

כ ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון
בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה
ולביתה : י ויקם אברהם מעל פני
מתו וידבר אל בני חת לאמר : יג גר
ותויב אנכי עמכם תנו לי אחוזת קבר
עמכם ואקברה מתי מלפני : יד ויעני
בני חת את אברהם לאמר לו :
י ושמענו אדני נשיא אלהים אתה
בתוכנו במבחר קברינו קבר את
מתך איש ממנו את קברו לאיכלה
ממך מקבר מתך : יז ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני חת : יח וידבר
אתם לאמר איש את נפשכם לקבר
את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי
בעפרון בן צחר : יט ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחוזת
קבר : י ועפרון ישב בתוך בני חת ויען
עפרון החתי את אברהם באזני בני
חת

חת לכל באי שער עירו לאמר : י"א לא
 אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה
 אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי
 נתתיה לך קבר מתוך : י"ב וישתחו
 אברהם לפני עסדה ארץ : י"ג וידבר
 אל עפרון באוני עסדה ארץ לאמר אך
 אסאתה לו שמעני נתתי כסף השדה
 קח ממני ואקברה את מתי שמה :
 י"ד ויען עפרון את אברהם לאמר לו :
 טו אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל
 כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך
 קבר : טז וישמע אברהם אל עפרון
 וישקל אברהם לעפרון את הכסף
 אשר דבר באוני בני חת ארבע מאות
 שקל כסף עבר לסחר : שני " ויקם
 שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני
 ממרא השדה והמערה אשר בו וכל
 העץ אשר בשדה אשר בכל גבולו
 סביב : י"ז לאברהם למקנה לעיני בני

חת

חת בכל באי שער עירו : י"ט ואחרי כן
 קבר אברהם את שרה אשתו אל
 מערת שדה המכפלה על פני ממרא
 הוא חבורן בארץ כנען : כ ויקם השדה
 והמערה אשר בו לאברהם לאחות
 קבר מאת בני חת : ס כד ו אברהם
 זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם
 בכל : כ" ויאמר אברהם אל עבדו זקן
 ביתו המשר בכל אשר לו שישנה
 ידה תחרת ירכי : כ"ג ואשביעך ביהוה
 אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא
 תקח אשה לבני מבנות הכנעני
 אשר אנכי יושב בקרבם : כ"ד כי אל
 ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה
 לבני ליצחק : כ"ה ויאמר אליו העבד
 אדני לאת אבה האשה ללכת אחרי
 אל הארץ הזאת החשב איש את
 בנך אל הארץ אשר יצאת משם :
 כ"ו ויאמר אדני אברהם השמר לך פן

תשיב

יז

יז

תשיב ארתבני שמה : : יהוה ואלהי
 השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ
 מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע
 לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת
 הוא ישרה מלאכו לפניך ולקחת אשה
 לבני משם : ואלא תאכה האשה
 לדכת אחריו ונקית משבעתי זאת
 רק אתבני לא תשב שמה : וישם
 העבד אתידו תחת ירך אברהם
 ודניו וישבע לו על הדבר הזה :
 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי
 וידניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם
 וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור :
 ויבקר הגמלים מחוץ לעיר אל באר
 המים לעת ערב לעת צאת השאבת :
 ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם
 הקרה נני לפני היום ועשה חסד עם
 אדני אברהם : שלישי הנה אנכי נצב על
 עין המים ובנות אנשי העיר יצאת
 לשאב

לשאב מים : ויהיה הנער אשר אמר
 אליה הטינא בדרך ואשתה ואמרה
 שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת
 לעבדך ליצחק ובה ידע כי עשית
 חסד עם אדני : ויהי הוא טרם בלה
 לדבר והנה רבקה יצאת אשר ידה
 לבתואר בן מלכה אשר נחור אחי
 אברהם וכדה על שכמה : והנער
 טבת מראה מאד בתולה ואיש לא
 ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל :
 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני
 נא מעט מים מברך : ותאמר שתה
 ואדני ותמהר ותרד כדה על ידה
 ותשקהו : ותכל להשקתו ותאמר
 גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת :
 ותמהר ותער כדה אל השקת ותירץ
 עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל
 גמליו : והאיש משתאה לה מחר ייש
 לדעת ההצליח יהוה דרכו אל לא :

הנערה ק' והנערה ק' א כעיר ויהי

כג ויהי כאשר בלו הגמלים לשתות
ויקה האיש נזם זהב בקע משקלו
ושני צמידים על ידיו עשרה זהב
משקלם : **כד** ויאמר בתמי את הגידי
נא לי היש בית אביך מקום לנו לדין :
כה ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן
מלכה אשר ילדה לנחור : **כז** ותאמר
אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם
מקום ללון : **כח** ויקד האיש וישתחו
ליהוה : **כט** ויאמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני
יהוה בית אחי אדני : **ל** ותרץ הנער
ותגד לבית אמה כרבדים האלה :
לא ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה אל העין : **לב** ויהי
כראת את הנזם ואת הצמידים על ידיו
אחתו וכישמעו את דברי רבקה אחתו
לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל-

האיש והנה עמד על הגמלים על העין :
לד ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד
בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום
לגמלים : **לז** ויבא האיש הביתה ויפתח
הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר
איתו : **לח** וישם לפניו לאכל ויאמר לא
אכל עד אס דברתי דברי ויאמר
דבר : **לט** ויאמר עבד אברהם אנכי :
לא ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל
ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים
וישפחת וגמלים וחמרים : **לב** ותרד
שרה אשרת אדני בן לאדני אחרי
זקנתה ויתן לו את כל אשר לו :
לג וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה
לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב
בארצו : **לד** אס לא אל בית אבי תלך
ואר משפחתי ולקחת אשר לבני :
לז ויאמר אדני אדני לא תלך הא-

יַחְרִי: מ וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר־
 הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֲבוֹתַי
 וְהִצְרִיחַ דְּרֹכִי וּלְקַחַת אִשָּׁה לִבְנִי
 מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי: ^{מא} אִזְ תִּנְקַה
 מֵאֲדָתִי כִּי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם־
 לֹא יִתְּנוּ לָךְ וְהֵייתָ נָקִי מֵאֲדָתִי: ^{מב} וְאָבִא
 הַיּוֹם אֶל־הָעֵץ וְאָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי
 אֲבָרְכֶם אִם־יִשְׁדָּנָה מִצְּלוּחַ דְּרֹכִי
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי הֹלֵךְ עֲלֶיהָ: ^{מג} הִנֵּה אֲנֹכִי
 נֹצֵב עַל־עֵץ הַיּוֹם וְהִיָּה הָעֵלְמָה הַיּוֹצֵאת
 לְשֹׂאֵב וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי נָא מֵעַתָּה
 מִיֹּם מִכְּרָךְ: ^{מד} וְאָמְרָה אֵלַי גַּם־אֲתָה
 יִשְׁתָּה וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשֹׂאֵב הוּא הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר־הִכִּיתִי יְהוָה לְבֶן־אֲדָנִי: ^{מה} חֲמִישִׁי מִסֵּאֲנִי
 טָרַם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר אֶל־לְבִי וְהִנֵּה רִבְקָה
 יָצְאת וְכָרְהָה עַל־שִׁבְמָה וְתָרַד הָעֵינָה
 וְתִשָּׂאֵב וְאָמַר אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי נָא:
^{מו} וְתַמְהִיר וְתוֹרַד כְּרָה מֵעֲלֶיהָ וְתֹאמַר
 שְׁתָּה וְגַם־גַּמְלִיךָ אֲשִׁקְרָה וְאִשְׁתָּ וְגַם
 הַגַּמְלִים

הַגַּמְלִים הִשְׁקַתְרָה: ^{מז} וְאִשְׂאֵל אֶתְּהָ
 וְאָמַר בְּתַמִּי אֵת וְתֹאמַר בְּתַבְתּוֹאֵל
 בֶּן־נְחֹר אֲשֶׁר יִלְדָה־לוֹ מִלְכָּה וְאִשִּׁם
 הַנּוֹס עַל־אִפָּה וְהִצְמִידִים עַל־יָדָיָה:
^{מח} וְאָקִד וְאִשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְאֲבָרַךְ אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי אֲבָרְכֶם אֲשֶׁר הִנְחֵנִי
 בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לְקַחַת אֶת־בֵּת־אָחִי אֲדָנִי
 לְבָנִי: ^{מט} וְעַתָּה אִם־יִשְׁכַּם עֵשִׂים הַסֹּד
 וְאֱמַת אֶת־אֲדָנִי הִגִּידוּ לִי וְאִם־לֹא
 הִגִּידוּ לִי וְאִפְנֶה עַל־יָמִינִי אִזְ עַל־שִׁמְאֵל:
 וְיַעֲזֵן לְבֶן־וּבְתוֹאֵל וְיֹאמְרוּ מִיְהוָה יֵצֵא
 הַדְּבָר לֹא נֹכַח דְּבַר אֱלֹהִי רַע אִזְ־
 טוֹב: ^{נא} הִנֵּה־רִבְקָה לִפְנֵיךָ קַח וְרָדָה
 וְתָהִי אִשָּׁה לְבֶן־אֲדָנִיךָ כְּאֲשֶׁר דְּבַר
 יְהוָה: ^{נב} וַיְהִי כִּכֵּן אֲשֶׁר שָׁמַע עֲבַד
 אֲבָרְכֶם אֶת־דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֶרְצָה
 לַיהוָה: ^{נג} וַיֵּצֵא הָעֶבֶד כָּל־כֶּסֶף
 זָכָלִי זָהָב וּכְנָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה וּמַגְדָּנָתָהּ
 נָתַן לְאָחִיָּה וּלְאֵמָה: ^{נד} וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ
 הוּא

הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו
 בבקר ויאמר שלחני לאדני : כ ויאמר
 אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים
 או עשור אחר תלך : ט ויאמר אלהם
 אלתאחרו אתי ויהודה הצליח דרכי
 שלחוני ואלכרה לאדני : ט ויאמרו
 נקרה לנער ונשאלה ארת פיה :
 כ ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי
 עם האיש הזה ותאמר אלך : כט וישלחו
 את רבקה אחתם ואת מנקהה ואת
 עבד אברהם ואת אנשיו : ס ויברכו
 את רבקה ויאמרו לה אחתנו את ה'
 לאלפי רבקה וירש זרעך את ישע
 שנהיו : סא ותקם רבקה ונערתיה
 ותרכנה על הגמלים ותלכנה אחרי
 האיש ויקח העבד את רבקה וילך :
 סב ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא
 יושב בארץ חגב : סג ויצא יצחק
 לשוח בשדה לפנות ערב וישא עינו

הנשה ק' לנשה ק'

וירא

וירא והנה גמלים באים : סד ותשא
 רבקה את עיניה ותרא את יצחק
 ותפל מעל הגמל : סה ותאמר אל
 העבד מיהאיש בלזה קהלך בשדה
 לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני
 ותקח הצעיף ותתכס : סו ויספר העבד
 ליצחק את כלהדברים אשר עשה :
 סז ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח
 את רבקה ותהילו לאשר ויאהבה
 וינחם יצחק אחרי אמו : פ שביע
 כה ויסף אברהם ויקח אשה ושמה
 קטורה : כ ותלד לו את זמרן ואת
 יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק
 ואת שוח : כ ויקשן ילד את שבא ואת
 דדן ובני דדן היו אישורים ולטוישם
 ולימים : ד ובני מדן עיפרה ועפר
 וחנד ואבידע ואלדעה כל אלה בני
 קטורה : ס ויתן אברהם את כל אשר
 לו ליצחק : ו ולבני הפידגשים אשר
 לאברהם

יא 11

לאברהם

לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם
מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל
ארץ קדם : ואלה ימי שני חי אברהם
אשר חי מאת שנה ושבעים שנה
והמיש שנים : ויגוע וימת אברהם
בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל
עמיו : ויקברו אתו יצחק וישמעאל
בניו אל מערת המכפלה אל שדה
עפרן בין צחר החתי אשר על פני
ממרא : השדה אשר קנה אברהם
מאת בני חת שמה קבר אברהם
וישרה אשתו : ויהי אחרי מות
אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו
וישב יצחק עם באר לחי ראי : פ

ודומה

ודומה ומשא : טו חדר ותימא יטור
גפיש וקדמה : מפטיר טז אלה הם בני
ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם
ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם :
ואלה שני חי ישמעאל מאת שנה
ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת
ויאסף אל עמיו : יז וישכנו מחוילה
עד שור אשר על פני מצרים באכה
אשרדה על פני כל אחיו נפל :

פ פ פ

יט ואלה תולדות יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק :
כ ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל הארמי מפרן
אדם אחות לבן הארמי לו לאשה :
כג ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי
עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו : כד ויתרצו הבנים בקרבה
ותאמר אם כן למרה זה אנכי ותלך

לדרש

לדרש את יהוה : כג ויאמר יהוה ליה
שני גי'ם בבטנך ושני לאמים ממעריך
יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבר
צעיר : כד וימלאו ימיה ללדת והנדה
תומם בבטנה : כה ויצא הראשון
אדמוני כלו באדרת שער ויקראו שמו
עשו : כו ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת
בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
בן ישישם שנה בלדת אתם : כז ויגדלו
הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש
שדה ויעקב איש תם ישב אהלים :
כח ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו
ורבקה אהבת את יעקב : כט ויזד
יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא
עירף : ל ויאמר עשו אל יעקב הר עיטני
נה מן האדם האדם הזה כי עירף אנכי
על כן קרא שמו אדום : לא ויאמר
יעקב מכרה כיום את בכרתך לי :
לב ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות

ולמה

גוים ק

ולמה זה לי בכרה : לב ויאמר יעקב
השבעה לי כיום וישבע לו וימכר
את בכרתו ליעקב : לד ויעקב נתן
לעשו לחם ונזיר עדשים ויאכל וישת
ויקם וילך ויבו עשו את הבכרה : פ
כו ויהי רעב בארץ מלבד הרעב
הראשון אשר היה בימי אברהם וילך
יצחק אל אבי מלך מלך פלשתים
גררה : כז וירא אליו יהוה ויאמר אל
תירד מצרימה ישכן בארץ אשר אמר
אליך : כח גור בארץ הזאת ואהיה עמך
ואברכך כירך ולזרעך אתן את כר
הארצת האל והקמתי את השבעה
אשר נשבעתי לאברהם אביך :
ד והרביתי את זרעך ככוכבי השמים
ונתתי לזרעך את כל הארצת האל
והרתברכו בזרעך כל גוי הארץ :
ה עקב אשר שמע אברהם בקלי
וישמר משמרתו מצותי חקותי ותורתו :

וישב

שני ויִישַׁב יִצְחָק בְּגֵרָר : וַיִּשְׂאֵלוּ אֲנָשֵׁי
הַמָּקוֹם לֵאמֹר לֹאֲשֵׁתוֹ וַיֹּאמֶר אַחֲתִי הוּא כִּי
יֵרָא לֵאמֹר אֲשֵׁתִי פְּנֵי־הָרְגָנִי אֲנִישִׁי
הַמָּקוֹם עַד־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מְרֵאָה
הוּא : וַיְהִי כִּי אֲרָכּוּ־לוֹ שָׁם הַיָּמִים
וַיִּשְׁקֶף אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד
הַחֲלוֹן וַיֵּרָא וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחֵק אֶת
רִבְקָה אֲשֵׁתוֹ : וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ
לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אֵךְ הִנֵּה אֲשֵׁתְךָ הוּא
וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אַחֲתִי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי פְּנֵי־אֲמוֹת עָלֶיהָ :
וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ מִהֲזֹאת עֲשִׂיתָ לָנוּ
כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעַם אֶת־אֲשֵׁתְךָ
וְהִבֵּאתָ עָלֵינוּ אִשָּׁם : וַיֵּצֵא אַבְיִמֶלֶךְ
אֶת־כַּדְהֵעַם לֵאמֹר הִנְגַע בְּאִישׁ הַזֶּה
וּבְאֲשֵׁתוֹ מוֹת יוֹמֶרֶת : וַיִּזְרַע יִצְחָק
בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא בִשְׁנָה הַהוּא מֵאָה
שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה : שְׁלוֹשִׁי יָב וַיִּגְדֵּל
הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ וַיִּגְדֵּל עַד כִּי־גִדְּלָהּ

מאד

מֵאָד : יָד וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה־
בָּקָר וְעֶבְדָּה רַבָּה וַיִּקְנֵהוּ אֲתוֹ
פְּלִשְׁתִּים : טו וְכֹל־הַבְּאֵרֶת אֲשֶׁר חָפְרוּ
עַבְדֵי אַבְיוֹ בְּיַמֵּי אַבְרָהָם אַבְיוֹ סִתְּמוּם
פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלֵאוּם עֶפְרָ : טו וַיֹּאמֶר
אַבְיִמֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק רַךְ מֵעַמְנוּ כִּי
עֲצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מֵאָד : י וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק
וַיֵּחַן בְּנַחַל־גֵּרָר וַיִּישַׁב שָׁם : יא וַיִּישַׁב
יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֶת הַיָּמִים אֲשֶׁר
חָפְרוּ בְּיַמֵּי אַבְרָהָם אַבְיוֹ וַיִּסְתְּמוּם
פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא
לְהֵן שְׁמוֹת כְּשֵׁמֶת אֲשֶׁר־קָרָא לְהֵן
אַבְיוֹ : יב וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בְּנַחַל־
וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים : יג וַיִּרְבוּ
רַעֵי גֵרָר עִם־רַעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַיָּמִים
וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׁקוּ
עִמּוֹ : יד וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֲרֵת וַיִּרְבוּ
גַם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שְׁמֵנָה : יה וַיַּעֲתֵק
מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֲרֵת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ

ויקרא

ויקרא שמה רחבות ויאמר כיעתרה
הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ : רביעי
כג ויעל משם באר שבע : כד וירא אליו
יהוה כלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי
וברכתך והרביתי את זרעך בעבור
אברהם עבדי : כה ויבן שם מזבח
ויקרא בשם יהוה ויששם אהלו ויכרו
שם עבד יצחק באר : כו ואבימלך
הלך אליו מגדר ואחות מרעהו ופיכל
שר צבאו : כז ויאמר אלהם יצחק
מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי
ותשלחוני מאתכם : כח ויאמרו ראו
ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי
נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה
ברית עמך : כט אם תעשה עמנו רעה
כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך
רק טוב ונישלחך בשלום אתה עתה
ברוך יהוה : חמישי ל ויעש להם מִשְׁתֵּה

ויאכלו

ש בצור

ויאכלו וישתו : לה וישכימו בבקר
וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וירכו
מאתו בשלום : לב ויהי ביום ההוא
ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות
הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו
מים : לג ויקרא אתה שבעה על כן שם
העיר באר שבע עד היום הזה : לד ויהי
עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את
יהודית בת בארי החתי ואת בישמת
בת אילן החתי : לה ותהיין מרת רוח
ליצחק ולרבקה : ס כז והי כי זקן
יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את
עשיו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר
אדוני הנני : כח ויאמר הנה נא זקנתי
לא ידעתי יום מותי : כט ועתה שאנא
כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה
לי צודה : ל ועשה לי מטעמים כאשר
אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור
תברכך נפשי בטרם אמות : לו ודרגה

שמעו

ציר ק

לז

יב

שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך
עשו השדה לצוד ציד להביא : וירבקה
אמרה אל יעקב בנה לאמר הנח
שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך
לאמר : י הביאה לי ציד ועשה לי
מטעמים ואכלה ואברכה לפני יהוה
לפני מותי : ועתה בני שמע בקלי
לאשר אני מצוה אתך : לך נא אל
הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים
ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
אהב : והבאת לאביך ואכל בעבר
אשר יברכה לפני מורתו : ויאמר
יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש
שער ואנכי איש חלק : יב אורי משני
אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי
עלי קללה ולא ברכה : יג ותאמר לו
אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי
ולך קח לי : יד וילך ויקח ויבא לאמו
ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו :

מלרע

ותקח

טו ותקח רבקה את בנדי עשו בנה
הגדול החמדת אשר אתה בבית
ותלביש את יעקב בנה הקטן : טז ואת
ערת גדוי העזים הלבישה על ידיו ועל
חלקת צואריו : יז ותתן את המטעמים
ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב
בנה : יח ויבא אל אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני מי אתה בני : יט ויאמר
יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי
כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה
מצודי בעבור תברכני נפשך : כ ויאמר
יצחק אל בנו מה זרה מהרת למצא
בני ויאמר כי הקרה יהוה אליך לפני :
כא ויאמר יצחק אל יעקב גשה נניא
ואמישך בני האתה זה בני עשו אם
לא : כב ויגש יעקב אל יצחק אביו
וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והיודים
ידי עשו : כג ולא הכירו כי היו ידיו כירי
עשו אחיו שערת ויברכהו : כד ויאמר

אתה

אתה זה בני עשו ויאמר אני: כס ויאמר
הג'ישה לי ואכלה מציד בני למען
תברכה נפשי ויג'שלו ויאכל ויבא לו
יין וישת: כו ויאמר אר'יו יצחק אביו
ג'שהנא ושקה לי בני: כז ויג'ש וישק
לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו
יהוה: ש"ח כח ויתקלך האלהים מטל
השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש:
כט יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים
הורה גביר לאחיק וישתחו לך בני
אמך ארריך ארור ומברכה ברוך:
ל ויר' כאשר כלה יצחק לברך את
יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת
בני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו:
לג ויע'ש גם הוא מטעמים ויבא לאביו
ויאמר לאביו יקם אב' ויאכל מציד
בנו בעבר תברכני נפשך: לד ויאמר
לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני

חסד ו

בנך

בנך בכרך עשו: לב ויחלד יצחק חרדה
גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא
הצד ציד ויבא ר' ויאכל מכל בטרם
תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה:
לז כישמע עשו את דברי אביו ויצעק
צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר
לאביו ברכני גם אני אבי: לח ויאמר
ב' אחיק במרמה ויקח ברכתך:
לז ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני
זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה
לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי
ברכה: לו ויע'ן יצחק ויאמר לעשו הן
גביר ע'מתיו גך ואר' כל אחיו נתתי
לו לעבדים ודגן ותירש כמכתיו ולכה
אפוא מה אעשה בני: לח ויאמר עשו
אל אביו תברכה אחרת הוא לך אבי
ברכני גם אני אבי ויש' ע'שו קלו
ויבך: לו ויע'ן יצחק אביו ויאמר אר'יו
הנה מיימני הארץ יהיה מושבך ומטל

השמים

כפ"ן כו"ק ב כשוא לבר עמ"י

השמים מעל : ^מ ועל חרבך תחיה
 ואת אחיך תעבד והיה כאשר תרד
 ופרקת עלו מעל צוארך : ^{מא} וישטם
 עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו
 אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל
 אבי ואהרנה את יעקב אחי : ^{מב} ויגד
 לרבקה את דברי עשו בנה הגדול
 ותשרח ותקרא ליעקב בנה הקטן
 ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם
 לך להרגך : ^{מג} ועתה בני שמע בקלי
 וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה :
^{מד} וישבת עמו ימים אחדים עד אשר
 תשוב חמת אחיך : ^{מה} עד שוב אף
 אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו
 וישלחתי ולקחתיו משם למה אישכר
 גב שניכם יום אחד : ^{מי} ותאמר רבקה
 אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת
 אם לקח יעקב אשרה מבנות חת
 כאלה מבנות הארץ למה לי חיים :

הצי הספר בפסוקים ק זערא

ויקרא

כח ^א ויקרא יצחק אל יעקב ויברך
 אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה
 מבנות כנען : ^ב קום לך פדנה ארם
 ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם
 אשה מבנות לבן אחי אמך : ^ג ואל
 ישרי יברך אתך ויפרך וירבך והיית
 לקהל עמים : ^ד ויתן לך את ברכת
 אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את
 ארץ מגיד אשר נתן אהים לאברהם :
^ה שביע וישרח יצחק את יעקב ויגד
 פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי
 אחי רבקה אם יעקב ועשו : ^ו וירא
 עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח
 אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה
 בכרכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח
 אשה מבנות כנען : ^ז מפטור ויישמע
 יעקב אל אביו ואד אמו וילך פדנה
 ארם : ^ח וירא עשו כי רעות בנות כנען
 בעיני יצחק אביו : ^ט וירך עשו אל

ישמעאל

כלם מלעל

וישמעאל ויקח את מחלת בת
 ישמעאל בן אברהם אחות נביות עדי
 נישו לו לאשה : ס ס ס
 ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה :
 ויפגע במקום וילן שם כי בא
 השמש ויקח מצבני המקום וישם
 מראשתו וישכב במקום ההוא :
 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו
 מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים
 עלים וירדים בו : ויהנה יהודה נצב
 עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
 אביך וארחי יצחק הארץ אשר אתה
 ישכב עליה לך אתננה ולזרעך : והיה
 זרעך בעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה
 וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת
 האדמה ובוזרעך : והנה אנכי עמך
 וישמרתך בכל אשר תלך והישבתך
 אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד
 אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך :
 ויקץ

ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש
 יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי :
 וירא ויאמר מה נזרא המקום הזה
 אין זה כי אם בית אלהים וזה שער
 השמים : וישכם יעקב בבקר ויקח
 את האבן אשר שם מראשתו וישם
 אתה מצבה ויצק שמן על ראשה :
 ויקרא את שם המקום ההוא בית
 ואולם לזו שם העיר לראשנה : וידר
 יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים
 עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי
 הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללביש :
 וישבתי בשלום אל בית אבי והיה
 יהוה לי לאלהים : והאבן הזאת
 אשר ישמתי מצבה יהיה בית אלהים
 וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך :
 כט שני וישא יעקב רגליו וילך ארצה
 בניקדם : וירא והנה באר בשדה
 והנה שם שליטה עדר צאן רבצים

עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים
 והאבן גדלה על פי הבאר : ג ונאספו
 שמה כל העדרים וגללו את האבן
 מעל פי הבאר והישקו את הצאן
 והישבו את האבן על פי הבאר
 למקמה : ד ויאמר להם יעקב אחי
 מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו :
 ה ויאמר להם הידעתם את לבן בן
 נחור ויאמרו ידענו : ו ויאמר להם
 הישלוס לו ויאמרו ישלוס והנה רחל
 בתו באה עם הצאן : ז ויאמר הן עוד
 היום גדול לא ערת האסף המקנה
 הישקו הצאן ולכו רעו : ח ויאמרו לא
 נוכר עד אשר יאספו כל העדרים
 וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו
 הצאן : ט עודנו מדבר עמם ורחל
 באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה
 הויה : י ויהי כאשר ראה יעקב את
 רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן

אחי

מלעיל

אחי אמו ויגיש יעקב ויגל את הצאן
 מעל פי הבאר וישק את צאן לבן
 אחי אמו : יא וישק יעקב לרחל וישא
 את קלו ויבך : יב ויגד יעקב לרחל
 כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא
 ותרץ ותגד לאביה : יג ויהי כשמע
 לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ
 לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו
 ארבייתו ויספר ללבן את כל הדברים
 האלה : יד ויאמר לו לבן אך עצמי
 ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים :
 טו ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה
 ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך :
 טז וללבן ישתו בנות שם הגדלה לאה
 ושם הקטנה רחל : יז ועיני לאה רבות
 ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה :
 יח שלישי יט ויאהב יעקב את רחל ויאמר
 אעבדך שבע שנים ברחל בתך
 הקטנה : יט ויאמר לבן טוב תתי אתה

לד

לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי :
 כ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו
 בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה :
 כא ויאמר יעקב אל לבן הברה את
 אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה :
 כב ויאסף לבן את כל אנשי המקום
 ויעש משתה : כג ויהי בערב ויקח את
 לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה :
 כד ויתן לבן לה את זלפיה שפחתו
 ללאה בתו שפחה : כה ויהי בבקר
 והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה
 זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי
 עמך ולמה רמיתני : כו ויאמר לבן לא
 יעשרה בן במקומנו לתת הצעירה
 לפני הבכירה : כז מלא שבע זאת
 ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר
 תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות :
 כח ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת
 ויתן לו את דרחל בתו לו לאשה :

מלרע

ויתן

כט ויתן לבן לרחל בתו את בלהה
 שפחתו לה לשפחה : ל ויבא גם אל
 רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד
 עמו עוד שבע שנים אחרות : לא וירא
 יהוה כי שנואה לאה ויפתח את
 רחמה ורחל עקרה : לב ותהר לאה
 ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה
 כי ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני
 אישי : לג ותהר עוד ותלד בן ותאמר
 כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי
 גם את זוה ותקרא שמו שמעון :
 לד ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה
 הפעם ילדה אלי כי ילדתי לו
 שלשה בנים על כן קרא שמו לוי :
 לה ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם
 אודה את יהוה על כן קראה שמו
 יהודה ותעמד מלדת : לו ותרא רחל
 כי לא ילדה ליעקב ותקנה רחר
 באחתה ותאמר אל יעקב הברה לי

בנים

בנים ואס-אין מטה אנכי : כ ויחר-אף
יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים
ואנכי אשר-מנע ממך פרי-בטן :
ג ותאמר הנה אמת בלהה בא אליה
ותלד על-ברכי ואבנה גם-אנכי ממנה :
ד ותתן-לו את בלהה שפחתה לאשה
ויבא אליה יעקב : ה ותהר בלהה ותלד
ליעקב בן : ו ותאמר רחל דגני אלהים
וגם שמע בקלי ויתן-לי בן על-כן קראה
שמו דן : ז ותהר עוד ותלד בלהה
שפחת רחל בן שני ליעקב : ח ותאמר
רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם-
אחתי גם-יכלתי ותקרא שמו נפתלי :
ט ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקה
את-זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב
לאשה : י ותלד זלפה שפחת לאה
ליעקב בן : יא ותאמר לאה בנג ותקרא
את-שמו גד : יב ותלד זלפה שפחת
לאה בן שני ליעקב : יג ותאמר לאה

ג שנית רגושה כא גר-ק שני מלין באישרי

באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את-
שמו אשר : רכיעי יד וילך ראובן בימי
קציר-חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר רחל
אל-לאה תניני-נא לי מדודאי בנג :
טו ותאמר לה המעט קחתך את-איש
ולקחת גם את-דודאי בני ותאמר רחל
לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי
בנג : טז ויבא יעקב מן-השדה בערב
ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי
תבוא כי שכר שכרתך בדודאי בני
וישכב עמה כלילה הוא : יז וישמע
אלהים אל-לאה ותהר ותלד ליעקב
בן חמישי : יח ותאמר לאה נתן אלהים
שכרי אשר-נרתתי שפחתי לאיש
ותקרא שמו יששכר : יט ותהר עוד
לאה ותלד בן-שישי ליעקב : כ ותאמר
לאה זכרני אלהים אתי זכר טוב
הפעם וזבלני אישי כגילדתי לו ששה

בנים

בנים ותקרא את שמו זבלון: כג ואחר
 ילדה ברת ותקרא את שמה דינה:
 כד ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה
 אלהים ויפתח את רחמה: כה ותהר
 ותלד בן ותאמר אסף אלהים את
 חרפתי: כז ותקרא את שמו יוסף
 לאמר יסף יהוה לי בן אחר: כח ויהי
 כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר
 יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל
 מקומי ולארצי: כט תנה את נשי ואת
 ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה
 כי אתה ידעת את עבדתי אשר
 עבדתיך: לו ויאמר אליו לבן אסנא
 מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני
 יהוה בגלגלך: מחשי כז ויאמר נקברה
 שכרך עלי ואתנה: כט ויאמר אליו
 אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת
 אשר היה מקנך אתי: לו כי מעט אשר
 היה לך לפני ויפרן לרב ויברך יהוה
 אתך

אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי
 לביתי: לה ויאמר מה אתן לך ויאמר
 יעקב לאתתן לי מאומה אם תעשה
 לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך
 אשמר: לב ויעבר בכל צאנך היום
 הסר משם כל שנה נקד וטלוא וכל
 שהיחוס בכשבים וטלוא ונקד בעזים
 והיה שכרי: לד וענתה פי צדקתי ביום
 מחר כיתבוא ער שכרי לפניך כל
 אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום
 בכשבים גנוב הוא אתי: לה ויאמר
 לבן חן לו יהי כדברך: לו ויסר ביום
 ההוא את התישים העקרים והטלאים
 ואת כל העזים הנקדות והטלאים כל
 אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן
 ביד בניו: לו וישם דרך שלשת ימים
 בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן
 לבן הנותרת: לו ויקח לו יעקב מקד
 לבנה רח וליו וערמון ויפצל בהן
 פצלות

פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על
המקלות : ל ויצג את המקלות אשר
פצל ברהטים בשקתות המים אשר
תבאן הוצאן לשתות לנבח הוצאן
ויחמנה בבאן לשתות : לט ויחמו
הוצאן אל המקלות ותלדן הוצאן עקדים
נקדים וטלאים : מ והכשבים הפריד
יעקב ויתן פני הוצאן אל עקד וכל חום
בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא
ישתם על צאן לבן : מה והיה בכריחם
הוצאן המקשרות ושם יעקב את
המקלות לעיני הוצאן ברהטים ליחמנה
במקלות : מב ובהעטיף הוצאן לא ישים
והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב :
מג ויפרץ האיש מאד מאד ויהילו צאן
רבות וישפחות ועבדים וגמלים
וחמרים : לא וישמע את דברי
בני לבן לאמר לקח יעקב את כל
אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את

כל הכבוד הזה : כ וירא יעקב את
פני רבן והנה איננו עמו כתמור
שלשום : נ ויאמר יהוה אר יעקב שוב
אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה
עמך : ד וישלח יעקב ויקרא לרחל
וללאה השדה אל צאנו : ס ויאמר להן
ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אר
כתמל שלשם ואדהי אבי היה עמדי :
ו ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי
את אביכן : ז ואביכן התל בי והחלף
את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו
אלהים להרע עמדי : ח אם כה יאמר
נקדים יהיה שכרך וילדו כל הוצאן
נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה
שכרך וילדו כל הוצאן עקדים : ט ויצל
אלהים את מקנה אביכם ויתן לך :
י והיה בעת יחס הוצאן ואשא עיני וארא
בחלום והנה העתדים העלים על הוצאן
עקדים נקדים וכרדים : יא ויאמר אלי

מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר
הנני י' ויאמר שאננה עיניך וראוה
כל העתדים העלים על הצאן עקדים
נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר
לבן עשה לך: י' אנכי האל בית אל
אשר משחת שם מצבה אשר נדרת
לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ
הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: י' ותען
רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו
חלק ונחלה בבית אבינו: י' הלוי
נבריות נהשבנו לו כי מברנו ויאכל
גם אכור את כספנו: י' כי כל העשר
אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא
ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
אליך עשה: י' ויקם יעקב וישא
את בניו ואת נשיו על הגמלים:
י' וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו
אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש
בפרן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה

קדש קס"ז כו"ט

כנען

כנען: י' ולבן הלך לגזוז את צאנו
ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה:
כ' ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על
בלי הגיד לו כי ברח הוא: כ' ויברח
הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את
הנהר וישם את פניו הור הגלעד:
כ' ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח
יעקב: כ' ויקח את אחיו עמו וידרך
אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו
בהר הגלעד: כ' ויבא אלהים אל לבן
הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר
לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע:
כ' וישג לבן את יעקב ויעקב תקע
את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו
בהר הגלעד: י' ויאמר לבן ליעקב
מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג
את בנותי כשכירות חרב: י' למה
נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת
לי ואשלחך בישמחה ובטרים כתף

ובכנור

ובכנור : כו ולא נטישתני לנשק לבני
ולבנותי עתה הסכלת עשו : כט יש
לאר ירי רעיונות עמכם רע ואלהי
אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר
לק מדבר עם יעקב מטוב עד רע :
ל ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה
לבית אביך למדו גנבת את אלהי :
לו ויען יעקב ויאמר רלבן כי ראתי
כי אמרת פן תגזר את בנותיך מעמי :
לב עם אשר תמצא את אלהיך לא יהיה
נגד אחינו הברוך מה עמדי וקח לך
ור אידע יעקב כי רחר גנבתם :
לג ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה
ובאהל יסתי האמהת ולא מצא ויצא
מאהל לאה ויבא באהל רחר : לד ורחל
לקתה את התרפים ותישם בכר
הגמל ותישב עליהם וימיש לבן את
כרהאהל ולא מצא : לה ותאמר אל
אביה אל יחר בעיני אדני כי הוא

אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי
ויחפש ולא מצא את התרפים : לו ויחר
ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר
רלבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת
אחרי : לו כי מי שסת את כל כלי מה
מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד
אחי ואחיד ויוכיחו בין שנינו : לו זה
עשרים שנה אנכי עמך רחלך ועיך
לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי :
לב טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה
מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי
לילה : מ הייתי ביום אכלני חרב וקרח
בלילה ותדד שנת מעיני : מה זה לי
עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע
עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים
בצאנך ותחלק את משכרתי עשרת
מנים : ככ דורי אלהי אבי אברהם
ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם
שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה

אלהים ויזבח אמיש: שביעי ^{מנ} ויען לבן
ויאמר אלי עקב הבנות בנתי והבנים
בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה
לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום
או לבניהן אשר ילדו: ^{מד} ועתה לכה
נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד
ביני ובינך: ^{מה} ויקח יעקב אבן וירימה
מצבה: ^{מז} ויאמר יעקב לאחיו לקטו
אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו
שם על הגל: ^{מט} ויקרא לו לבן גר
שורדותי ויעקב קרא לו גר עד:
^{מכ} ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך
היום על כן קרא שמו גר עד:
^{מט} והמצפה אשר אמר יצף יהיה ביני
ובינך כי נסתר איש מרעהו: ^כ אם
תענה את בנתי ואסתקח נשים על
בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד
ביני ובינך: ^{כא} ויאמר לבן ליעקב
הנה הגל הזה והנה המצבה אשר
ירתי

יריתי ביני ובינך: ^{כב} עד הגל הזה
ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך
את הגל הזה ואם אתה לא תעבר
אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת
לרעה: ^{כג} אלהי אברהם ואלהי נחור
ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע
יעקב בפחד אביו יצחק: ^{כד} ויזבח יעקב
זבחה בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם
ויאכלו לחם וילינו בהר: ^{מפטיר}
לב ^כ וישכם לבן בבקר וינישק לבניו
ודבנותיו ויברך אתהם וילך וישב רבן
למקמו: ^{כז} ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו
מדאבי אלהים: ^{כח} ויאמר יעקב כאשר
ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם
המקום ההוא מחנים:

פ פ פ

ד וישלח יעקב מדאבים לפניו אל עישו
אחיו ארצה ישעיר יודה אדום:
ה ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני
קדש חול חול עמיש קדש ⁴⁵ ^{טו} לעשו

לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן
 גרתי ואחר עדעתה : י ויהי לי שוד
 וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
 ל הניד לאדני למצא חן בעיניך :
 י וישבו המלאכים אל יעקב לאמר
 בֹּאנו אל אחיך ארְעֵשׂוּ וְגַם הַלֶּךְ
 לְקַרְיַתְךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ :
 י וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את
 העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר
 והגמלים לשני מחנות : ט ויאמר אם
 יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו
 והיה המחנה הנשאר לפליטה :
 י ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם
 ואלהי אבי יצחק יהוה האמך אלי שוב
 לִבְרָצָךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאִשְׁבְּרָה עִמָּךְ :
 יי קטנתי מכל החסדים ומכל האמת
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֵרַגְעֲבֹדְךָ כִּי בְמִקְרָי
 עֲבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי
 לְשְׁנֵי מַחֲנֹת : יג הֲצִילָנִי נָא מִיַּד אָחִי

מִיַּד עֵשָׂו כִּי־רָא אֲנֹכִי אֶתוֹ פָּנִיבֹא
 וְהִכְנִי אִם עַד־בָּנִים : י ואתה אמרת
 היטב אִשְׁבֵּב עִמָּךְ וְשָׁמַתִּי אֶת־זֶרְעֶךָ
 כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מְרֹב : יג
 י וילן ישם בלילה ההוא ויקח מן הבא
 בידו מנחה לעשו אחיו : טו עזים
 מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים
 ואילים עשרים : טז גמלים מיניקות
 ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים
 עשרה אתנת עשרים ועזים עשרה :
 יז ויתן ביד עבדיו עדר עדר לברו
 ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח
 תשימו בין עדר ובין עדר : יח ויצו את
 הראשון לאמר כי לפניך עשו אחי
 ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך
 ולמי אלה לפניך : יט ואמרת לעבדך
 ליעקב מנחה הוּא שְׁלוּחָה לְאָדְנִי
 לעשו והנה גם־הוּא אַחֲרֵינוּ : כ ויצו
 גם את השני גם את השלישי גם את

כל ההלכים אחרי העדרים לאמר
 בדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם
 אתו : כ א ואמרתם גם הנה עבדך יעקב
 אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה
 ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו
 אולי ישא פני : כ ב ותעבר המנחה על
 פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה :
 כ ג ויקם בלילה הוא ויקח את שתי
 נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד
 עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק :
 כ ד ויקחם ויעברם את הנחר ויעבר
 את אשר לו : כ ה ויורד יעקב לבדו
 ויהבק איש עמו עד עלות השחר :
 כ ו וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו
 ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו :
 כ ז ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
 לא אשלחך כי אם ברכתני : כ ח ויאמר
 אליו מה שמך ויאמר יעקב : כ ט ויאמר
 לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם

קסז ב"ק

ישראל

ישראל בי שרית עם אלהים ועם
 אנשים ותוכל : ל וישאל יעקב ויאמר
 הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל
 לשמי ויברך אתו שם : שלשי ל א ויקרא
 יעקב שם המקום פניאל כי ראתי
 אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי :
 ל ב ויזרח לו השמש כאשר עבר את
 פניאל והוא צלע על ירכו : ל ג עד כן
 לא אכלו בני ישראל את גיד הנשה
 אשר על כף הירך עד היום הזה כי
 נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה :
 ל ד וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו
 בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את
 הירדים על לאה ועל רחל ועל שתי
 השפחות : ל ה וישם את השפחות ואת
 ירדיהן ראשונה ואת לאה וילדיה
 אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים :
 ל ו והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
 שבע פעמים עד גשתו עד יאחיו :

קדש וטבמ"ט חול

וירץ

ו ירץ עישו לקראתו ויחבקוהו ויפל
 על צווארו וישקוהו ויבכו : ס וישקו
 את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים
 ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים
 אשר חנן אלהים את עבדך : רביע
 ו ותגישן השפחות הנרה וילדיהן
 ותשתחוין : ז ותגיש גם לאה וילדיה
 וישתחוו ויבכו ויבכו יוסף ורחל
 וישתחוו : ח ויאמר מי לך כל המחנה
 הזה אשר פגשתי ויאמר למצאחן
 בעיני אדני : ט ויאמר עשו ישלי רב
 אחי יהי לך אשר לך : י ויאמר יעקב
 אל נא אסנא מצאתי חן בעיניך
 ולקחת מנחתי מידי כי ערפן ראיתי
 פניך כראת פני אלהים ותרגני : יא קח
 נא את ברכתי אשר הבאת לך כי
 חנני אלהים וכי ישלי כל ויפצרו בו
 ויקח : יב ויאמר נסעה ונלכה ואלכה
 רנגדך : יג ויאמר אליו אדני ידע כי
 צארוי ק' נקוד על וישקו הול
 הילדים

הילדים רכים והצאן והבקר עלות
 עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן :
 יד ועבר נא אדני לפני עבדו ויני
 אתנהלה לאמי לרגל המלאכה אשר
 לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא
 אל אדני שעירה : טו ויאמר עשו
 אצינה נא עמד מן העם אשר אתי
 ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני :
 טז וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה :
 יז ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית
 ולמקנהו עשה סכת על בן קרא שם
 המקום סכות : ס חמישי יט ויבא יעקב
 שלם עיר שכם אשר בארץ כנען
 בבאו מפרץ ארם ויחן את פני העיר :
 יט ויקן את חלקת השדה אשר נטה
 שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם
 במאה קשיטרה : כ ויצב שם מזבח
 ויקרא לו אל אלהי ישראל : ס
 לד ונתצא דינה בת לאה אשר ילדה
 ליעקב

ליעקב לראות בכנות הארץ : כ וירא
 אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ
 ויקח אתה וישכב אתה ויענה : ג ותדבק
 נפשו בדינה בתיעקב ויאהב את
 הנער * וידבר על לב הנער * : ד ויאמר
 שכם אל חמור אביו לאמר קח לי
 את הילדה הזאת לאשה : ה ויעקב
 שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו
 את מקנהו בשדה והחריש יעקב עד
 באם : ו ויצא חמור אבי שכם אל
 יעקב לדבר אתו : ז ובני יעקב באו
 מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
 ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישרא
 לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה :
 ח וידבר חמור אתם לאמר שכם בני
 השקה נפשו בבתכם תנו נא אתה
 לו לאשה : ט והתחתנו אתנו בנתיכם
 תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם :
 י ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם
 שבו

הנשרה ס' הנשרה ס'

שבו וסחרוה והזחזחו בה : יא ויאמר
 שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן
 בעיניכם ואשר תאמרו אלי יאתן :
 יב הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה
 באשר תאמרו אלי ותגודלי את הנער *
 לאשה : יג ויענו בני יעקב את שכם
 ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר
 טמא את דינה אחתם : יד ויאמרו
 אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
 לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערדה
 כי חרפה הוא לנו : טו אך בזאת נאות
 לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל
 זכר : טז ונתנו את בנתינו לכם ואת
 בנתיכם נקח לנו וישכנו אתכם והיינו
 לעם אחד : יז ואסירא תשמעו אלינו
 לחמור ולקחנו ארת בתנו והרבונו :
 יח ויישבו דבריהם בעיני חמור ובעיני
 שכם בן חמור : יט ולא אחר הנער
 לעשות הדבר כי חפץ בבר יעקב
 והוא

טז 16 הנשרה ק' והוא

והויה נכבד מכל בית אביו : כ ויבא
חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו
אל אנשי עירם לאמר : כה האנשים
האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ
ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים
לפניהם את בנתם נקה לנו לנשים
ואת בנותינו נתן להם : כב אך בזאת
יאתו לנו האנשים לישבת אתנו להיות
לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר
הם נמלים : כג מקנהם וקנינם וכל
בהמתם ה ואל לנו הם אך נאותה להם
ויישבו אתנו : כד וישמעו אל חמור
ואל שכם בנו כל יציא שער עירו
וימלו כל זכר כד יצא שער עירו :
כה ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים
ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי
דינה איש חרבו ויבאו אל העיר במח
ויהרגו כל זכר : כו ואת חמור ואת
שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את

כנ"ל ועבדו

דינה

דינה מבית שכם ויצאו : כז בני יעקב
באו על החללים ויבזו העיר אשר
טמאו אחותם : כח את צאנם ואת
בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר
ואת אשר בשדה לקחו : כט ואת כל
חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו
ויבזו ואת כל אשר בבית : ל ויאמר
יעקב אל שמעון ואל לוי עברתם אתי
רהבני שני בישב הדרך בפנעני
ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי
והכוני ונישמדתי אני וביתי : לא ויאמרו
הכזונה יעשה את אחותנו : פ
לה ויאמר אלהים אל יעקב קום
עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח
לאל הנראה אליך בכרחך מפני עשו
אחיד : כ ויאמר יעקב אל ביתו ואל
כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר
אשר בתככם והטרוהו והחרפו
שמלתיכם : כג ונקומה ונעלה בית אל

מלרע ז אינה רבתי קדש

ואעשה

ואעשה שם מזבח לאל העננה אתי
ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר
הלכתי : י ויתנו אל יעקב את כל
אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים
אשר באזניהם וישמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם ישכם : ס ויסעו ויהיו
חתת אלהים על הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב :
י ויבא יעקב לווה אשר בארץ כנען
הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו :
י ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל
בית אל כי שם נגדו אריו האלהים
בברחו מפני אחיו : ס ותמת דברה
מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל
תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות : פ
ט וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו
מפרץ ארם ויברך אותו : י ויאמר לו
אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך
עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך

קדש קדש לחומרא

ויקרא

ויקרא את שמו ישראל : יא ויאמר לו
אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי
וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצוך
יצאו : ששי יב ואת הארץ אשר נתתי
לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך
אדרוך אתן את הארץ : יג ויעל מעליו
אלהים במקום אשר דבר אתו : יד ויצב
יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו
מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה
שמן : טו ויקרא יעקב את שם המקום
אשר דבר אתו שם אלהים בית אל :
טז ויסעו מבית אל ויהי עוד כבדרת
הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש
בלדתה : יז ויהי בהקשתה בלדתה
ותאמר לה המילדת אלתיראי כי גס
זרו לך בן : יח ויהי בצאת נפשה כי
מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא
לו בנימין : יט ותמת רחל ותקבר בדרך
אפרתה הוא בית לחם : כ ויצב יעקב

צ רפה

מצבה

מצבה על קברתה הוא מצבת קברת
רחל עד היום : כ ויסע ישראל ויש
אהלה מהראה למגדר עדר : כג והי
בשכני ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע
ישראל .

פ

ויהיו בני יעקב שנים עשר : כד בני
לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי
ויהודה ויששכר וזבלון : כה בני רחל
יוסף ובנימן : כו ובני בלהה שפחת
רחל הן ונפתלי : כז ובני זלפה שפחת
לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר
ילדלו בפרץ ארם : כח ויבא יעקב אל
יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא
חברון אשר נרשם אברהם ויצחק :
כט ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים
שנה : לו ויגוע יצחק וימת ויאסף אר
עמיו יקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בניו :

פ

בסקא באמצע פסוק ועכמ"ש לענין השנים ואלה

לו א ואלה תלדות עשו הוא אדום :
ב עשו לקח את נשיו מבנות כנען את
עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה
ברת ענה בת צבעון החוי : ג ואת
בשמת בת ישמעאל אחות נביות :
ד ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת
ילדה את רעואל : ה ואהליבמה ילדה
את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה
בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען :
ו ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת
בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו
אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ
מפני יעקב אחיו : ז כיהיה רכושם
רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ
מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם :
ח וישכ עשו בהר שעיר עשו הוא אדום :
ט ואלה תלדות עשו אביו אדום בהר
שעיר : י אלה שמות בני עשו אליפז

בן

יעיש ק

בן עדה אשת עישו רעואל בן בשמת
אשת עשו : יא ויהיו בני אליפו תימן
אומר צפו ונעתם וקנו : יב ותמנע
היתה פילגש לאליפו בן עשו ותלד
לאליפו את עמלק אלה בני עדה
אשת עשו : יג ואלה בני רעואל נחת
וזרח שמה ומוזה אלה היו בני בשמת
אשת עשו : יד ואלה היו בני אהליבמה
בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד
לעשו את יעיש ואת יעים ואת קרח :
טו אלה אלופי בני עישו בני אליפו בכור
עישו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו
אלוף קנו : טז אלוף קרח אלוף נעתם
אלוף עמלק אלה אלופי אליפו בארץ
אדום אלה בני עדה : יז ואלה בני
רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח
אלוף שמה אלוף מוזה אלה אלופי
רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת
אשת עשו : יח ואלה בני אהליבמה

ישש ק

אשת

אשת עישו אלוף יעיש אלוף יעלם
אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת
ענה אשת עשו : יט אלה בני עישו ואלה
אלופיהם הוא אדום : שביע ס כ אלה
בני שעיר החרי יישי בני הארץ לוטן
וישכל וצבעון וענה : כא ודישון ואצר
ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר
בארץ אדום : כב ויהיו בני לוטן חרי
והימם ואחות לוטן תמנע : כג ואלה
בני שובל עלון ומנחת ועיבר שפו
ואונם : כד ואלה בני צבעון ואיה וענה
הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר
ברעתו את החמרים לצבעון אביו :
כה ואלה בני ענה דישן ואהליבמה
בת ענה : כו ואלה בני דישן חמרן
ואשבן ויתרן וכרן : כז אלה בני אצר
בלהן וזעון ועקון : כח אלה בני דישן
עוין וארן : כט אלה אלופי החרי אלוף
לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף

47 ק

ענה

ענה : ל אלוף דיִשן אלוף אצר אלוף
דיִשן אלה אלופי החרי לאלפיהם
בארץ שעיר :

לג ואלה המלכים אשר מלכו בארץ
אדום לפני מלך מלך לבני ישראל :
לד וימלך באדום בלע בן בעור ושם
עירו דנהברה : לה וימת בלע וימלך
תחתיו יובב בן זרח מבצרה : לו וימת
יובב וימלך תחתיו חישם מארץ
התימן : לה וימת חישם וימלך תחתיו
הדר בן ברד המכה את מדין בשדה
מואב ושם עירו עוית : לו וימת הדר
וימלך תחתיו שמרה ממשרקה :
לז וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
מרחכות הנחר : לה וימת שאול וימלך
תחתיו בעל חנן בן עכבור : טו וימת
בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר
ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל
בת מטרו בת מי זהב : מפטיר מ ואלה

שמות אלופי עשו למישפחתם
למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף
עלוה אלוף יתת : מה אלוף אהליבמה
אלוף אלה אלוף פינן : מכ אלוף קנן
אלוף תימן אלוף מבצר : מד אלוף
מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום
למישבתם בארץ אחזתם הוא עשו
אבי אדום : פ פ פ

לו ז וישב יעקב בארץ מגורי אביו
בארץ כנען : ח אלה תלדות
יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה
רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני
בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא
יוסף את דבתם רעה אל אביהם :
ט וישראל אהב את יוסף מכל בניו
כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת
פסים : י ויראו אחיו כי ארתו אהב
אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ורא
יכלו דברו לישלם : יא ויחלם יוסף חלום

ויגד לאחיו ויוספו עוד שנה אתו :
 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה
 אשר חלמתי : והנה אנחנו מאלמים
 אלמים בתוך השדה והנה קמה
 אלמתי וגם נצברה והנה תסבינה
 אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי :
 ויאמרו לו אחיו המלך תמרך עלינו
 אם משור תמשל בנו ויוספו עוד שנה
 אתו על חלמתי ועל דבריו : ויחלם
 עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו
 ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
 השמש והירח ואחד עשר כוכבים
 משתחוים לי : ויספר אל אביו ואר-
 אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה
 חלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא
 אני ואמך ואחיק להשתחות לך ארצה :
 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
 הדבר : שני יב וילכו אחיו לרעות את
 צאן אביהם בשכם : יג ויאמר ישראל

נקוד על את

אל

אל יוסף הלוא אחיק רעים בשכם לכה
 ואשלחך אליהם ויאמר לו רחמי :
 ויאמר לו לדנה ראה את שלום
 אחיק ואת שלום הצאן והשבני דבר
 וישלחם מעמק חברון ויבא שכמה :
 וימצאהו איש והנה תעה בשדה
 וישאלהו האיש לאמר מה תבקש :
 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה
 נא לי איפה הם רעים : ויאמר האיש
 נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה
 דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם
 בדתן : יד ויראו אתו מרחק ובטרום
 יקרב אליהם ויתנבלו אתו להמיתו :
 יט ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל
 החלמות הלזה בוא : כ ועתה לכו
 ונדרגהו ונישליכהו באחד הבורות
 ויאמרו חיה רעה אכלתהו ונראה
 מרה יהיו חלמתי : כא וישמע ראובן
 ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש :

ויאמר

כג ויאמר אלהם ראו כן אל תשפכו
דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר
במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל
אתו מידם להשיבו אל אביו : שלישי
כד ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו
ויפשיטו את יוסף את כתנתו את
כתנת הפסים אשר עליו : כה ויקהחו
וישלוכו אתו הברה והבור רק אין בו
מים : כז וישבו לאכול לחם וישאו
עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים
באה מגדעד וגמליהם נשאים נכאת
וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה :
כח ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי
נהרג את אחינו וכפינו את דמו :
כט לכו וגמכרנו לישמעאלים וידנו אל
תהיבו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו
אחיו : סו ויעברו אנשים מדינים סחרים
וימשכו ויעדו את יוסף מן הבור
וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים

מלרס

כסף

כסף ויביאו את יוסף מצרימה : כט וישב
ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור
ויקרע את בגדיו : ל וישב אל אחיו
ויאמר היד איננו ואני אנה אני בא :
לא ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שער
עזים ויטבלו את כתנת בדם :
לב וישלחו את כתנת הפסים ויביאו
אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הבר
נא הכתנת בנך הוא אם לא : לד ויכירה
ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו
טרף טרף יוסף : לה ויקרע יעקב
שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל
על בנו ימים רבים : לו ויקמו כל בניו
וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם
ויאמר כי ארד אל בני אבלי שאלה
ויבך אתו אביו : לו והמדנים מכרו
אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה
שר הטבחים : רביעי

לח ויהי בעת ההוא וירד יהודה

מלעל

מאת

מאת אחיו ויט עד איש עדלמי וישמו
 חיררה : כ וירא שם יהודה בת איש
 כנעני וישמו שוע ויקחה ויבא אליה :
 ג ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער :
 ד ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו
 אונן : ה ותסף עוד ותלד בן ותקרא
 את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה
 אתו : ו ויקח יהודה אשה לער בכורו
 וישמה תמר : ז והי ער בכור יהודה
 רע בעיני יהוה וימתהו יהוה : ח ויאמר
 יהודה לאונן בא אר אשת אחיך ויבם
 אתה והקם זרע לאחיך : ט וידע אונן
 כי לא לו יהיה הזרע והיה אסבא אר
 אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן
 זרע לאחיו : י וירע בעיני יהוה אשר
 עשה וימת גם אתו : יא ויאמר יהודה
 לתמר בלתו שבי אלמנה בית אביך
 עד יגדל שלה בני כי אמר פזימות
 גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית
 אביה

כס"ס הל' ברנש כ"כ כמ"ש

אביה : יב וירבו הימים ותמת בת שוע
 אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזו
 צאנו הוא וחיררה רערו העדלמי
 תמנתה : יג ויגד לתמר לאמר הנה
 חמיק עליה תמנתה לגז צאנו : יד ותסר
 בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף
 ותהעלף ותשב בפתח עינים אשר
 על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל
 שלה והוא לא נתנה לו לאשה :
 טו ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי
 כסתה פניה : טז ויט אליה אל הדרך
 ויאמר הברזא אבוא אליך כי לא
 ידע כי בלתו הוא ותאמר מה תתן לי
 כי תבוא אלי : יז ויאמר אנכי אשלח
 גדי עזים מן העזאן ותאמר אס תתן
 ערבון עד שליחך : יח ויאמר מה
 הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך
 ופתילך ומטה אשר בידך ויתן לה
 ויבא אליה ותהר לו : יט ותקם ותלך

ותסר

מלשל 18

ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי
אלמנותה : כ וישלח יהודה את גדי
העזים ביד רעוהו העדלמי לקחת
הוערבון מיד האשה ולא מצאה :
כא וישאל את אנשי מקמה לאמר איה
הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו
לא היתה בזה קדשה : כב וישב אל-
יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי
המקום אמרו לא היתה בזה קדשה :
כג ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבו
הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא
מצאתה : כד ויהי כמישליש חדשים
ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר בלתיך
וגם הנה הרה לזנוגים ויאמר יהודה
הוציאה ותשרף : כה הוה מוצאת
והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש
אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר
נא למי החתמת והפתילים והמטה
האלה : כו ויכר יהודה ויאמר צדקה

ממני

ממני כי ערבן לא נתתיה לשרה בני
ולאיסוף עוד לדעתה : כז ויהי בעת
לדתה והנה תאומים בכבנה : כח ויהי
בלדתה ויתן יד ותקח המילדת
ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא
ראשונה : כט ויהי כמשיב ידו והנה
יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך
פרץ ויקרא שמו פרץ : ל ואחר יצא
אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו
זרח : ס חמישי טל 6 ויוסף הורד מצרימה
ויקנהו פוטיפר סרים פרעה שר
הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים
אשר הורדהו שמה : כ ויהי יהוה את
יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו
המצרי : ג וירא אדניו כי יהוה אתו
וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו :
ד וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו
ויפקדהו על ביתו וכל ישרו נתן
בידו : ה ויהי מאז הפקיד אתו בביתו

ועל

מלרע

ועל כראשר ישלו ויכרך יהוה את-
בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברפת
יהוה בכל אשר ישלו בבית ובשרה :
ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע
אתו מאומה כי אסהלחם אשר הוא
אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה :
שש ויהי אחר הדברים האלה ותשא
אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר
שכבה עמי : ט וימאן ויאמר אל אשת
אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית
וכל אשר ישלו נרנן בידי : ט וינגנו
גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני
מאומה כי אסאותך באשר את אשתו
ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת
וחטאתי לאלהים : י ויהי כדברה אל-
יוסף יום יום ולא ישמע אליה לשכב
אצלה להיות עמה : יא ויהי כהיום הזה
ויבא הביתה לעשות מלאכתו ולין
איש מאנשי הבית שם בבית :

ותתפשהו

יב ותתפשהו בכגרו לאמר שכבה עמי
ויעזב בגרו בידה וינס ויצא החוצה :
יג ויהי כראותה כיעזב בגרו בידה
וינס החוצה : יד ותקרא לאנשי ביתה
ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו
איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב
עמי ואקרא בקור גדול : טו ויהי כשמעו
כיהרימתי קולי ואקרא ויעזב בגרו
אצלי וינס ויצא החוצה : טז ותנח בגרו
אצלה עד בוא אדניו אל ביתו :
יז ותדבר אליו כדברים האלה לאמר
בא אלי העבר העברי אשר הבאת
לנו לצחק בי : יח ויהי כהרימי קולי
ואקרא ויעזב בגרו אצלי וינס החוצה :
יט ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו
אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה
עשה לי עבדך ויחר אפו : כ ויקח אדני
יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום
אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם

בבית

אסורי ק

בבית הסהר : כ כ ויהי יהוה את יוסף
 ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני שר בית
 הסהר : כג ויתן שר בית הסהר ביד
 יוסף את כל האסורים אשר בבית
 הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא
 היה עשה : כד אין שר בית הסהר
 ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה
 אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח : פ
 שבעי מ ויהי אחר הדברים האלה
 חטאו משקה מלך מצרים והאפה
 לאדניהם למלך מצרים : כ ויקצף
 פרעה על שני סריסיו על שר המשקים
 ועל שר האופים : ג ויתן אתם במשמר
 בית שר הטבחים אל בית הסהר
 מקום אשר יוסף אסור שם : ד ויפקד
 שר הטבחים את יוסף אתם וישרת
 אתם ויהיו ימים במשמר : ה ויחלמו
 חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד
 איש כפתרון חלמו המשקה והאפה

א שוא פתח

אשר

אשר למלך מצרים אשר אסורים
 בבית הסהר : ו ויבא אליהם יוסף
 בבקר וירא אתם והנם זעפים :
 ז וישאל את סריסי פרעה אשר אתו
 במשמר בית אדניו לאמר מדוע
 פניכם רעים היום : ח ויאמרו אליו
 חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר
 אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים
 ספרונא לי : ט ויספר שר המשקים
 את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי
 והנה גפן לפני : י ובגפן שלשה שריגם
 והוא כפרחת עדרתה נצה הבשילו
 אשכלתיה ענבים : יא וכוס פרעה
 בידי ואקה את הענבים ואישחט אתם
 אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף
 פרעה : יב ויאמר לו יוסף זה פתרנו
 שלשת השרגים שלשת ימים הם :
 יג בעוד שלשת ימים ישא פרעה את
 ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס

פרעה

פרעה בידו כמשפט הראשון אשר
היית משקוהו : י כי אם זכרתני אתך
כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד
והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן
הבית הזה : טו כי גנב גנבתי מארץ
העברים וגם פה לא עשיתי מאומה
כי שמו אתי בכבוד : טז וירא ישראל האפים
כי טוב פתח ויאמר אל יוסף אף אני
בחרומי והנה שלישה סלי חרי על
ראשי : יז ובסל העליון מכל מאכל
פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם
מן הסל מעל ראשי : יח וען יוסף ויאמר
זה פתח שלישה הסלים שלישה ימים
הם : יט בעוד שלישה ימים ישא פרעה
את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ
ואכל העוף את בשרך מעליך : מפטיר
ויהי ביום השלישי יום הולדת את
פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא
את ראשי שר המשקים ואת ראש שר

האפים בתוך עבדיו : כא וישב את ישראל
המשקים על משקוהו ויתן הכוס על
כף פרעה : כב ואת שר האפים תלה
כאשר פתח להם יוסף : כג ולא זכר שר
המשקים את יוסף וישכחו :

פ פ פ

מא ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה
חלם והננה עמד על היאר :
כ והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות
מראה ובראות בשר ותרעינה באחו :
כ והנה שבע פרות אחרות עלות
אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות
בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת
היאר : ד ותאכלנה הפרות רעות
המראה ודקת הבשר את שבע הפרות
יפת המראה והבראות ויקץ פרעה :
ה וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים
עלות בקנה אחד בריאות וטבור :
ו והנה שבע שבלים דקות ושרופת

קדים צמחות אחריהן : ו ותבלענה
השבלים הדקות את שבע השבלים
הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה
חלום : וירי בבקר ותפעם רוחו
וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים
ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם
את חלמו ואין פותר אותם לפרעה :
וידבר שר המיטקים את פרעה לאמר
את חטאי אני מזכיר היום : פרעה
קצה ער עבדיו ויתן אתי במיטמר
בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים :
ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא
איש כפתרון חלמו חלמו : יכ ושם
אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים
ונספרו ויפתר לנו את חלמתנו
איש כחלמו פתר : יג ויהי כאשר פתר
לנו בן היה אתי השיב על בני ואתו
תלה : יד וישלח פרעה ויקרא את
יוסף וירי'הו מן הבור ויגלה ויחלף

מלעיל

שמלתיו

שמלתיו ויבא אל פרעה : טו ויאמר
פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר
אין אתו ואני שמעתי עריך לאמר
תשמע חלום לפתר אתו : טז ויען יוסף
את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה
את שלום פרעה : שני וידבר פרעה אל
יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר :
יז והנה מן היאר עלת שבע פרות
בריאות בשר ויפת תאר ותרענה
באחו : יח והנה שבע פרות אחרות
עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד
ורקות בשר לאראיתי כהנה בכל
ארץ מצרים ררע : כ ותאכלנה הפרות
הרקות והרעות את שבע הפרות
הראשנות הבריות : כא ותבאנה אל
קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה
ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ :
כב וארא בחלמי והנה שבע שבלים
עלת בקנה אחד מלאות וטבות :

והנה

כג והנה שבע שבלים צנמות דקות
 שדפות קדים צמחורת אחריהם :
 כד ותבלען השבלים הרקת את שבע
 השבלים הטבות ואמר אל החרטמים
 ואין מגיד לי : כה ויאמר יוסף אל-
 פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר
 האלהים עשה הגיד לפרעה : כו שבע
 פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע
 השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום
 אחד הוא : כז ושבע הפרות הרקות
 והרעות העלת אחריהן שבע שנים
 הנה ושבע השבלים הרקות שדפות
 הקדים יהיו שבע שני רעב : כח הוא
 הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר
 האלהים עשה הראה את פרעה :
 כט הנה שבע שנים באות שבע גדול
 בכל ארץ מצרים : ל וקמו שבע שני
 רעב אחריהן ונשבה כל השבע בארץ
 מצרים וכלה הרעב את הארץ :
 ולא

לא ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב
 ההוא אחרי כן כי כבוד הוא מאד :
 לב ועל השנות החלום אל פרעה פעמים
 כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר
 האלהים לעשותו : לד ועתה ירא פרעה
 איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ
 מצרים : לה יעשה פרעה ויפקד פקדים
 על הארץ וחמש את ארץ מצרים
 בשבע שני השבע : לו ויקבצו את
 כל אכל השנים הטבות הבאת האלה
 ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים
 ושמרו : לו והיה האכל לפקדון לארץ
 לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ
 מצרים ולא תכרת הארץ ברעב :
 לו ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל
 עבדיו : לח ויאמר פרעה אל עבדיו
 הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים
 בו : שלוש טל ויאמר פרעה אל יוסף
 אחרי הודיע אלהים אותך את כל-

זאת איננו ויחכם כמוך : מ אתה
 תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי
 רק הכסא אגדל ממך : נא ויאמר פרעה
 אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ
 מצרים : נכ ויסר פרעה את טבעתו
 מעל ידו ויתן אתה ער יד יוסף וילבש
 אותו בגדי שש וישם רביד הזהב על
 צווארו : נד וירכב אותו במרכבת
 המישנה אשר לו ויקראו לפניו אברך
 ונתנו אתו על כל ארץ מצרים :
 נה ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה
 ובלעדך לא ירים איש את ידו ואת
 רגלו בכל ארץ מצרים : נז ויקרא
 פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו
 את אסנת בת פוטי פרע כהן אן
 לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים :
 ס ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני
 פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
 פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים :

ע בגלגל ברוב ס"ס כ"ב במ"ש

ותעש

מ ותעש הארץ בשבע שני השבע
 לקמצים : נח ויקבץ את כל אכל
 שבע שנים אשר היו בארץ מצרים
 ויתן אכל בערים אכל שדה העיר
 אשר סביבתיה נתן בתוכה : מט ויצבר
 יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד
 כי חדל לספר כי אין מספר : כ וליוסף
 ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב
 אשר ילדהו אסנת בת פוטי פרע
 כהן און : כג ויקרא יוסף את שם הבכור
 מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי
 ואת כל בית אבי : כד ואת שם השני
 קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ
 ענני : כה ותחלינה שבע שני השבע
 אשר היה בארץ מצרים : כז ותחלינה
 שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר
 יוסף והי רעב בכל הארצות ובכל
 ארץ מצרים היה לחם : כח ותרעב כל
 ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה

ל בקמץ ועמ"ש

ללחם

ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו
 אר יוסף אשר יאמר לכם תעשו :
 ו והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח
 יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים
 ויחזק הרעב בארץ מצרים : ו וכל
 הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף
 כי חזק הרעב בכל הארץ : מב וירא
 יעקב כי יששבר במצרים ויאמר
 יעקב לבניו למה תתראו : כ ויאמר
 הנדה שמעתי כי יששבר במצרים
 רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה
 ולא נמות : ד וירדו אחי יוסף עשרה
 לשבר בר מצרים : ד ואת בנימין
 אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי
 אמר פן יקר לנו אסון : ט ויבאו בני
 ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה
 הרעב בארץ כנען : ו ויוסף הוא השליט
 על הארץ הוא המשביר לבר עם
 הארץ ויבאו אתי יוסף וישתחו לו
 אפים

אפים ארצה : ז וירא יוסף את אחיו
 ויכרם וירגלם ויאמר אליהם וידבר אתם
 קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו
 מארץ כנען לשבר אכל : ח ויכר יוסף
 את אחיו והם לא הכרהו : ט ויזכר
 יוסף את החלמות אשר חלם להם
 ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות
 את ערות הארץ באתם : י ויאמרו
 אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר
 אכל : יא כלנו בני איש אחד נחנו
 בנים אנחנו לא היה עבדיך מרגלים :
 יב ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ
 באתם לראות : יג ויאמרו שנים עשר
 עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד
 בארץ כנען והנה הקטן את אבינו
 היום והאחד איננו : יד ויאמר אליהם
 יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר
 מרגלים אתם : טו בזאת תבחנו חי
 פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא

ואחיכם הקטן הנה : טו שרחו מכם
אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו
ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא
חי פרעה כי מרגלים אתם : י ויאסף
אתם אר-מישמר שלשת ימים :
יז ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי
זאת עשו וחיו אתהאלהים אני ירא :
יח חסישו יט אם כנים אתם אחיכם אחד
יאסר בבית משמרכם ואתם לכו
הביאו שבר רעבון בתיכם : כ ואת
אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו
דבריכם ורא תמורתו ויעשו כן :
כא ויאמרו איש אל אחיו אבל אישמיס
אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת
נפשו ברהתחננו אלינו ולא שמענו
ער כן באה אלינו הצרה הזאת :
כב ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרתי
אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא
שמעתם וגם דמו הנה נדרש : כג והם

מלסל

לא

לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ
בינתם : כד ויסב מעליהם ויבך וישב
אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את
שמעון ויאסר אתו לעיניהם : כה ויצו
יוסף ומלאו את כליהם בר ולהשיב
כספיהם איש אל שקו ולתת להם
צדה לדרך ויעש להם כן : כו וישאו
את שברם על חמריהם וילכו משם :
כז ויפתח האחד את שקו לתת מספוא
לחמרו במלון וירא את כספו והנה
הוא בפיו אמתחתו : כח ויאמר אל אחיו
הוישב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא
לכם ויחרדו איש אל אחיו לאמר מה
זאת עשה אלהים לנו : כט ויבאו אל
יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו
את כל הקרת אתם לאמר : ל דבר
האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן
אתנו כמרגלים את הארץ : לה ונאמר
אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים :

א כשים ועכמו"ש

שנים

ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם
 אתה גם טפנו : ט אנכי אערבנו מידי
 תבקשנו אם לא הביאתי אליך
 והצגתיו לפניך וחטאתי לך כד הימים :
 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו
 זה פעמים : יא ויאמר אלהם ישראל
 אביהם אסבין אפוא זאת עשו קחו
 מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש
 מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט
 בטנים וישקדים : יב וכסף משנה קחו
 בידכם ואת הכסף המושב בפי
 אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי
 משנה הוא : יג ואת אחיכם קחו וקומו
 שובו אל האיש : יד ואל שדי יתן לכם
 רחמים לפני האיש ושלח לכם את
 אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר
 שכלתי שברתי : טו ויקחו האנשים
 את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו
 בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים
 ויעמדו

ויעמדו לפני יוסף : ששי טו וירא יוסף
 אתם את בנימין ויאמר לאשר ער
 ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח
 טבח ורחבן כי אתי יאכלו האנשים
 בצהרים : יז ויעש האיש כאשר אמר
 יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה
 יוסף : יח ויראו האנשים כי הובאו
 בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב
 באמתחתינו בתחלה אנחנו מוכאים
 להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת
 אתנו לעבדים ואת חמרינו : יט ויגשו
 אל האיש אשר על בית יוסף וידברו
 אליו פתח הבית : כ ויאמרו כי אדני
 ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל :
 כא ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה
 את אמתחתינו והנה כסף איש בפי
 אמתחתו כספנו במישקלו ונשב אתו
 בידנו : כב וכסף אחר הורדנו בידנו
 לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו
 באמתחתינו

לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר ער-
ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם
ואמרת אלהם למה שלמתם רעה תחת
טובה : ה הלווא זה אשר ישתה אדני
בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר
עשיתם : וישגם וידבר אלהם את
הדברים האלה : ויאמרו אליו למה
ידבר אדני בדברים האלה חלילה
לעבדיך מעשות כדבר הזה : ה הן
כסף אשר מצאנו בפני אמתחרתינו
השיכנו אריך מארץ כנען ואיך נגנב
מבית אדניך כסף או זהב : ט אשר
ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו
נהיה לאדני לעבדים : י ויאמר גם
עתה כדברכם כן הוא אשר ימצא
אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים :
יא וימהרו ויורדו איש את אמתחתו
ארצה ויפתחו איש אמתחתו : יב ויחפש
בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע

באמתחת

קמץ כו"ק

באמתחת בנימן : יג ויקרעו שמלתם
ויעמס איש על חמרו וישבו העירה :
מפמיר יד ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף
והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה :
טו ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה
אשר עשיתם הלווא ידעתם כי נחש
ינחש איש אשר כמני : טו ויאמר יהודה
מה נאמר לאדני מה נדבר ומה
נצטרק האלהים מצא את עון עבדיך
הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר
נמצא הגביע בידו : יז ויאמר חלילה
לי מעשות זאת האיש אשר נמצא
הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם
עלו לשלום אל אביכם :

ס ס ס

יח ויגש אליו יהודה ויאמר בני אדני
ידבר נא עבדיך דבר באוני
אדני ואל יחר אפך בעבדיך כי כמוד
כפרעה : יט אדני שאל את עבדי

לאמר

בַּאֲמַתְחַתֵּינוּ : כנ וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם
 אֶל־תִּירְאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם נָתַן
 לָכֶם מִטְמוֹן בַּאֲמַתְחַתֵּיכֶם כַּסְפְּכֶם
 בָּא אֵלַי וַיֹּצֵא אֱלֹהִים אֶת־שִׁמְעוֹן :
 טו וַיָּבֹא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף
 וַיִּתֵּן מִים וַיְרַחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא
 לַחֲמֹרֵיהֶם : כו וַיְכַיֵּנוּ אֶת־הַמִּנְחָה
 עַד־בּוֹא יוֹסֵף בְּצֹהָרִים כִּי שָׁמְעוּ כִּי־
 שָׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם : כז וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבַּיְתָה
 וַיְבִיאוּ לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בִּידָם
 הַבַּיְתָה וַיִּשְׁתַּחֲוּלוּ אֶרְצָה : כח וַיִּשְׁאַל
 לֶחֶם לְיִשְׁרוּם וַיֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם אֲבִיכֶם
 הַזֶּקֶן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם הֲעוֹדֵנוּ חַי :
 כט וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לַעֲבָדְךָ לְאֲבִינוּ עוֹדֵנוּ
 חַי וְיִקְדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ : לו וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיִּרְא
 אֶת־בְּנֵי־מִיֶּזֶן אָחִיו בְּנֵי־אִמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה
 אָחֵיכֶם הַקְטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יַחַךְ בְּנֵי : לז שְׁבִיעִי ל וַיַּמְהַר יוֹסֵף
 כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל־אָחִיו וַיִּבְקֶשׁ

א רגושה חסר ו לבכות

לְכַבּוֹת וַיָּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּבֶךְ שָׁמָּה :
 לא וַיְרַחֵץ פָּנָיו וַיִּצְאָה וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר
 שִׁימוּ לֶחֶם : לב וַיִּשִׁימוּ לוֹ לֶבֶדוּ וְלֶחֶם
 לְבָדָם וְלַמְצָרִים הָאֲכָרִים אֶתוֹ לְבָדָם
 כִּי לֹא יוֹכְרוֹן הַמְצָרִים לֶאֱכֹל אֶת־
 חֲעֻבְרֵי־לֶחֶם כִּי־תוֹעֵבָה הוּא לַמְצָרִים :
 לג וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי הַבָּכָר כַּבְּכַרְתּוֹ וְהַצְעִיר
 כַּצְעֵרְתּוֹ וַיִּתְמַהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־
 רֵעֵהוּ : לד וַיִּשְׂאָה מִשְׂאֵת מֵאֵת פָּנָיו
 אֱלֹהִים וַתִּרְכַּב מִשְׂאֵת בְּנֵי־מִיֶּזֶן מִמִּשְׂאֵת
 כָּל־חַמִּישׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ :
 מד ה וַיִּצְאוּ אֶת־אֲשֶׁר עַל־בַּיְתּוֹ לֵאמֹר
 מַלֵּא אֶת־אֲמַתְחַת הָאֲנָשִׁים אֲכָר־
 כָּאֲשֶׁר יוֹכְלוֹן שְׂאֵת וְשִׁים כַּסֵּף־אִישׁ
 בְּפִי אֶמְתַּחֲתוּ : נ וְאֶת־גְּבִיעֵי גְבִיעַ
 הַכֶּסֶף תִּשִׂים בְּפִי אֲמַתְחַת הַקְטָן וְאֵת
 כַּסֵּף שְׁכְרוּ וַיַּעַשׂ כַּדְּבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר
 דִּבֶּר : נז הַבָּקָר אֹרֹר וְהָאֲנָשִׁים יִשְׁלַחוּ
 הַמָּה וְחֲמֹרֵיהֶם : נח הִם יִצְאוּ אֶת־הָעִיר

כא 21 לא

לאמר היש לכם אב אורח : ונאמר
 אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים
 קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו
 ואביו אהבו : כה ותאמר אל עבדיך
 הזורדהו ארי ואשימה עיני עליו :
 ככ ונאמר אל אדני לא יוכל הנער
 לעזב את אביו ועזב את אביו ומת :
 כג ותאמר אל עבדיך אם לא ירד
 אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות
 פני : כד ויהי כי עלינו אל עבדיך אבי
 ונגד לך את דברי אדני : כה ויאמר
 אבינו שבו שברו לנו מעט אכר :
 כו ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו
 הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות
 פני האיש ואחיו הקטן איננו אתנו :
 כז ויאמר עבדיך אבי אלנו אתם ידעתם
 כי שנים ילדה לי אשתי : כח ויצא
 האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא
 ראיתיו עד הנה : כט ולקחתם גם אתי

זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם
 את שיבתי ברעה שאלה : ל ועתה
 כבאי אל עבדיך אבי והנער איננו
 יאתנו ונפישו קשורה בנפישו : שני
 לב והיה בראותו כי אין הנער ומת
 והורדו עבדיך את שיבת עבדיך
 אבינו ביגון שאלה : לב כי עבדיך ערב
 את הנער מעם אבי לאמר אם לא
 אבינו אליך וחטאתי לאבי כר
 הימים : לב ועתה ישבנא עבדיך תחת
 הנער עבד לאדני והנער יעל עם
 אחיו : לד כי איך אעלה אל אבי והנער
 איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא
 את אבי : מה ו לא יוכל יוסף
 להתאפק לבל הנצבים עליו ויקרא
 הוציאו כל איש מערי ולא עמד איש
 אתו בהתודע יוסף אל אחיו : כ ויתן
 את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע
 בית פרעה : כ ויאמר יוסף אל אחיו

אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו
 לענות אתו כי נבהלו מפניו : ויאמר
 יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו
 ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם
 אתי מצרימה : ועתה אד תעצבו
 ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי
 הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם :
 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ
 ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר :
 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם
 שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
 גדלה : שלישי ועתה לא אתם שלחתם
 אתי הנה כי האלהים ושימני לאב
 לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל
 ארץ מצרים : מהרו ועלו אל אבי
 ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני
 אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי
 אל תעמד : וישבת בארץ גושן
 והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני

בניך

בנך וצאנך ובקרך וכל אשר לך :
 וכל בלתי אתך ישם כי עוד חמש
 שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל
 אשר לך : והנה עיניכם ראות ועיני
 אחי בנימין כי פי המדבר אליכם :
 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים
 ואת כל אשר ראיתם ומהדתם
 ותורדתם את אבי הנה : ויפל על
 צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה
 על צואריו : וינשק לכל אחיו ויבך
 עליהם ויאחרי כן דברו אחיו אתו :
 והקר נשמע בית פרעה לאמר באו
 אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני
 עבדיו : ויאמר פרעה אל יוסף אמר
 אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם
 ולכו באו ארצה כנען : וקחו את
 אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה
 לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את
 חלב הארץ : רביעי ואתה צוית את

עשו

פלעל

עשו וְחַוְלָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַגְלוֹת
 לְטַפְכֶם וּלְנִשְׁיֹכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת אֲבִיכֶם
 וּבִאתֶם : כ וְעֵינֵיכֶם אֶל־תָּחֹס עַל־כְּלֵיכֶם
 כִּי טוֹב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֵן הוּא :
 כה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף
 עֲגָלוֹת עַל־פִּי פִרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צִדָּה
 לְדֶרֶךְ : כג לְכֹלֶם נָתַן לְאִישׁ חֲלָפוֹת
 שְׂמֹלֹת וּלְבְנֵימֶן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף
 וְחֲמִשׁ חֲלָפֹת שְׂמֹלֹת : כד וּלְאֲבִיו שָׁלַח
 בְּזֹאת עֲשֶׂרֶה חֲמֵרִים נִשְׂאִים מְטוֹב
 מִצְרַיִם וְעֶשֶׂר אֲתֹנֹת נִשְׂאֹת בָּר וּלְחֹם
 וּמְזוֹן לְאֲבִיו לְדֶרֶךְ : כו וַיִּשְׁלַח אֶת־אֲחִיו
 וַיָּרֻכוּ וַיֹּאמֶר אֲדֹהֶם אֶל־תִּרְגְּזוּ בְּדֶרֶךְ :
 כז וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן
 אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם : כח וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר
 עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מִשָּׁל בְּכָל־אֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיִּפְגַּע לָבוּ כִּי לֹא־הָאֱמִין לָהֶם :
 כט וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו אֵת כִּרְדֹּבְרֵי יוֹסֵף אִשְׁרֵי
 דְבַר אֱלֹהִים וַיֵּרָא אֶת־הָעַגְלוֹת אֲשֶׁר־

שלה

שָׁלַח יוֹסֵף לִשְׂאֹת אֶת־וּתְחֵי רוּחַ יַעֲקֹב
 אֲבִיהֶם : חמ"ט כח וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב
 עוֹד־יוֹסֵף בְּנֵי חַי אֲלֹכָה וְאֵרְאֶנּוּ בְּמֵרֹם
 אֲמוֹת : מו ס וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אִשְׁרֵי־
 לוֹ וַיָּבֹא בְּאֶרֶץ שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים
 לְאֱלֹהֵי אֲבִיו יַצְחָק : כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרְאֵת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר רַגְנִי : ג וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי
 הָאֵל אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֶל־תִּירָא מֵרָדָה
 מִצְרַיִמָּה כִּי־לִגְוֵי גְדוֹל אֲשִׁמְךָ שֵׁם :
 ד אֲנֹכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ
 גַּם־עִלָּה וַיֹּסֵף יֵשִׁית יְהוָה עַל־עֵינֶיךָ :
 ה וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבָּאָר שֶׁבַע וַיֵּשְׂאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם
 וְאֶת־נְשֵׂיהֶם בְּעַגְלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פִּרְעֹה
 לִשְׂאֹת אֶת־וּתְחֵי אֶת־מִקְנֵיהֶם
 וְאֶת־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכִישׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וְכָל־זֶרְעוֹ
 יָתוֹ : ז בְּנָיו וּבְנֵי בְנָיו אֶת־בְּנֹתָיו

ובנות

כב 22

עשו וְחִילְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַגְלוֹת
 לְטַפְכֶם וּלְנִשְׁיֵיכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת אֲבִיכֶם
 וּבָאתֶם : ^כ וַעֲיַנְכֶם אֶרֶץ חַס על פְּלִיכֶם
 כִּי טוֹב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֵן הוּא :
^{כא} וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף
 עֲגָלוֹת עַל פִּי פְרֻעָה וַיִּתֵּן לָהֶם צֹדֵה
 לְדֶרֶךְ : ^{כב} לְכֹלם נָתַן לְאִישׁ חֲלָפוֹת
 שְׂמֹלֶת וּלְבְנֵימֵן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף
 וְחֲמִשׁ חֲלָפֵת שְׂמֹלֶת : ^{כג} וּלְאֲבִיו שָׁלַח
 בִּזְאוֹת עֲשָׂרָה חֲמֵרִים נְשָׂאִים מְטוֹב
 מִצְרַיִם וַעֲשֶׂר אֶתְנֵת נִשְׂאֵת בָּר וּלְחַס
 וּמְזוֹן לְאֲבִיו לְדֶרֶךְ : ^{כד} וַיִּשְׁלַח אֶת אֶחָיו
 וַיָּרְכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵל תְּרַגְּזוּ בְּדֶרֶךְ :
^{כה} וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן
 אֶרֶץ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם : ^{כו} וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר
 עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי הוּא מִשָּׁל בְּכָל אֶרֶץ
 מִצְרַיִם וַיִּפְגַּע לָבוּ כִּי לֹא הָאֱמִיץ לָהֶם :
^{כז} וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֵת כֹּד דְּבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֱלֹהִים וַיֵּרָא אֶת הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר

שָׁלַח

שָׁלַח יוֹסֵף לִשְׂאֵת אֶתֹו וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב
 אֲבִיהֶם : ^{כח} חֲמוּשֵׁי כֶסֶף וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב
 עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי חַי אֵלְכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּמִרְם
 אַמּוֹת : ^{כט} מוֹסֵעַ יִשְׂרָאֵל וְכָל אֲשֶׁר
 לוֹ וַיָּבֹא בְּאֶרֶץ שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים
 לְאֱלֹהֵי אֲבִיו יַצְחָק : ^ל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הֲגִנִּי : ^{לא} וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי
 הָאֵל אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֶל־תִּירָא מִרְדָּה
 מִצְרַיִמָּה כִּי לִגְוִי גָדוֹל אֲשִׁמְךָ שֵׁם :
^{לב} וְאֲנֹכִי אֶרְדַּעֲמָךְ מִצְרַיִמָּה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ
 גַּם־עִלָּה וַיּוֹסֶף יֵשִׁית יָדוֹ עַל־עֵינָיֶךָ :
^{לד} וַיִּקַּם יַעֲקֹב מִבָּאָר שֶׁבַע וַיֵּשְׂאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפָּם
 וְאֶת־נְשֵׂיהֶם בְּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פְּרֻעָה
 לִשְׂאֵת אֶתֹו : ^{לה} וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם
 וְאֶת־רְכוּשֵׁם אֲשֶׁר רָכִישׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וְכָל־זֶרְעוֹ
 אֶתֹו : ^{לו} בְּנָיו וּבְנֵי בְנָיו אֶתֹו בְּנֵתָיו

ובנות

ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו
 מצרימה : ס ואלה שמות בני
 ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו
 בכר יעקב ראובן : ט ובני ראובן
 חנוך ופלוג וחרון וברמי : י ובני
 שמעון ימואל וימין ואהר ויבין וצחר
 ושאול בין הבכנענית : יא ובני לוי גרשון
 קהת ומררי : יב ובני יהודה ער ואונן
 וישלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ
 כנען ויהיו בני פרץ חצרן וחמור :
 יג ובני יששכר תולע ופוע ויוב ושמרון :
 יד ובני זבולון סרד ואלון ויחלאר :
 טו אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב
 בפרץ ארם ואת דינה בתו כל נפש
 בניו ובנותיו שלשים ושלש : טז ובני
 גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי
 ואריאלי : יז ובני אשר ימנה וישורה
 וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה
 חבר ומלכיאר : יח אלה בני זלפה
 אשר

אשר נתן לבן לאה בתו ותלד את
 אלה ליעקב שש עשרה נפש : יט בני
 רחל אשת יעקב יוסף ובנימן : כ ויורד
 ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו
 אסנת בת פוטי פרע כהן אן את
 מנשה ואת אפרים : כא ובני בנימן
 בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי
 וראש מפים וחפים וארד : כב אלה בני
 רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה
 עשר : כג ובני דן חשים : כד ובני נפתלי
 יחצאל וגוני ויצר ושלם : כה אלה בני
 בלה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד
 את אלה ליעקב כל נפש שבעה :
 ט כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה
 יצאי ירכו מלכר נשי בני יעקב כל
 נפש ישיים וישש : כו ובני יוסף אשר
 ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש
 לבית יעקב הבאה מצרימה
 שבעים : ס ששי כח ואת יהודה שלח

לפניו אל יוסף להודות לפניו גשנה
 ויבאו ארצה גשן : כט ויִסֹּס יוסף
 מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו
 גשנה וירא אליו ויפל על צוואריו ויבך
 על צוואריו עוד : ל ויאמר ישראל אל
 יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את
 פניך כי עודך חי : לה ויאמר יוסף אל
 אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה
 לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי
 אשר בארץ כנען באו אלי : לב והאנשים
 רעי צאן כִּי־אנשי מקנה היו וצאנם
 ובקרם וכל אשר להם הביאו : לד והיה
 כִּי־יקרא להם פרעה ואמר מהו
 מעשיכם : לו ואמרתם אנשי מקנה
 היו עבדיך מנעורינו ועד־עתה גם־
 אנחנו גם־אבותינו בעבוד השבו בארץ
 גשן כִּי־תועבת מצרים כל־דעה צאן :
 מז ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר
 יָבִי וְאֲחִי וְצֹאנָם וּבְקָרָם וְכָל־אֲשֶׁר

א בשוא לבי

להם

להם באו מארץ כנען והנם בארץ
 גשן : כ ומקצרה אחיו רקה חמשה
 אנשים ויצגם לפני פרעה : ג ויאמר
 פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו
 אל־פרעה רעה צאן עבדיך גם־אנחנו
 גם־אבותינו : ד ויאמרו אל־פרעה לגור
 בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר
 לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען
 ועתה ישכוננו עבדיך בארץ גשן :
 ה ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך
 ואחריך באו אליך : ו ארץ מצרים
 לפניך הוא במיטב הארץ הושב את
 אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם
 ידעת וישבם אנשי חיל ושמחת שרי
 מקנה על־אשר־לי : ז ויבא יוסף את
 יעקב אביו ויעמדו לפני פרעה
 ויברך יעקב את־פרעה : ח ויאמר
 פרעה אל־יעקב כמה ימי שני חיך :
 ט ויאמר יעקב אל־פרעה ימי שני מגורי

מלרע

שלשים

שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו
 ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני
 חיי אבתי בימי מגוריהם : י ויברך
 יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה :
 שבע י ויושב יוסף את אביו ואת אחיו
 ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב
 הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה
 פרעה : י ויכרכל יוסף את אביו ואת
 אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי
 הטף : י ולחם אין בכר הארץ כי
 כבר הרעב מאד ותלה ארץ מצרים
 וְאֶרֶץ כְּנָעַן מִפְּנֵי הָרָעָב : י וילקט
 יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ
 מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם
 שברים ויבא יוסף את הכסף ביתר
 פרעה : י ויתם הכסף מארץ מצרים
 ומֵאֶרֶץ כְּנָעַן ויבאו כל מצרים אל
 יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות
 נגדך כי אפס כסף : י ויאמר יוסף

מלעיל

הבו

הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
 אם אפס כסף : י ויביאו את מקניהם
 אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים
 ובמקנה הוצאן ובמקנה הבקר
 ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם
 בשנה ההוא : י ותתם השנה ההוא
 ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו
 לא נכחד מאדני כי אסתם הכסף
 ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר
 לפני אדני בלתי אסגויתנו ואדמתנו :
 י למה נמות לעיניך גם אנחנו גם
 אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו
 בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים
 לפרעה ורתן זרע ונחיה ולא נמות
 והאדמה לא תישם : י ויקן יוסף את
 כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו
 מצרים איש שדרו כי חזק עדהם
 הרעב ותהי הארץ לפרעה : י ואת
 העם העביר אתו לערים מקצה גבול

מצרים

מצרים ועד קצרו : כ כ רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת
פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם
פרעה על כן לא מכרו את אדמתם :
כג ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם
היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם
זרע וזרעתם את האדמה : כד והיה
בתבואת ונתתם חמישית לפרעה
וארבע הית יהיה לכם לזרע השדה
ולאכלכם ולאשר בכתיכם וראכל
לטפכם : כה וכפסד כה ויאמרו החיתנו נמצא
חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה :
כו וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה
על אדמת מצרים לפרעה לחמיש רק
אדמת הכהנים לבדם לא היתה
לפרעה : כז וישב ישראל בארץ מצרים
בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד :

כס"ת אין כאן כי אם ריוח אות אחת

כח ויחי יעקב בארץ מצרים שבע
עשרה

עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני
חיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה :
כט ויקרבו ימי ישראל למוות ויקרא
לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי
חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
ועשית עמדי חסד ואמת אל נא
תקברני במצרים : ל ושכבתי עם
אבותי ונשא אתני ממצרים וקברתני
בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך :
לא ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו
ישראל על ראש המטה : פ

מח ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני
בניו עמו את מנשה ואת לוי :
כ ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף
בא אליך ויתחזק ישראל וישב על
המטה : ג ויאמר יעקב אל יוסף אל
ישדי נראה לי בלוי בלוי בארץ פגען
ויברך אתי : ד ויאמר אלי הנני מפרך

כג ע שבא נח ומכס"ש והרביתך

והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי
 את הארץ הזאת לזרעך אחריו אחזת
 עולם : ועתה שני בניך הגדולים
 לך בִּארְצֵן מִצְרַיִם עַד־בָּאִי אֲרִיךְ
 מִצְרַיִמָה לִיהֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כְּרֹאכֵן
 וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי : וּמוֹלַדְתְּךָ אִישׁ־
 הוֹלֵדֶת אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל־שֵׁם אַחֵיהֶם
 יִקְרָאוּ בְּנֵחֲלָתָם : וְאֲנִי בָבֹאִי מִפְּדֹן
 מִתָּה עָלַי רַחֵל בְּאֶרְצֵן כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ
 בְּעוֹד כְּבֹרַת־אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה
 וְאֶקְבְּרָה שֵׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית
 לַחֵם : וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף
 וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה : וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
 אָבִיו בְּנֵי הֵם אִישׁ־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בְּזֶה
 וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֵלַי וְאֶכְרַכֶּם : שְׁנֵי
 י וְעֵינַי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוּ מִזְקֵן לֹא יוֹכַר
 לְרֵאוֹת וַיָּגֵשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשָּׁק לָהֶם
 וַיַּחֲבֹק לָהֶם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־
 יוֹסֵף רְאֵה פָנֶיךָ לֹא פָלַלְתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה

אחי

אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זֶרְעֶךָ : יב וַיִּזְצַע־
 יוֹסֵף אֹתָם מֵעַם בְּרַכּוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ לְאִפְּיוֹ
 אֶרְצָה : יג וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־
 אֶפְרַיִם בְּיָמֵינוּ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
 מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְאֵלוֹ מִיַּמִּין יִשְׂרָאֵל וַיָּגֵשׁ
 אֵלָיו : יד וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יָמֵינוּ וַיֵּשֶׁת׃
 עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הִצְעִיר וְאֶת־
 שְׁמָאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שְׂכַל אֶת־יָדָיו
 כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר : טו וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף
 וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַלְכְּנוּ אִבְתֵּי
 לְפָנָיו אֲבָרְכֶם וַיִּצְחַק הָאֱלֹהִים הִרְעָה
 אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה : טז הַמְּלֹאךְ
 הַגָּאֹל אֹתִי מִכַּלְדַּעַי יְבָרֶךְ אֶת־הַנְּעָרִים
 וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אִבְתֵּי אֲבָרְכֶם
 וַיִּצְחַק וַיִּדְגֹּן לָרֶכֶת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ : שְׁלִישִׁי
 יז וַיֵּרָא יוֹסֵף כִּי־יֹשִׁיב אָבִיו יַד־יָמֵינוּ
 עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיִּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמַךְ
 יַד־אָבִיו לְהַסִּיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם
 עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה : יח וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־

אביו

אָבִיו לְאֶבְרָם אָבִי כִי־זֶה הַבְּכֹר שֵׁם
יְמִינְךָ עַל־רֵאשׁוֹ׃ יט וַיִּמָּאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר
יָדַעְתִּי בְנִי יָדַעְתִּי גַם־הוּא יִהְיֶה־לָּעַם
וְגַם־הוּא יִגְדֹר וְאוֹלָם אָחִיו הַקָּטָן יִגְדֹל
מִמֶּנּוּ וּזְרַעוֹ יִהְיֶה מִרֵאֲהוּגִים׃
כ וַיְבָרְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר כֹּךְ יְבָרַךְ
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם
וּכְמִנְשֵׁה וַיִּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם לִפְנֵי מִנְשֵׁה׃
כג וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אֲנֹכִי
מֵת וְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהִשִּׁיב אֶתְכֶם
אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם׃ כד וְאֲנִי נֹתַתִּי לְךָ
שָׂכֶם אַחַד עַל־אֲחִיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד
הָאֹמְרֵי בְחָרְבֵי וּבִקְשָׁתִי׃ פ רַבִּיעַ
מט וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־בָּנָיו וַיֹּאמֶר
הֶאֱסַפּוּ וְאֲנִידָה לָּכֶם אֶת־אֲשֶׁר־יִקְרָא
אֶתְכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים׃ כ הַקְּבָצוּ
וּשְׁמַעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל
אֲבֵיכֶם׃ ג רְאוּבֵן בְּכֹרִי אֶתָּה כָּחִי
וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֵתֵר יֵשׂאֵת וַיֵּתֵר עֵז׃

מלא ו מלעיל

פחו

ו פָּחוּ כַמִּים אֶל־תּוֹתֵר כִּי עָלִית מִשְׁבְּבֵי
אֲבִיךָ אִז חֲלַלְתָּ יְצוּעֵי עֲדָה׃ פ
ס וַשְׁמַעְעוּן וְלוֹי אֲחִים כָּל־חַמֶּס מִכְרַתֵּיהֶם׃
י בְּסֹדֶם אֶרֶץ־כְּנָעַן נִפְשֵׁי בְּקַהֲלָם אֶל־
תַּחַד כְּבָרֵי כִי בְּאֶפְסֵם הִרְגוּ אִישׁ וּבְרַצְנָם
עִקְרוּ־יִשׁוּר׃ יא אֲרוּר אֶפְסֵם כִּי עָזוּ וְעִבְרַתֶם
כִּי קִשְׁתֶּהוּ אֶחְלָקֶם בְּיַעֲקֹב וּבְאֶפְרַיִם
בְּיִשְׂרָאֵל׃ פ

ס יְהוּדָה אֶתָּה יוֹרֹךְ אֲחִיךָ יִדְךָ בְּעֶרְףְךָ
אֵיבִיךָ יִשְׁתַּחֲוּוּ לְךָ בְנֵי אֲבִיךָ׃ ט גּוֹר
אֲרִיָּה יְהוּדָה מִטָּרְף בְּנֵי עָלִית כָּרַע
רַבֵּן כְּאֲרִיָּה וּכְלָבִיא מִי יִקִּימֶנּוּ׃ י לא־
יִסּוּר שִׁבְטֵ מִיְהוּדָה וּמִחַקֵּק מִבֵּין רַגְלָיו
עַד כִּי־יָבֵא יִשְׁלַח וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים׃
יא אֲסֵרֵי לַגֶּפֶן עֵירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹן
כֶּבֶס בֵּינָן לְבִשׁוֹ וּבְרֹסֶם עֵנָבִים סוֹתָה׃
יב חֲבֵרֵי־יִלִי עֵינִים מִיָּין וְלִבָּן־שָׁנִים
מִחֲלָב׃ פ

יג זְבוּלֹן לַחֹף יָמִים יִשְׁכֵן וְהוּא לַחֹף
כס"ה בראש עמוד סי' כ"ה שמו ערו ס' סותו ק' אנית

אנית וירכתו על צידן : פ

יד יששכר חמר גרס רכב בין המשפטים :
טו וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי
נעמדה ויט שכמו לסבל ויהי למס
עבד : ס טו דן דין עמו כאחר שבטי
ישראל : יי יהידן נחיש עלי דרך שפיפן
עלי ארץ הנשך עקבי סוס ויפל רכבו
אחור : יט לישועתך קייתי יהוה : ס
חמישי יט גר גרוד יגודנו ורזנו יגד
עקב : ס כ מאשר שמנה לחמו והוא
יתן מעדני מרדך : ס כג נפתלי אלה
שלחה הנתן אמרי שפר : ס כד בן
פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה
עלי שור : כד וימררהו ורבו וישטמהו
בעלי חצים : כד ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרעי ידיו מירי אביר יעקב משם
רעה אבן ישראל : כה מאר אבך
ויעורך ואת שדי ויברכך ברכת שמים
מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת

קמץ בויק שרים

שדים ורחם : כו ברכת אבך גברו
על ברכת הורי עד תאות גבעת
עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר
יחיו : פ ששי

כו בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד
ולערב יחלק שלל : כז כל אלה שבטי
ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר
להם אביהם ויברך אותם איש אשר
כברכתו ברך אתם : כט ויצו אותם
ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו
אתי אר אבתי אל המערה אשר בשדה
עפרון החתי : ל במערה אשר בשדה
המכפלה אשר על פני ממרא בארץ
כנען אשר קנה אברהם את השדה
מאת עפרון החתי לאחוזת קבר :
לא שמה קברו את אברהם ואת שרה
אשתו שמה קברו את יצחק ואת
רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה :
לב מקנה השדה והמערה אשר בו

מאת

מאת בניחת : ^ל ויכל יעקב לצוות
את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע
ויאסף אל עמיו : ^נ ויפל יוסף על
פני אביו ויבך עליו וישקלו : ^ס ויצו
יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט
את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל :
^ג וימלאוהו ארבעים יום כי בן ימלאו
ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים
יום : ^ד ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף
אל בירת פרעה לאמר אסנא מצאתי
הן בעיניכם דברו נא באוני פרעה
לאמר : ^ה אבי השביעני לאמר הנה
אנכי מת בקברי אשר בריתי לי בארץ
כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא
ואקברה את אבי ואשובה : ^ו ויאמר
פרעה עלה וקבר את אביך כאשר
השביעך : ^ז ויעל יוסף לקבר את אביו
ויעלו אתו כל עבדיו פרעה וקני ביתו
וכל זקני ארץ מצרים : ^ח וכל בית

יוסף ואחיו ובית אביו לק טפס וצאנם
ובקדם עזבו בארץ גשן : ^ט ויעל עמו
גס דרכב גס פרשים והי המחנה כבד
מאד : ^י ויבאו עד גרן האמד אשר
בעבר הירדן ויספדו יום מספד גדול
וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
ימים : ^{יא} וירא יושב הארץ הכנעני את
האכל בגרן האמד ויאמרו אבל כבד
זה למצרים על כן קרא שמה אבר
מצרים אשר בעבר הירדן : ^{יב} ויעשו
בניו לו כן כאשר צום : ^{יג} וישאו אתו
בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת
שדה המכפלה אשר קנה אברהם
את השדה לאחות קבר מאת עפרן
החתי על פני ממרא : ^{יד} וישב יוסף
מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו
לקבר את אביו אחרי קברו את אביו :
^{טו} ויראו אחיו יוסף כי מת אביהם
ויאמרו לו ישטמנו יוסף והישב יושב

לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו :
 טו ויצו אר' יוסף לאמר אביך צוה לפני
 מורתו לאמר : י כהרתאמרו ליוסף
 אנא שא נא פישע אחיך וחטאתם כי
 רעה גמלוך ועתה שא נא לפישע עבדי
 אלהי אביך ויבך יוסף בדברים אליו :
 יז וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו
 הננו לך לעבדים : יט ויאמר אלהים
 יוסף אר' תיראו כי התחת אלהים אני :
 כ ואתם הישבתם עלי רעה אלהים
 חיבה לטובה למען עשה ביום הזה
 דהחית עסרוב : שביעי כה ועתה אל
 תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם
 וינחם אותם וידבר על לבם : כג וישב
 יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף
 מאה ועשר שנים : מפטיר כג וירא יוסף
 לאפרים בני שלישים גם בני מכיר בן
 מנשה ילדו על ברכי יוסף : כד ויאמר
 יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד

מלשול כ"ב בתים ועיון במ"ש ם אינה רבתי יפקד

יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ
 הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם
 ליצחק וליעקב : כה וישבע יוסף את
 בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים
 אתכם והעלתם את עצמתי מזרז :
 ט וימת יוסף בן מאה ועשר שנים
 ויחנטו אתו וישם בארון במצרים :

חזק

סכום פסוקי רספר בראשית אלף וחמט נחאת ושלשים וארבעה א"ך
 לד סימן * וחציו ועל חרכך תחיה * ופרשיותיו י"ב זה שמי לשלם
 סימן * וסרריו מ"ג ידידיה סימן * ופרקיו נ' ה' הננו לך קריט
 סימן * פנין הפתוחות שלשה וארבעים והסתומות שמונה
 ארבעים * הכל תשעים ואחת פרשיות * צא אתה וכל
 העם אשר ברנליך סימן :

ברכות ההפטרה

קורם ההפטרה יכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת ברוך אתה יהוה הבוחר בתורה במשה
עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת והצדק :

הכפרדים והאיטלייאני אחר ההפטרה אומרים
גאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל :

ואחר קריאתה יכרך ארבע ברכות אלו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם צור כל
העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן
האומר ועושה מדבר ומקים כי כל דבריו אמת
וצדק נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים
דבריה ודבר אחד מדבריה אחר לא ישוב ריקם
כי אל מלך נאמן אתה ברוך אתה יהוה האל
הנאמן בכל דבריו :

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש
תושבע במהרה בימינו ברוך אתה יהוה
משמח ציון בבניה :

שמחנו יהוה אלהינו באליהו הנביא עבדך
ובמלכות בית דוד משיחך במהרה יבא
ויגל לבנו (על כסאו לא ישב זר ורא ינחלו
עד אחרים את כבודו) כי בשם קדשך נשבעת

ברכות ההפטרה

לו שלא יכבה נרו לעולם ועד ברוך אתה
יהוה מגן דוד :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל
יום השבת הזה שנתת לנו יהוה אלהינו
לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת על הכל
יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד ברוך
אתה יהוה מקדש השבת :

לראש השנה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
(כשבת השבת הזה ועל יום) הזכרון הזה ועל
יום טוב מקרא קדש הזה שנתת לנו יהוה אלהינו
(כשבת לקדושה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת על
הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמה בפי כל חי תמיד לעולם ועד ויתברך
מלכנו אמת וקים לעד ברוך אתה יהוה מלך על
כל הארץ מקדש (כשבת השבת) ישראל ויום
הזכרון :

הפטרות כל השנה
כמנהג כל קהלות הקדש

הפטרת בראשית ושעיה סימן מ"ב

ק עבדך אתמך-בו בחיירי רצתה נפשי נתתי
רוחי עליו משפט לגוים יוציא : לא יצעק
ולא ישא ולא ישמיע בחוץ קולו : קנה רצוץ לא
ישבור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא
משפט : לא יכהה ולא ירוץ עד-ישים בארץ
משפט ולתורתו אים יחרו :

הספרדים והאשכנזים מתחילין מכאן

כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם
רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה
ורוח להלכים בה : אני יהוה קראתיך בצדק
ואחזק בידך ויצרתיך ואתנה לברית עם לאור גוים :
לפלק עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית
כלא ישבי חשך : אני יהוה הוא שמי וכבודי
לאחר לו-אתן ותהלתי לפסילים : הראשונות הנה-
באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע
אתכם : שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצרה
הארץ יורדי הים ומלאו אים וישביהם : ישאו
מדבר ועריו הצרים תשב קדר ירגו ישבי סלע
מראש הרים יצוחו : ישמו ליהוה כבוד ותהלתו
באיים יגידו : יהוה כגבור יצא באיש מלחמות
יער קנאה ירוע אף-יצרית על-איביו יתגבר :

ח כשוא לבר

החשתי

הפטרת בראשית

צ

החשתי מעולם אחריש אתאפק ביולדה אפעה
אשם ואשאף יחד : אחריב הרים וגבעות וכל-
עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים
אוביש : והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות
לא ידעו אדריכם אשים מחושק לפניהם לאור
ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא
עובתים : נסגו אחור יבשו כשת הבטחים בפסל
האמרים למסכה אתם אלהינו : החרשים שמעו
והעורים הביטו לראות : מי עור כי אם עבדי
וחרש כמלאכי אשרח מי עור כמשלם ועור
כעבד יהוה : ראית רבות ולא תשמר פקח
אזנים ולא ישמע : יהוה חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר :

האשכנזים מוסיפין זה

והוא עם-בזוה ושסוף הפח בחורים כלם ובכתי
כלאים החבאו היו לבז ואין מציל משסה
ואין אמר השב : מי בכס יאזין זאת יקשיב וישמע
לאחור : מידנתן למשיסה יעקב וישראל לבזוים
הלוא יהוה זו חטאנו לו ולא-אבו בדרכיו הלוח
ולא שמעו בתורתו : וישפך עליו חמה אפו ועזו
מלחמה ותלהטו מסביב ולא ידע ותבער-בו
ולא-ישים על-לב : ועתה כה-אמר יהוה בראך
יעקב ויצרתיך ישראל אליהירא כי גאלתיך קראתי
בשמה לייאתה : פיתעבר במים אתך אני
ראת ק' א כשוא לסר למשיסה ק' ובנהרות

ובנהרות לא ישטפוּך בִּיתְלֶךְ בְּמוֹ-אֵשׁ לֹא תִכּוֹה
 וְלִהְבֵּה לֹא תִבְעַר-בָּךְ : כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַךָ נִתְּתִי כַפְרָךְ מִצָּרִים בּוֹשׁ וּסְבִיא
 תַחֲתֶיךָ : מֵאֲשֶׁר יִקְרָת בְּעֵינֵי נִכְבְּדַת וְאֲנִי אֶהְבֵּתֶיךָ
 וְאַתָּן אֲדָם תַּחֲתֶיךָ וְלֵאמִים תַּחַת נַפְשֶׁךָ : אֲלֵ-
 תִירָא כִּי-אַתָּה אֲנִי מִמְזַרְחָ אֲבִיא זֶרַעךָ וּמִמְעַרְב
 אֶקְבָצֶךָ : אֲמַר לִצְפוֹן תֵּנִי וְלִתְיֹמָן אֶל-תִּכְלָאִי
 הִבִּיאִי בְּנֵי מִרְחֹק וּבְנֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ : כֹּל
 הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרְתִיו אֶף--
 עֲשִׂיתִיו : הוֹצִיא עַם-עוֹר וְעֵינַיִם יֵשׁ וְחֹרְשִׁים וְאוֹזְנִים
 לְמוֹ : כֹּל-הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וַיֹּאסְפוּ לֵאמֹר מִי
 בָהֶם יִגִּיד זֹאת וְרֵאשׁוֹנוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ יִתְּנוּ עֲדֵיהֶם
 וַיִּצְדְּקוּ וַיִּשְׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ אִמֵּת : אַתֶּם עַדֵי נֹאֵם-
 יְהוָה וְעַבְדֵי אֲשֶׁר בַּחֲרַתִּי לְמַעַן תִּדְעוּ וְתִאֱמַיְנוּ
 לִי וְתִבְיֵנוּ כִּי-אֲנִי הוּא לְפָנָי לֹא-נִוְצַר אֵל וְאַחֲרַי
 לֹא יִהְיֶה :

הפטרות תולדות נח ישעיה סימן נ"ד

רְנִי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה פְּצָחִי רִנָּה וְצִהְלִי לֹא-חֲלָה
 כִּי-רַבִּים בְּנֵי-שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי בְעוֹלָה אֲמַר
 יְהוָה : הֲרִחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ וַיִּדְעוֹת מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ
 יֵשׁוּ אֶל-תַּחֲשֻׁכֵי הָאָרֶץ מִיִּתְרֶיךָ וּיְתַרְתֶּךָ חֲזָקִי :
 כִּי-יִמֵּן וּשְׂמֹאלוֹ תִפְרָצִי וְזֶרַעךָ גּוֹיִם יִרְשׁוּ וְעָרִים
 נִשְׁמֹות וַיִּשְׁבוּ : אֶל-תִּירָאִי כִּי-לֹא תִבוֹשׁ וְאֶל-
 תִּכְלָמִי כִּי-לֹא תַחֲפִירִי כִּי בִשֵׁת עֲלוֹמוֹךָ תִשְׁכַּחִי
 וְחֲרַפְתִּי

וְחֲרַפְתִּי אֶלְמִנּוֹתֶיךָ לֹא תִזְכְּרֵי-עוֹד : כִּי-בְעֵלְיֶךָ
 עֲשִׂיךָ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וּגְאֻלְךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 אֱלֹהֵי כָל-הָאָרֶץ יִקְרָא : כִּי כֹאשָׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת
 רוּחַ קָרָאךָ יְהוָה וְאִשָּׁת נְעוּרִים כִּי תִמְאֵס אֲמַר
 אֱלֹהֶיךָ : בְּרַגַע קָטָן עֲזוּבְתֶיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים
 אֶקְבָצֶךָ : בְּשִׁצְף לָצַף הִסְתַּרְתִּי פָנָי רַגַע מִמֶּךָ
 וּבַחֲסֵד עוֹלָם רַחַמְתֶּיךָ אֲמַר גְּאֻלְךָ יְהוָה : כִּי-יִמֵּי
 נַח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבְרֵי מִיִּנְחָ עוֹד עַד-
 הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי מִקְצֵף עֲלֶיךָ וּמִגְעַר-בָּךְ : כִּי
 הִהְרִים יְמוּשׁוּ וְהַגְּבְעוֹת תִּמוּטְיֵנָה וְחֲסְדֵי מֵאֲתָךָ
 לֹא-יִמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמוּט אֲמַר מִרְחַמְךָ
 יְהוָה :

עֲנִיָּה סֹעֲרָה לֹא-נַחֲמָה הִנֵּה אֲנִכִּי מִרְבִּין בַּפּוֹךְ
 אֲבָנֶיךָ וַיִּסְדַּתֶּיךָ בַּסְּפִירִים : וּשְׁמַתִּי כְּדָר
 שְׂמִשְׁתֶּיךָ וּשְׁעָרֶיךָ לֹא-בִנִּי אֶקְדַּח וְכָל-נִכְוָךְ לֹא-בִנִּי-
 חֲפִץ : וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ :
 בְּצַדִּיקָה וּמְכֻנְנִי רַחֲמֵי מַעֲשֶׂךָ כִּי-לֹא תִירָאִי
 וּמִמַּחֲתָה כִּי לֹא-תִקְרַב אֵלֶיךָ : הֵן גּוֹר יְגוֹר אִפְס
 מֵאוֹתֵי מִי-גַר אֶתְךָ עֲלֶיךָ יְפוּל : הֵן אֲנִכִּי בְרֵאתִי
 חֲרַשׁ נִפְחָ בְּאֵשׁ פָּחַם וּמוֹצִיא כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וְאֲנִכִּי
 בְרֵאתִי מִשְׁחִית לְחַבֵּל : כָּל-כְּלִי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא
 יִצְלַח וְכָל-לִשׁוֹן תִּקְוִים אֶתְךָ לְמַשְׁפָּט תִּרְשִׁיעַ זֹאת
 נַחֲלַת עַבְדֵי יְהוָה וַצַּדִּיקְתֶּם מֵאֵתִי נֹאֵם-יְהוָה : הוֹי
 כָּל-צִמָּא לְכוּ לְמַם וְאֲשֶׁר אֵין-לּוֹ כֶּסֶף לְכוּ שְׁבִרוּ

ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר וזן
וחלב : למה תשקרו כסף בלוא לחם ויגיעכם
בלוא לשבעה שמעו שמעו אלי ואכלו טוב
ותתענג בדישו נפשכם : הטו אזניכם ולכו אלי
שמעו ורחמי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם
חסדי דוד הנאמנים : הן עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים : הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא
דעך אליך ירצו למען יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך :

הפטרות לך לך ישעה סימן ס'

ואל מי תדמינו ואשנה יאמר קדוש : שאר
מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא
במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרג אזנים
ואמיץ כח איש לא נעדר :

והספרדים והאשכנזים מתחילין מכאן

למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה
דרכי מיהודה ומארהי משפטי יעבור :
הלא ידעת אסלא שמעת אלהי עולם יהוה
בורא קצות הארץ לא יעף ולא יגע אין חקר
לתבונתו : נתן ריעף כח ולאין אזנים עצמה
ירבה : ויעפו נערים ויגעו ובהורים בשור יבשרו :
יקוי יהודה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירצו
ולא יגעו ילכו ולא יעפו : החרישו אלי אים
ולאמים יחליפו כח יגשו או ידברו יחדו למשפט
נקרבה נגש אחר שורק נ צירי מלעט י צירי

נקרבה : מי העיר ממזרה צדק יקראוהו לרגלו
יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן בעפר חרבו פקש
נדף קשתו : ירדפם יעבור שלום ארה ברגליו
לא יבא : מי פעל ועשה קרא הדרות מראש
אני יהוה ראשון ואת אחרנים אני הוא : ראו
אים ויראו קצות הארץ יחררו קרבו ויאתיו :
איש את דעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק : ויחזק
חרש את צרף מחליק פטיש את הולם פעם אמר
לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט :
ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע
אברהם אהבי : אשר החזקתיך מקצות הארץ
ומאציקיה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך
ולא מאסתך : אל תירא כי עמך אני אל תשתע
כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתך
בימין צדקי : הן יבשו ויכלמו כל הנחרים בך
יהיו כאין ויאבדו אנשי ריבה : תבקשם ולא
תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי
מלחמתך : כי אני יהוה אלהיך מחזיק מינה
האמר לך אל תירא אני עזרתיך : אל תיראי
תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם יהוה
וגאלך קדוש ישראל : הגדה שמתיך למורג חרוץ
חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות
כמין תשים : תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ
אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל :

והאשכנזים

ק רפויה מלעל

והאיטליאני מוספים פסוק זה

העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם
בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא
אעזבם :

הפטרת וירא מלכים ב' סימן ד'

ואישה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל-
אלישע לאמר עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא
לדעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא
לקחת את שני ידי לוי לעבדים : ויאמר אליה
אלישע מה אעשה לך הנידי לי מה יש לך בבית
ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אס-אסוף שמן :
ותאמר לך שאליך כלים מן החוץ מאת כלי-
שכניכי כלים רקים אלתמעושי : ובאת וסגרת
הדלת בערך ובעד-בניך ויצקת על כל הכלים
האלה והמלא תסיעי : ותלך מאתו ותסגר הדלת
בעדה ובעד בניה הם מנישים אליה והיא מיצקת :
ויהי כמלאת הכלים ותאמר אל-בנה הנשה
אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד
השמן : ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לך
מכרי את השמן ושלמי את-נשיכי ואת בניכי
תחיי בנותר : ויהי היום ויעבר אלישע אל-שונם
ושם אישה גדולה ותחוקבו לאכל-לחם ויהי מדי
עברו יסר שמה לאכל-לחם : ותאמר אל-אישה

הנה

ת רגושה לך ק' שכניך ק' מוצקת ק' נשיך ק' וכניך ק'

הנהנא דלעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר
עלינו תמיד : געשהנא עליך קיר קטנה ונשים
לו שם מטה ושלחן וכסא ומנרה והיה בבוא
אלינו יסור שמה : ויהי היום ויבא שמה ויסר אל-
העליה וישכב-שמה : ויאמר אל-גיחוי נערו קרא
לשונמית הזאת ויקרא-לה ותעמד לפניו : ויאמר לו
אמרנא אליה הנה חרדת אלינו את-כל החרדה
הזאת מה לעשות לך היש לדבר-לך אל-המלך או
י-שרהצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת : ויאמר
ומה לעשות לך ויאמר גיחוי אבל בן איזלה
ואישה זקן : ויאמר קרא-לה ויקרא-לה ותעמד
בפתח : ויאמר למועד הזה כעת היה אתי חבבת
בן ותאמר אל-אדני איש האלהים אל-תכזב
בשפחתך : ותהר האישה ותלך בן למועד הזה
כעת היה אשר דבר אליה אלישע : ויגדל הילד
ויהי היום ויצא אל-אביו אל-הקצרים : ויאמר
אל-אבי ראשי ראשי ויאמר אל-הנער שאהו אל-
אמו : וישאהו ויביאהו אל-אמו וישב על-ברכיה
עד-הצהרים וימת : ותעל ותשכבהו על-מטת
איש האלהים ותסגר בערו ותצא : ותקרא אל-
אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן-הנערים
ואחרת האתגור וארוצה עד-איש האלהים
ואשובה : ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום
לא-הודש ולא שבת ותאמר שלום :

את ק' את ק' הולכת ק' והספרים

הספרים והאיטליאני מוסיפין

וּתְחַכֵּשׁ הַאֲתוֹן וּתְאָמַר אֶל-נַעֲרָה נְהַג וְלֶךְ אֵל-
 תַּעֲצֹר-לִי לְרֹכֵב כִּי אִם-אָמַרְתִּי לָךְ :
 וְתֵלֶךְ וּתִבֹא אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הַדֹּר הַכְּרוֹמֵל וַיְהִי
 פְּרָאוֹת אִישׁ-הָאֱלֹהִים אוֹתָהּ מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר אֶל-
 גִּיחֹזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה הַשְּׂנַמִּית הִלְזוּ : עֵתָה רוּץ-נָא
 לְקִרְאתָהּ וְאָמַר-לָהּ הַשְּׁלוֹם לָךְ הַשְּׁלוֹם לְאִישׁךָ
 הַשְּׁלוֹם לְיָלֶד וּתְאָמַר שְׁלוֹם : וּתִבֹא אֶל-אִישׁ
 הָאֱלֹהִים אֶל-הַדֹּר וּתְחַזֵּק בְּרַגְלָיו וַיִּנָּשׂ גִּיחֹזִי
 לְהִרְפֶּה וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הִרְפֵּה-לָהּ כִּי
 נִפְשָׁה מְרֵה-לָהּ וַיְהוּהוּ הָעֵלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי :
 וּתְאָמַר הַשְּׂאֵלְתִי בֶן מֵאֵת אֲדֹנָי הֲלֹא אָמַרְתִּי לֹא
 הַזְשִׁלָּה אֲתִי : וַיֹּאמֶר לְגִיחֹזִי חֲגֹר מִתְּנִיךָ וְקַח
 מִשְׁעֲנֵתִי בְיָדְךָ וְלֶךְ כִּי תִמְצָא-אִישׁ לֹא תִבְרַכְנוּ
 וְכִי-יִבְרַכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וּשְׁמַת מִשְׁעֲנֵתִי עַל-
 פְּנֵי הַנַּעֲרָה : וּתְאָמַר אִם הַנַּעֲרָה חִי-יְהוּהוּ וְחִי-נִפְשָׁה
 אִם-אֶעֱזֹבְךָ וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ : וַיְגִיחֹזִי עֹבֵר לִפְנֵיהֶם
 וַיִּשֶׂם אֶת-הַמִּשְׁעֲנֵת עַל-פְּנֵי הַנַּעֲרָה וְאִין קוֹל וְאִין
 קִשְׁבַּ וַיִּשֶׁב לְקִרְאתוֹ וַיַּגִּיד לֹא הַקִּיץ
 הַנַּעֲרָה : וַיִּבֹא אֲלֵישַׁע הַבִּיתָה וְהִנֵּה הַנַּעֲרָה מֵת
 מִשְׁכָּב עַל-מִטָּתוֹ : וַיָּבֹא וַיִּסְגֵר הַדֶּלֶת בַּעַד שְׁנֵיהֶם
 וַיִּתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה : וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל-הַיָּלֶד וַיִּשֶׂם
 פִּיו עַל-פִּיו וְעֵינָיו עַל-עֵינָיו וְכַפָּיו עַל-כַּפָּיו וַיַּגִּיד
 עָלָיו וַיְחַם בְּשֵׁר הַיָּלֶד : וַיִּשֶׁב וַיֵּלֶךְ בְּבֵית אַחֲתָה
 ע' כְּשׁוֹק לְבַר כְּפִיו ק' הִנֵּה

ק

הִנֵּה וְאַחֶת הִנֵּה וַיַּעַל וַיַּגִּיד עָלָיו וַיִּזְרַר הַנַּעֲרָה
 עַד-שֶׁבַע פַּעַמִּים וַיִּפְקַח הַנַּעֲרָה אֶת-עֵינָיו : וַיִּקְרָא
 אֶל-גִּיחֹזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל-הַשְּׂנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָאָהּ
 וּתִבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בִנְךָ : וּתִבֹא וּתְפַל עַל-
 רַגְלָיו וּתְשַׁתְּרוּ אֶרְצָהּ וּתְשֵׂא אֶת-בְּנָהּ וּתְצֵא :

הפטרה היי שרה מלכים א' סימן א'

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַיָּמִים וַיִּכְסְהוּ בְּבָגְדִים וְלֹא
 יָחַם לּוֹ : וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו יִבְקֹשׁוּ
 לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה כְּתוּלָה וְעַמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 וְתִהְיֶה-לוֹ סִכְנַת וְשִׁכְבָּה כְּחִיקָה וְחַם לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ :
 וַיִּבְקֹשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת-
 אֲבִישַׁג הַשְּׂנַמִּית וַיָּבִאוּ אֹתָהּ לְמֶלֶךְ : וַתַּנְעִרָה
 יָפָה עַד-מְאֹד וְתִהְיֶה לְמֶלֶךְ סִכְנַת וּתְשַׁרְתְּהוּ וְהַמֶּלֶךְ
 לֹא יָדָעָה : וְאֲדֹנָיָהּ בְּחִנּוּת מִתְנַשֵּׂא לֹאמֹר אֲנִי
 אֲמַלְךָ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפְרָשִׁים וְחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים
 לִפְנָיו : וְלֹא-עָצְבוּ אֲבָיו מִיָּמָיו לֹאמֹר מִדּוֹעַ כִּכָּה
 עֲשִׂית וְנִסְתְּוֹא טוֹב-תֵּאֲרַר מְאֹד וְאֲתוֹ יִלְדָה אַחֲרָי
 אֲבִישַׁלֹּם : וַיְהִי דְבָרָיו עִם יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָהּ וְעִם
 אֲבִיתָר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרָי אֲדֹנָיָהּ : וְצִדּוֹק הַכֹּהֵן
 אֲבִיָּהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְנָתַן הַנְּבִיא וּשְׁמַעִי וְרֵעִי
 וְהַגְּבוּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם-אֲדֹנָיָהּ : וַיִּזְבַּח
 אֲדֹנָיָהּ צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֲבִי הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר-
 אָצַל עֵין רַגֵּל וַיִּקְרָא אֶת-כָּל אַחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלִכְלֵ-
 אֲנָשֵׁי יְהוֹדָה עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ : וְאֶת-נָתַן הַנְּבִיא
 וּבְנֵיהוּ

י' הירק

ובניו ואת הנבואים ואת שלמה אחיו לא קרא :
 ויאמר נתן אל-בת-שבע אם-שלמה לאמר הלווא
 שמעת כי מלך אדניהו בן-חגית ואדנינו דוד לא
 ידע : ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את-
 נפשך ואת-נפש בנך שלמה : לכי ובאי אל-
 המלך דוד ואמרת אליו הלא-אתה אדני המלך
 נשבעת לאמתך לאמר כי-שלמה בנך ימלך אחרי
 והוא ישב על-כסאי ומדוע מלך אדניהו : הנה
 עורך מדברת שם עם-המלך ואני אבוא אחריך
 ומלאתי את-דבריך : ותבא בת-שבע אל-המלך
 החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת
 את-המלך : ותקד בת-שבע ותשתחו למלך ויאמר
 המלך מה-לך : ותאמר לו אדני אתה נשבעת
 ביהוה אלהיך לאמתך כי-שלמה בנך ימלך אחרי
 והוא ישב על-כסאי : ועתה הנה אדניה מלך
 ועתה אדני המלך לא ידעת : ויזבח שור ומריא
 וצאן לרב ויקרא לכל-בני המלך ולאביתר הכהן
 וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא :
 ואתה אדני המלך עיני כל-ישראל עליך להגיד
 להם מי ישב על-כסא אדני-המלך אחרי : והיה
 כשכב אדני-המלך עם-אבתיו והייתי אני ובני
 שלמה חטאים : והנה עורנה מדברת עם-המלך
 ונתן הנביא בא : ויגידו למלך לאמר הנה נתן
 הנביא יבא לפני המלך וישתחו למלך על-אפיו
 ארצה

ארצה : ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת
 אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי : כי יד
 היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל-
 בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם
 אכלים ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו :
 ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן-יהוידע
 ולשלמה עבדך לא קרא : אם מאת אדני המלך
 נהיה הדבר הזה ולא הודעת את-עבדך מי ישב
 על-כסא אדני-המלך אחרי : ויען המלך דוד
 ויאמר קראו לי לבת-שבע ותבא לפני המלך
 ותעמד לפני המלך : וישבע המלך ויאמר חי-
 יהוה אשר-פרדה את-נפשי מפל-צרה : כי באשר
 נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי-שלמה
 בנך ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי תחתי כי
 בן אעשה היום הזה : ותקד בת-שבע אפים ארץ
 ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם :

והאשלייאני מוסיפין

ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן
 הנביא ולבניהו בן-יהוידע ויבאו לפני
 המלך : ויאמר המלך להם קחו עמכם את-עבדי
 אדניכם והרכבתם את-שלמה בני על-הפרדה
 אשר-לי והורדתם אתו אל-גחון : ומשח אתו שם
 צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על-ישראל
 ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה :

מִשָּׂא דְבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְלָאכִי :
 אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה
 אֶהְבֵּתֵנוּ הֲלוֹא־אֵח עָשׂוּ לְעַקְבִּי נֹאס־יְהוָה וְאֶהֱבֵ
 אֶת־עַקְבִּי : וְאֶת־עָשׂוּ שְׂנֵאתִי וְאִשִּׁים אֶת־הַרְוִי
 שְׂמֵמָה וְאֶת־נַחֲלֹתָיו לַתְּנוּזָה מְדַבֵּר : כִּי־תֹאמַר
 אָדָם רִשְׁשָׁנוּ וְנִשְׁוֹב וְנִבְנֶה חֲרֻבוֹת כֹּה אָמַר יְהוָה
 צְבָאוֹת הִמָּה יִבְנוּ וְאֲנִי אֶהְרוֹס וְקִרְאוּ לָהֶם גְּבוּל
 רִשְׁעָה וְהָעַם אֲשֶׁר־עִם יְהוָה עַד־עוֹלָם : וְעֵינֵיכֶם
 תִּרְאִינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַל יְהוָה מֵעַל לְגִבּוֹר
 יִשְׂרָאֵל : בֶּן יֶכֶד אֲב וְעַבְד אֲדָנָיו וְאִם־אֲב אֲנִי
 אֵיךְ כְּבוֹדִי וְאִם־אֲדוֹנִים אֲנִי אֵיךְ מוֹרָאִי אָמַר
 יְהוָה צְבָאוֹת לָכֵם הִכְהַנִּים בּוֹזֵי שְׁמִי וְאִמַּרְתֶּם
 בְּמָה בּוֹזְנוּ אֶת־שִׁמְךָ : מִגִּישִׁים עַל־מִזְבְּחֵי לָחֶם
 מִגֹּאֵל וְאִמַּרְתֶּם בְּמָה גֹאֲלֵנוּךְ כְּאִמַּרְכֶּם שְׁלַחן יְהוָה
 גִּבּוֹה הוּא : וְכִי־תִגִּישׁוּ עֹר לִזְבֹּחַ אֵין רַע וְכִי
 תִגִּישׁוּ פֶסֶח וְחֵלֶה אֵין רַע הַקְרִיבֵהוּ נֹא לַפְּחֹתֶיךָ
 הִירְצֶךָ אוֹ הִישָׂא פְּנֶיךָ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : וְעַתָּה
 חֲלוּנָא פְּנֵי־אֵל וַיַּחַנְנוּ מִדְּכֶם הִיתָה זֹאת הִישָׂא
 מִכֶּם פָּנִים אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : מִי נִסְבַּכֶּם וַיִּסְנַר
 דְּלֹתֵיכֶם וְלֹא־תֹאדְרוּ מִזְבְּחֵי חֲנָם אֵין־לִי חֶפֶץ בָּכֶם
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּמְנוּחָה לֹא־אֶרְצֶה מִיִּדְכֶם :
 כִּי מִמְזוֹר־שֶׁמֶשׁ וְעַד־מְבוֹאוֹ גְּדוֹל שְׁמִי בְּגוֹיִם
 וּבְכָל־מְקוֹם מִקְטֹר מִגִּישׁ לְשִׁמִּי וּמְנַחָה טְהוֹרָה כִּי־
 גְדוֹל

גְּדוֹל שְׁמִי בְּגוֹיִם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : וְאַתֶּם
 מְחַלְלִים אוֹתוֹ כְּאִמַּרְכֶּם שְׁלַחן יְהוָה מִגֹּאֵל הוּא
 וְנִיבּוֹ נִבּוֹה אָכְלוּ : וְאִמַּרְתֶּם הִנֵּה מִתְלַאֵה וְהִפְחַתֶּם
 אוֹרֵנוּ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבַּאתֶם נֹזֶל וְאֶת־
 הַפֶּסֶח וְאֶת־הַחֹלֶה וְהִבַּאתֶם אֶת־הַמְּנַחָה הָאֶרֶצַח
 אוֹרֵה מִיִּדְכֶם אָמַר יְהוָה : וְאֶרְוֹר נֹזֶל וַיִּשׁ
 בְּעִדְרוֹ זָכַר וְנָרַר וְזָכַח מִשַּׁחַת לְאֲדָנָי כִּי מִלֶּךָ
 גְּדוֹל אֲנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשְׁמִי נֹרָא בְּגוֹיִם :
 וְעַתָּה אֲלִיכֶם הַמְצוּה הַזֹּאת הִכְהַנִּים : אִם־לֹא
 תִשְׁמָעוּ וְאִם־לֹא תִשְׁמָעוּ עַל־לֵב לִתֵּת כְּבוֹד לְשִׁמִּי
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשִׁלַּחְתִּי כָכֶם אֶת־הַמְּאָרֶחַ
 וְאוֹרוֹתֵי אֶת־בְּרֻכּוֹתֵיכֶם וְגַם אֶרְוֹתֶיהָ כִּי אֵינְכֶם
 שְׂמִים עַל־לֵב : הִנְנִי גֹעַר לָכֵם אֶת־הַזֹּרֵעַ וְזֵרְתִי
 פִּרְשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פִּרְשׁ חֲנִיכֶם וְנִשָּׂא אֶתְכֶם אֱלֹהֵי :
 וְיָדַעְתֶּם כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלִיכֶם אֶת־הַמְצוּה הַזֹּאת
 לְהִיּוֹת בְּרִיתִי אֶתְלֹוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : בְּרִיתִי
 הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם וְאַתְּנִסְלוּ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי
 וּמִפְּנֵי שְׁמִי נַחַת הוּא : תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ
 וְעוֹלָה לֹא־נִמְצָא בְּשִׁפְתָיו בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הִלְךְ אִתִּי
 וְרַבִּים הִשִּׁיב מֵעוֹן : כִּי־שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ־דַעַת
 וְתוֹרָה יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מִלֶּאךָ יְהוָה צְבָאוֹת הוּא :

הפטרת ויצא הושע סימן י"א

וְעַמִּי תְלוּאִים לְמִשְׁכַּבְתִּי וְאֵל־עַל יִקְרָאֵהוּ יָחַד
 לֹא יְרוּמָם : אֵיךְ אֶתְנֶךָ אֶפְרַיִם אֲמַנְנֶךָ
 כִּי הַמְסַרָה צ'ל כֶּשֶׁם אֲדוֹת מְלַעֵל וְךָ כְּחֹרֶק יִשְׂרָאֵל

ישראל איך אתה כדמה אשמך כצבאים נהפך
 עלי רבי יחד נכמרו נחומי : לא אעשה חרון אפי
 לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש
 בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר אחרי יהוה
 ילכו בארץ ישאג כיהוא ישאג ויחרדו בנים
 מים : יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור
 והושבתים ערביתיהם נאם יהוה : סבבני בכחש
 אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם-
 אל ועם קדושים נאמן : אפרים רעה רוח ורדף
 קדים כלהיום כזב ושר ירבה וברית עם אשור
 יכרתו ושמן למצרים יובל : וריב ליהוה עמי יהודה
 ולפקד עלי עקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו :
 בבטן עקב את אחיו ובאונן שרה את אלהים :
 וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל
 ימצאנו ושם ידבר עמנו : ויהוה אלהי הצבאות
 יהוה זכרו : ואתה באלהיך תשוב וחסד ומשפט
 שמר וקנה אל אלהיך חמיד : כנען בידו מאוני
 מרמה לעשק אהב : ויאמר אפרים אך עשרתי
 מצאתי און לי כליניעי לא ימצאולי עון אשר-
 חטא : ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד
 אושיבך באהלים כימי מועד : ודברתי על הנביאים
 ואנכי חזון הרביתי וביד הנביאים אדמה : אם-
 נלעד און אך שוא היו בגגל שורים זבחן גם
 מובחותם כגלים עד תלמי שדי :

יש קהלות ספרדים שמוסיפין ויכרח עד תלאכות
 הפטרה וישלח לאשכנזים כהושע י"ב

ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה
 ובאשה שמר : ובנביא העלה יהוה
 את ישראל ממצרים ובנביא נשמר : הכעיס אפרים
 תמרורים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו :
 כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם
 בבעל וימת : ועתה יוסיפו לחטא ועשו להם
 מסכה מפספס כתבונם עצבים מעשה הרשים
 כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון :
 לכן יהיו בענן בקר וכטל משכים הקך כמין סער
 מגרן וכעשן מארבה : ואנכי יהוה אלהיך מארץ
 מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין ברתי :
 אני ידעתך במדבר בארץ תלאכות : כמרעותם
 וישבעו שבעו וירם לבם עליכן שכחוני : ואהי
 להם כמו שחל כנמר על דרך אשור : אפגשם
 כדב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא
 חית השדה תבקעם : שחתך ישראל כיבי בעורף :
 אהי מלכך אפוא וישיעך בכר עריק ושפטך
 אשר אמרת תנה לי מלך ושרים : את דרך מלך
 באפי ואקח בעברתי : צרור עון אפרים צפונה
 חטאתו : חבלי ילדה יבאו לו הואבן לא חכם
 כי עת לא יעמד במשבר בנים : מיד שאול אפדם
 ממות אגאלם אהי דבריה מות אהי קטבך שאול
 א כשוא לבר כעל כנף א קמץ וש רפויח נחם

נחם יסתר מעיני : כי הוא בין אחים יפריא יבוא
 קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבוש מקורו ויחרב
 מעינו הוא ישסה אוצר כד-כלי חמדה : תאשם
 שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפרו עלליהם
 ירששו והריותיו יבקעו : שובה ישראל עד יהוה
 אלהיה כי כשלת בעוניה : קחו עמכם דברים
 ושובו אל-יהוה אמרו אליו בלתי-שא עון וקח-
 טוב ונשלמה פרים שפתינו : אשור לא ישיענו
 על-סוס לא נרכב ולא-נאמר עוד אלהינו למעשה
 ידינו אשר בך ירחם יהוס : ארפא משובתם
 אהבם נדבה כי שב אפי ממנו : אהיה כסל
 לישראל יפרח בשושנה ויה שרשיו כלבנון :
 ילכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון :
 ישבו יושבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כנפן זכרו כיון
 לבנון : אפרים מה-לוי עוד לעצבים אני עניתי
 ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריה נמצא :
 מי חכם ויבן אלה נכון וידעם כד-ישרים דרכי
 יהוה וצדקים ילכו בם ופושעים יכשרו בם :

חפזרת וישלח לספרדים ולאסלייאני עובדיה סימן א'

חזון עבדיה כה-אמר אדני יהוה לארום
 שמועה שמענו מאת יהוה וציל בגוים
 שלח קומו ונקומה עליה למלחמה : הנה קטן
 נתתיך בגוים בזוי אתה מאד : זרון לבך השיאך
 שבני כחגוי-סלע מרום שבתו אמר בלבו מי
 א כשוא בב' טעמים

יורדני

יורדני ארץ : אס-תגביה בנשר ואס-בין כוכבים
 שים קנה משם אורכה נאם יהוה : אס-נגבים
 באו-לך אס-שודדי לילה איך נדמיתה הלוא
 יגנבו דים אס-בצרים באו לך הלוא ישאירו
 עללות : איך נחפשו עשו נבעו מצפניו : עד-
 הגבול שלחוך כל אנשי בריתה השיאוך ילכו
 לך אנשי שלמה לחמה ישימו מזור תחתיך אין
 תבונה בו : הלוא ביום ההוא נאס-יהוה והאבדתי
 חכמים מאדום ותבונה מהר עשו : וחתו גבוריך
 תימן למען יכרת-איש מהר עשו מקטל : מחמס
 אחיך יעקב תכסה בוישה ונכרת לעולם : ביום
 עמדה מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו
 שערו ועל-ירושלם ידו גורל גם-אתה באחד
 מהם : ואל-תרא ביום-אחיה ביום נכרו ואל-
 תשמח לבני-יהודה ביום אבדם ואל-תגדל פיה
 ביום צרה : אל-תבוא בשער-עמי ביום אידם
 אל-תרא גם-אתה ברעתו ביום אידו ואל-
 תשלחנה בחילו ביום אידו : ואל-תעמד על-
 הפרק להכרית את-פליטיו ואל תסגר שרדיו
 ביום צרה : כי-קרוב יום-יהוה על-כל-הגוים
 כאשר עשית יעשה לך נמלה ישוב בראשך :
 כי כאשר שתיתם על-הר קדשי ישתו כל-
 הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו : ובתך
 ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב

ששיו ק

את

את מורשיהם : והיה בית יעקב אש ובית יוסף
להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא-
יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר : וירשו
הנגב את-הר עשו והשפלה את-פלשתים וירשו
את-שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את-
הגלעד : וגלת החלהזה לבני ישראל אשר-
בנענים עד-צרפת וגלת ירושם אשר בספרד
ירשו את ערי הנגב : ועלו מושעים בהר-ציון
לשפט את-הר עשו והיתה ליהוה המלוכה :

הפטרת וישב עמוס סימן ב'

כה אמר יהוה על-שלשה פשעי ישראל ועל
ארבעה לא אשיבנו על-מכרם בכסף צדיק
ואכיון בעבור נעלים : השאפים על-עפר-ארץ
בראש דלים ודרך ענוים יטו ואיש ואכיו ירכו
אל-הנערה למען חלל את-שם קדשי : ועל-
בגדים חבלים יטו אצל כל-מזבח ויין ענושים
ישתו בית אלהיהם : ואנכי השמדתי את-האמרי
מפניהם אשר כנכה ארזים גבהו וחסן הוא
כאלונים ואשמיד פריו מפער ושרשו מתחת :
ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם
במדבר ארבעים שנה לרשת את-ארץ האמרי :
ואקום מפניכם לגביאים ומפחורכם לגזרים האף
איך-זאת בני ישראל נאס-יהוה : ותשק את-הנזרים
יין ועל-הגביאים צויתם לאמר לא תנבאו : הנה
אנכי

אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה
דה עמיר : ואבד מנוס מקל וחוק לא-יאמץ פחו
וגבור לא-ימלט נפשו : ותפש הקשת לא יעמד
וקל ברגליו לא-ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו :
ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום-ההוא נאס-
יהוה : שמעו את-הדבר הזה אשר דבר יהוה
עליכם בני ישראל על בל-המשפחה אשר העליתי
מארץ מצרים לאמר : רק אתכם ידעתי מכל
משפחות האדמה על-פן אפקד עליכם את כל-
עונתיכם : הירכו שנים יחדו בלתי אס-נועדו :
הישאג אריה ביער וטרף אין לו היתן כפיר קולו
ממענתו בלתי אס-לכד : התפול צפור על-פח
הארץ ומקש אין לה היעלה-פח מן-האדמה
ולכוד לא ילכד : אס-יתקע שופר בעיר ועם לא
יחרדו אס-תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה : פי לא
יעשה אדני יהוה דבר כי אס-גלה סודו אל-עבדיו
הנביאים : אריה שאג מי לא ירא אדני יהוה
דבר מי לא ינבא :

הפטרת מקץ מלכים א' סימן ג'

ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד
לפני ארון ברית-אדני ויעל ערות ויעש
שלמים ויעש משתה לכל-עבדיו : אז תכאנה
שטים נשים זנות אל-המלך ותעמדנה לפניו :
ותאמר האשה האחת כי אדני אני והאשה הזאת
בראשית כז כז'ל בארנות ישבת

שבת בבית אחד ואלד עמה בבית : ויהי ביסם
השלישי ללדתי ותלד נסהאשה הזאת ואנחנו
יהיו איין זור אתנו בבית זולתי שנים אנחנו בבית :
וימת בןהאשה הזאת לילה אשר שכבה עליו :
ותקם בתוך הקילה ותקח אתבני מאצלי ואמתך
ישנה ותשכיבהו בחיקה ואתבנה המת השכיבה
בחיקי : ואקם בפקר להניק אתבני והנהמת
ואתבונן אליו בפקר והנה לאהיה בני אשר
ילדתי : ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי
ובנה המת וואת אמרת לא כי בנה המת ובני
החי ותדברנה לפני המלך : ויאמר המלך זאת
אמרת זהבני החי ובנה המת וואת אמרת לא
כי בנה המת ובני החי : ויאמר המלך קחולדי
חרב ויביאו החרב לפני המלך : ויאמר המלך
נזרו אתהילד החי לשנים ותנו אתהחצי לאחת
ואתהחצי לאחרת : ותאמר האשה אשר בנה
החי אל המלך כינכמרו רחמיה עלבנה ותאמר
בי אדני תנוללה אתהילד החי והמת אל תמיתחו
וזאת אמרת נסילי נסילך לא יהיה נזרו : ויען
המלך ויאמר תנוללה אתהילד החי והמת לא
תמיתחו היא אמו : וישמעו כל ישראל את
המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי
ראו פייהכמת אלהים בקרבנו לעשות משפט :
ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל :

הפטרות ויגש יחזקאל סימן ל

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : ואתה בןאדם קח
לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני
ישראל חכרו ולקחעץ אחד וכתוב עליו ליוסף
עץ אפרים וכלבית ישראל חכרו : וקרב אתם
אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך :
וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר הלואתגיד
לנו מהאלה לך : דבר אליהם כהאמר אדני
יהוה הנה אני לקח אתעץ יוסף אשר ביד
אפרים ושכש ישראל חכרו ונתתי אותם עליו
אתעץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד
בידי : והיו העצים אשרתכתב עליהם בידך
לעניניהם : ודבר אליהם כהאמר אדני יהוה הנה
אני לקח את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו
שם וקבצתי אתם מסכיב והבאתי אותם אל
ארצתם : ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ בהרי
ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה
עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות
עוד : ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם
ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבתיהם
אשר חטאו כהם וטהרתי אותם והיולדי לעם
ואני אהיה להם לאלהים : ועבדי דוד מלך עליהם
ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו והקוותי
ישמרו ועשו אותם : וישבו על הארץ אשר נתתי
כריון ק' כריון ק' מלעל יהיו ק' לעבדי

לעבדי ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם : וברתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרבית אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם : והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם : וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם :

הפטרת ויחי מלכים א' סימן ב'

ויקראו ימידוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר : אנכי הלך בדרכך בל הארץ וחוקת והיית לאיש : ושמרת את משמרת יהוה אל ה' ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם : למען יקם יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל : וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו : ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלם

שאל

שאל : ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכרתי שלחנה בי בן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך : והנה עמך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה נמרצת ביום לכתני מחנים והוא יורד לקראתי הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך בחרב : ועתה אל תנקחו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאל : וישכב דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד : והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים : ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד :

קריאת ספסיר לשבת וראש חדש

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשפתו על עלת התמיד ונסכה : ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד : ועשרו עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עליה ריח ניהח אשה ליהוה : ונספיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישית ההין לאיל ורביעית ההין לכבש יין זאת

זאת עלת ה' בחדשו לחדשי השנה : ושעיר
עיים אחד לחטאת ליהוה על-עלת התמיד
יעשה ונסכו :

הפטרה לשבת וראש חדש ישעיה סימן ס"ז

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלִי
אֵיזָה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ לִי וְאֵיזָה מְקוֹם
מִנְחֹתַי : וְאֵת-כָּל-אֱלֹהֵי יָדַי עֲשֵׂתָה וַיְהִי כִלְאֵלֶּה
נֹאסִי-הוּא וְאֵלֹהֵי אֲבִיט אֶל-עֵינַי וּנְכַהֲרוּחַ וְחָרַד
עַל-דְּבָרֵי : שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכֹּה-אִישׁ זֹבַח הַשֵּׁה עֶרְף
כֶּלֶב מַעֲלָה מִנְחָה דָם-חֹזֵיר מִזְכִּיר לִבָּנָה מִכֶּרֶךְ
אוֹן גְּסִימָה בַּחֲרוֹ בְּדַרְכֵיהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם נִפְשִׁים
חֲפָצָה : גַּם-אֲנִי אֲבַחֵר בַּתְּעַלְלֵיהֶם וּמְגוֹרַתָם אֲבִיא
לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאִין עָנָה דְּבַרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ
וַיַּעֲשׂוּ חָרַע בְּעֵינַי וּבְאֲשֶׁר לֹא-חֲפָצְתִי בַּחֲרוֹ :
שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה הַחֲרָדִים אֶל-דְּבָרֵי אֲמָרוּ אַחֵיכֶם
שְׂנֵאֵיכֶם מְנַדִּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבֵּד יְהוָה וְנִרְאָה
בְּשִׂמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׁוּ : קוֹל שְׂאוֹן מַעִיר קוֹל מַהִיכֵל
קוֹל יְהוָה מוֹשֵׁלם גְּמוּל לְאֵיבֹי : בְּטָרֵם תַּחֲלוּל יִלְדָה
בְּטָרֵם יָבֹא חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכָר : מִי-שָׁמַע
כִּזְאת מִי רָאָה כְּאֵלֶּה הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם-
יִלְדָה גּוֹי פֶּעַם אַחַת כִּי-חֵלָה גַּם-יִלְדָה צִיּוֹן אֶת-
בְּנֵיהָ : הֲאֵנִי אֲשַׁבֵּר וְלֹא אוֹלֵיד יֹאמֶר יְהוָה אִם-
אֲנִי הַמוֹלִיד וְעַצְדֹתַי אָמַר אֱלֹהֵיךָ : שָׁמְחוּ אֶת-
כ צירי בב' טעמים כב' טעמים ס"א ע' כשואו לבר ח צירי
כב' טעמים והל בצירי

ירושלם

קח

ירושלם וגילו בה כֹּל-אֱהִבֶיהָ שִׁישׁוּ אֶתֶּה מוֹשׁוּשׁ
כֹּל-הַמִּתְאַבְּלִים עֲלֶיהָ : לְמַעַן תִּיַּנְקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשׁוּד
תִּנְחַמֶיהָ לְמַעַן תִּמְצוּ וְהִתְעַנְגַתֶם מִזֵּיו כְּבוֹדָה :
כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נוֹטֵה-אֶלֶיָּה כְּנֹהַר שְׁלוֹם
וּכְנַחַל שׁוֹטֵף כְּכֹד גּוֹיִם וַיִּנְקַתֶם עַל-צֵד תִּנְשְׂאוּ
וְעַל-בְּרָכִים תִּשְׁעֲשְׂעוּ : כֹּה-אִישׁ אִמּוֹ תִּנְחַמְנוּ
כִּן אֲנִכִי אֲנַחְמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמּוּ : וּרְאִיתֶם
וְשִׂשׁ לְבַבְכֶם וְעֲצֹמוֹתֵיכֶם כִּדְשָׂא תִּפְרַחְנָה וְנוֹדַעַה
יְדִי-הוּא אֶת-עַבְדָּיו וְזַעַם אֶת-אֵיבָיו : כִּי-הִנֵּה יְהוָה
בָּאֵשׁ יָבֹא וּכְסוּפָה מִרְכַּבְתָּיו לְהַשִּׁיב בַּחֲמָה אִפּוֹ
וּנְעִרְתּוּ בְּהַבֵּי-אֵשׁ : כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחֲרָבוֹ
אֶרֶץ-כָּל-בֶּשֶׂר וּרְבוּ חֲלָדֵי יְהוָה : הַמִּתְקַדְּשִׁים
וְהַמְטַהֲרִים אֶל-הַגְּנוֹת אַחַר אֶחָד בַּתּוֹךְ אֲכָלֵי בֶשֶׂר
הַחֹזֵר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבֵר יַחְדוֹ יִסְפוּ נֹאסִי-הוּא :
וְאֲנִכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת-
כָּל-הַגּוֹיִם וְהַלְשִׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת-כְּבוֹדִי : וְשִׁמְתִי
בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלִטִים אֶל-הַגּוֹיִם תִּרְשִׁישׁ
פּוֹל וְלוֹד מִשְׁכֵּי קִשֵׁת תּוֹבֵל וַיּוֹן הָאִיִּים הַרְחִקִים
אֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמִיעִי וְלֹא-רָאוּ אֶת-כְּבוֹדִי
וְהִגִּידוּ אֶת-כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם : וְהִבִּיאוּ אֶת-כָּל-אַחֵיכֶם
מִכָּל-הַגּוֹיִם מִנְחָה לְיְהוָה בְּסוּסִים וּבְרִכָב וּבַצִּבִּים
וּבַפָּרָדִים וּבַבְּרָכוֹת עַל-הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַם אָמַר
יְהוָה כֹּה-אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּנְחָה בְּכָל
טָהוֹר בַּיִת יְהוָה : וְגַם-מֵהֶם אֶקַּח לְכַהֲנִים לְלוֹיִם

אמר

אחת ק'

אמר יהוה: כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה עמדים לפני נאסיהוה כן יעמד זרעכם ושמכם: והיה מדי-חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל-בשר להשתחות לפני אמר יהוה: ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל-בשר:

והזורים זה הפסוק כדי לסיים בכי טוב

והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר יהוה:

ואם הוא ראש חדש גם באחד בשבת אומרים גם כן פסוק ראשו

ופסוק אחרון מהפטרת ויאמר לו יהונתן

הפטרת לשבת ערב ראש חדש שמואל א' סימן ב'

ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך: ושלשת תרד מאד ובאת אל-המקום אשר-נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל: ואני שלשת החצים צדה אורה לשלחלי למטרה: והנה אשרח את-הנער לך מצא את-החצים אם-אמר אמר לנער הנה החים ממך והנה קחנו ובאה כי-שלום לך ואין דבר חייהוה: ואם-כזה אמר לעם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה: והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה בני ובינה עד-עולם: ויסתר דוד בשדה והי החדש וישב הפלך על-הלהם ה בלא מפיק אל p לאכל

לאכל: וישב המלך על-מושבו בפעם בפעם אל-מושבו הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד: ולא-דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור: והי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל-יהונתן בנו מדוע לא-בא בן-ישי גס-תמול גס-היום אל-הלהם: ויען יהונתן אל-שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם: ויאמר שלחנינא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה-לו אחי ועתה אם-מצאתי חן בעיניך אפלטתה נא ואראה את-אחי עדי-כן לא-בא אל-שלחן המלך: ויחר-אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן-נעות המרדות הלוא ידעתי כי-בחר אתה לבן-ישי לבשתך ולבשת ערות אמה: כי-כל-הימים אשר בן-ישי חי על-הארמה לא תקון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן-מורת הוא: ויען יהונתן את-שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: ויטר שאול את-החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי-כזה היא מעם אביו להמית את-דוד: ויקם יהונתן מעם השלחן בחר-אף ולא-אכל ביום-החדש השני לחם כי נעצב אל-דוד כי הכלמו אביו: והי בפקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: ויאמר לנערו רץ מצאנא את-החלים אשר אנכי מורה הנער

לִץ וְהוֹאִי־רָה הַחֲצִי לַחֲעֵבְרוֹ : וַיָּבֵא הַנֶּעֱר עַד-
מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יָרָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי
הַנֶּעֱר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּךָ וְהִלָּאָה : וַיִּקְרָא
יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנֶּעֱר מַהֲרָה חוֹשָׁה אֶל-תַּעֲמוֹד
וַיִּלְקֹט נֶעֱר יְהוֹנָתָן אֶת-הַחֲצִי וַיָּבֵא אֶל-אֲדָנָיו :
וְהַנֶּעֱר לֹא-יָדַע מֵאוֹמֶה אֶף יְהוֹנָתָן וְדוֹד יָדַע
אֶת-הַדָּבָר : וַיִּתֵּן יְהוֹנָתָן אֶת-כְּלָיו אֶל-הַנֶּעֱר אֲשֶׁר-
לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ הֵבִיא הַעִיר : הַנֶּעֱר בָּא וְדוֹד קָם
מֵאֶצֶל הַנֶּגֶב וַיִּפֹּל לְאִפְיוֹ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶי שְׁלֹשׁ
פַּעֲמִים וַיִּשְׁקוּ אִישׁ אֶת-רַעְוָהוּ וַיִּכְפוּ אִישׁ אֶת-
רַעְוָהוּ עַד-דְּוֹד הַגָּדִיל : וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדוֹד לָךְ
לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה בֵּינוּ וּבֵינֶיךָ וּבֵין זָרְעֵנוּ וּבֵין
זָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם :

קריאת מפטיר לשבת ביום א' של חנוכה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן
וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲמֹר לָהֶם :
וַיִּשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְהוָה אֶל-פְּנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
וַיַּחֲנֶךָ : יֵשָׁא יְהוָה אֶל-פְּנֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם : וְשָׁמוּ
אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנֹכִי
אֲבָרְכֶם : וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא
מִשֶׁה לְהַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּמַּשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ
הַחַיִּים ק' ש' רגושה אהו

אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-כְּלָיו
וַיִּמַּשְׁח וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם : וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל
רֵאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם הֵם נְשִׂאֵי הַמִּשְׁכָּן הֵם
הַעֲמֻדִים עַל-הַפְּקָדִים : וַיָּבִיאוּ אֶת-קַרְבָּנָם
לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ-עֹגֶלֶת צֹב וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר בָּקָר
עֹגֶלֶת עַל-שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ
אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר : קַח מֵאֹתָם וְהִיוּ לְעֹבֹד אֶת-עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי
עֲבֹדָתוֹ : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הָעֹגֶלֶת וְאֶת-הַבָּקָר
וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם : אֵת שְׁתֵּי הָעֹגֶלֹת
וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי
עֲבֹדָתָם : וְאֵת אַרְבַּע הָעֹגֶלֶת וְאֵת שְׁמֹנֶת
הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם כִּי
אֵיתָמָר בִּן-אֶהֲרֹן הַכֹּהֵן : וּלְבְנֵי קַהַת לֹא נָתַן כִּי
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בְּכֹתֵף יֵשָׁאוּ : וַיִּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ
וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת-קַרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נְשִׂאֵי אֶחָד לַיּוֹם
נְשִׂאֵי אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת-קַרְבָּנָם לְחֻנֻּכַּת
הַמִּזְבֵּחַ : * וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן אֶת-קַרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁן בֶּן-עַמִּינָדָב לְמִטָּה
יְהוּדָה : וַקַּרְבָּנוֹ קֶעֱרֶת-כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שֶׁבַע עִשְׂרֵים שֶׁקֶל בִּישְׁקֵל
הַקֹּדֶשׁ

קריאת מפטיר לשבת והנוכה

הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשן בן עמנדב: פ

קריאת מפטיר ליום ב'

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: פ

קריאת מפטיר ליום ג'

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלקן: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה

קריאת מפטיר לשבת והנוכה קיא

בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלקן: פ

קריאת מפטיר ליום ד'

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: פ

קריאת מפטיר ליום ו'

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואר: קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד

בן

בין שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליסף
בדד-עואל :

קריאת מפטיר ליום ז'

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד : קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה :
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד כך
בקר איל אחד כבש-אחד בין שנתו לעלה : שעיר
עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן
עמיהוד :

קריאת מפטיר ליום ח'

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פרהצור : קרבנו קערת-כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת : פר אחד בדבקר איל אחד כבש-
אחד בין שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים

עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה
קרבן גמליאל בן-פרהצור :

פ

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן-
גדעני : קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת : פר אחד בין בקר איל אחד כבש-אחד
בין שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אבידן
בן-גדעני :

פ

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-
עמישדי : קרבנו קערת-כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת : פר אחד בין בקר איל
אחד כבש-אחד בין שנתו לעלה : שעיר-
עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן-
עמישדי :

פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר
פנעואל

פּוֹעֵיאל בּוֹעֵכָן : קָרְבָנוּ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀
מֵלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כָּף
אַחַת עֶשְׂרֵה זֶה־בְּמֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־
בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה :
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים חֲמִשָּׁה
כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָן פּוֹעֵיאל בֶּן־
עֵכָן :

פ

בְּיוֹם שְׁנַיִם עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנֵי נִפְתָּלִי אַחִירֵעַ
בּוֹעֵינָן : קָרְבָנוּ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מֵלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זֶה־בְּ
מֵלֵאִה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת :
וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתֻדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָן אַחִירֵעַ
בּוֹעֵינָן :

פ

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמָּשָׁח אֹתוֹ מֵאֵת
נְשֵׂי־אֵי יִשְׂרָאֵל קַעֲרַת כֶּסֶף שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה
מִזְרֵק־כֶּסֶף שְׁנַיִם עֶשֶׂר כַּפּוֹת זֶה־בְּשְׁתַּיִם
עֶשְׂרֵה : שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקַּעֲרָה הָאֶחָד כֶּסֶף
וּשְׁבַעִים

וּשְׁבַעִים הַמִּזְרֵק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכְּלִים אֲלֵפִים
וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ : כַּפּוֹת זֶה־בְּשְׁתַּיִם
עֶשְׂרֵה מֵלֵאֵת קִטְרֶת עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה הַכָּף
בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זֶה־בְּכַפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה :
כָּל־הַבָּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרִים אֵילִם שְׁנַיִם
עֶשֶׂר כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשֶׂר וּמִנְחָתָם
וּשְׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֶשֶׂר לַחֲטָאת : וְכֹל בָּקָר ׀
זִבַּח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַה פְּרִים אֵילִם
שְׁשִׁים עֲתֻדִים שְׁשִׁים כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמָּשָׁח אֹתוֹ :
וּבָבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע
אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוִי מֵעַד הַכַּפָּרֶת אֲשֶׁר
עַל־אֹזֶן הַיְעֹודֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר
אִלָּוִי :

פ פ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
וְאִמְרַת אֱלֹוִי בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרוֹת אֶל־מֹול פְּנֵי
הַמִּנְרָה יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת : וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן
אֶל־מֹול פְּנֵי הַמִּנְרָה הַעֲלָה נֵרְתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה : וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְרָה מִקִּשָּׁה
זֶה־בְּעֲדֵי־רִכְבָּה עַד־פְּרָחָה מִקִּשָּׁה הוּא כַּמְרָאָה
אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־
הַמִּנְרָה :

הפטרה לשבת א' של חנוכה זכריה סימן ב'

רָנִי וּשְׂמַחִי בַת־צִיּוֹן כִּי הִנֵּי־בָא וּשְׂכַנְתִּי בְּתוֹכָךְ
 נֹאֵם־יְהוָה : וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֲלֵי־יְהוָה בַּיּוֹם
 הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעַם וּשְׂכַנְתִּי בְּתוֹכָךְ וַיִּדְעַת כִּי־יְהוָה
 צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ : וַנְּחַל יְהוָה אֶת־יְהוּדָה חֲלָקוֹ
 עַל אֲדָמַת הַקֹּדֶשׁ וּבַחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם : הֵס כָּל־
 בֶּשֶׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נִעוֹר מִמַּעוֹן קִדְשׁוֹ : וַיִּרְאֵנִי
 אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶאךָ יְהוָה
 וְהִשְׁטָן עִמָּד עַל־יְמִינוֹ לְשֹׁטְנוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
 הַשְׁטָן יַעַר יְהוָה בְּךָ הַשְׁטָן וַיַּעַר יְהוָה בְּךָ הַבַּחֲר
 בִּירוּשָׁלַם הַלּוֹא זֶה אוֹד מִצַּל מֵאִשׁ : וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה
 לְבוֹשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶאךָ : וַיַּעַן
 וַיֹּאמֶר אֶל־הַעַמּוּדִים לִפְנֵי לֵאמֹר הִסִּירוּ הַבְּגָדִים
 הַצּוּאִים מֵעַלְיוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הָעֵבֶרְתִּי מֵעַלְיָךְ
 עֹנֶךָ וְהִלְבַּשׁ אֶתְךָ מַחֲלָצוֹת : וַאֲמַר יִשְׁמְעוּ צְנִיף
 טְהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁמְעוּ הַצְּנִיף הַטְּהוֹר עַל־רֹאשׁוֹ
 וַיִּלְבַּשְׁהוּ בְּגָדִים וּמֶלֶאךָ יְהוָה עִמָּד : וַיַּעַד מֶלֶאךָ
 יְהוָה בַּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר : כִּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם־
 בְּדַרְכֵי תִלְךָ וְאִם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמַר וְגַם־אֶתְךָ
 תִּדְּרֶן אֶת־בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמַר אֶת־חֻצְרֵי וְנָתַתִּי לְךָ
 מֵהַלְכִים בֵּין הָעַמּוּדִים הָאֵלֶּה : שְׁמַע־נָא יְהוֹשֻׁעַ
 הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתְּךָ וְרַעֲיָה הַיֹּשְׁבִים לִפְנֶיךָ כִּי־אֲנִישִׁי
 מוֹפֵת הַמָּה כִּי־הִנְנִי מֵבִיא אֶת־עַבְדִּי צִמְחָ : כִּי
 הִנֵּה הָאֲבֹן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל־אֲבֹן אַחַת
 שְׁבַע

שְׁבַע עֵינַיִם הִנְנִי מִפְתַּח פְּתוּחָה נֹאֵם יְהוָה
 צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ הַהִיא בַּיּוֹם אַחֵד :
 בַּיּוֹם הַהוּא נֹאֵם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ
 לְרֵעֵהוּ אֲלֵי־תַחַת גִּפְנוֹ וְאֲלֵי־תַחַת תְּאֵנָה : וַיֹּשֶׁב
 הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי וַיַּעֲרֵנִי כַּאִישׁ אֲשֶׁר־יַעוֹר מִשְׁנָתוֹ :
 וַיֹּאמֶר אֵלָי מַה אַתָּה רֹאֵה וַיֹּאמֶר רֵאִיתִי וְהִנֵּה
 מְנוֹרָה דָּהֵב בְּיָד וְגִלְהָה עַל־רֹאשָׁהּ וּשְׁבַע
 גִּרְתֵּיהָ עֲלֶיהָ שְׁבַע וּשְׁבַע מוֹצְקוֹת לְגִרְתֵּיהָ
 אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ : וּשְׁנַיִם זָתִים עֲלֶיהָ אַחַד מִיְמִין
 הַגִּלְהָה וְאַחֵד עַל־שְׂמֹאלָהּ : וַאֲעַן וַאֲמַר אֶל־
 הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי לֵאמֹר מַה אֵלֶּה אֲדֹנָי : וַיַּעַן
 הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלָי הֲלֹא יָדַעַת מִה־הֵמָּה
 אֵלֶּה וַאֲמַר לֹא אֲדֹנָי : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלָי לֵאמֹר זֶה
 דְּבַר־יְהוָה אֶל־זָרְבָבֶל לֵאמֹר לֹא בְּחֵיל וְלֹא בְּכַח
 כִּי אִם־בְּרוּחִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת : מִי־אַתָּה הִר־
 הַגָּדוֹל לִפְנֵי זָרְבָבֶל לְמִישׁוֹר וְהוֹצִיָא אֶת־הָאֲבֹן
 הָרֹאשָׁה תִשְׂאוֹת חֵן חֵן לָהּ :

הפטרה לשבת ב' של חנוכה מלכים א' סימן ו'

וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת־הַכִּירוֹת וְאֶת־הַיַּעֲשִׂים וְאֶת־
 הַמְּזוֹרְקוֹת וַיִּכַּל חִירוֹם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
 הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמַלְכָּה שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה :
 עַמּוּדִים שְׁנַיִם וְגִלְתֵּי הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר־עַל־רֹאשׁ
 הָעַמּוּדִים שְׁתֵּים וְהַשְּׂכָבוֹת שְׁתֵּים לְכַסּוֹת אֶת־
 שְׁתֵּי גִלְוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים :
 כצ"ל ואמר ק' ה ספיק ה בלא ספיק ואת

וְאֵת־הַרְמָנִים אַרְבַּע מֵאוֹת לְשֵׁתֵי הַשִּׁבְכוֹת שְׁנֵי־
טוֹרִים רְמָנִים לְשִׁבְכָה הָאֶחָת לְכֹסוֹת אֶת־שְׁתֵּי
גְלוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמּוּדִים : וְאֶת־
הַמְּכָנוֹת עֶשֶׂר וְאֶת־הַכִּיֹּרֹת עֶשְׂרֵה עַל־הַמְּכָנוֹת :
וְאֶת־הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת־הַבֶּקֶר שְׁנַיִם עֶשֶׂר תַּחַת הַיָּם :
וְאֶת־הַסִּירוֹת וְאֶת־הַיַּעֲשִׂים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת וְאֶת־כָּל־
הַכֵּלִים הָאֵהָל אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית
יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמֻרָט : בְּכֹכַר הַיָּרְדֵן יָצַק הַמֶּלֶךְ
בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה בֵּין סָפוֹת וּבֵין צִרְתָן : וַיִּנַּח שְׁלֹמֹה
אֶת־כָּל־הַכֵּלִים מְרֹב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל
הַנְּחֹשֶׁת : וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית
יְהוָה אֶת מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת־הַשִּׁלְחָן אֲשֶׁר עָלָיו
לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב : וְאֶת־הַמְּנֹרוֹת חֲמִשׁ מִיָּמִין וְחֲמִשׁ
מִשְׁמָאוֹל לְפָנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוֹר וְהַפְּרָח וְהַנֶּרֶת
וְהַמְּלַקְחִים זָהָב : וְהַסְּפוֹת וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת
וְהַכְּפֹת וְהַמְּחַתּוֹת זָהָב סָגוֹר וְהַפְּתוֹת לְדַלְתוֹת
הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ לְדַלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכַל
זָהָב :

קריאת מפטיר ליום א' וב' של ראש השנה

וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ מִקְרֵא־לִקְדָשׁ
יְהוָה לָכֶם כִּלְמַלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם
תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם : וַעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ לְרִיחַ גִּיחַח
לִיהוָה פֶּר בֶּן־בֶּקֶר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה שֶׁבַע עֶרֶב תָּמִימִם : וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה

בשמן

האלה ק'

בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לְפֶר שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל :
וְעֶשְׂרוֹן אֶחָד לְכִבְשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים :
וְשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : מִלֶּכֶד
עֲלֵת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּשְׁפָּט לְרִיחַ גִּיחַח אִשָּׁה לִיהוָה :

הפטרות ליום א' של ראש השנה

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמָתִים צוֹפִים מֵהַר אֶפְרַיִם
וְשֵׁמוֹ אֶלְקָנָה בֶּן־יִרְחָם בֶּן־אֵלִיהוּא בֶּן־תַּחֲוִי
בֶּן־צוֹף אֶפְרַתִּי : וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אֶחָת חָנָה
וְשֵׁם הַשְּׁנִיָּת פִּנְנָה וַיְהִי לַפִּנְנָה יָלְדִים וְלַחָנָה אֵין
יָלְדִים : וְעֲלָה הָאִישׁ הַהוּא מֵעִירוֹ מִיָּמִים יָמִימָה
לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבַּח לִיהוָה צְבָאוֹת בְּשֹׁלֵה וְשֵׁם שְׁנֵי
בְנֵי־עָלֵי חֲפָנָי וּפְנַחֶם כְּהֹנִים לִיהוָה : וַיְהִי הַיּוֹם
וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וּנְתַן לַפִּנְנָה אֶשְׁתּוֹ וְלְכָל־בְּנֵיהָ
וּבְנוֹתֶיהָ מְנוֹת : וְלַחָנָה יָתֵן מְנָה אֶחָת אֶפֶס כִּי
אֶת־חָנָה אָהָב וַיְהוּה סָגֹר רַחֲמָה : וּכְעַסְתָּה צִרְתָּה
גַּם־כַּעַס בְּעֵבֹר הָרַעְמָה כִּי־סָגֹר יְהוּה בְּעַד רַחֲמָה :
וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה
כֵּן תִּכְעַסְנָה וְתִבְכְּרָה וְלֹא תֹאכַל : וַיֹּאמֶר לָהּ
אֶלְקָנָה אִשָּׁה חָנָה לְמָה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי
וְלָמָּה יָרַע לְבַבְךָ הַלּוֹא אֲנִכִּי טוֹב לָךְ מֵעֲשֻׂרָה
בָּנִים : וְתִקַּם חָנָה אַחֲרַי אֲכַלְהָ בְּשֹׁלֵה וְאַחֲרַי
שְׂתָה וְעָלִי הַכְּהֹן יֵשֵׁב עַל־הַכֶּסֶף עַל־מִזְוֹת הַיִּכַּל
יְהוָה : וְהָיָה מֵרַת גִּפְשׁ וְתִתְפַּלֵּל עֲלֵי־יְהוָה וּבָכָה

תככה

ר רנושה ה' כלא מפיק

תבכה : ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם-ראה
 תראה בעני אמתך וזכרתני ולא-תשכח אר-
 אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה
 כרמי חיי ומורה לאיעלה על-ראשו : והיה כי
 הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את-פיה :
 וחנה היא מדברת על-לבה רק שפתיה נעות
 וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה : ויאמר
 אליה עלי עד-מתי תשתכרין הסורי אר-ינג
 מעליך : ותען חנה ותאמר לא אדני אישה קשת-
 רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את-נפשי
 לפני יהוה : אלתתן את-אמתך לפני בת-בליעל
 כי-מרב שיחי וכעסי דברתי עד-הנה : ויען עלי
 ויאמר לבי לשלום ואלהי ישראל יתן את-שלתך
 אשר שאלת מעמו : ותאמר תמצא שפחתך חן
 בעיניך ותקף האישה לדרכה ותאכל ופניה לא-
 הוילקה עוד : וישפיעו בכפר וישתחוו לפני יהוה
 וישבו ויבאו אל-ביתם הרמתה וידע אלקנה את-
 חנה אשתו ויזכרה יהוה : והי לתקפות הימים
 ותהר חנה ותלד בן ותקרא את-שמו שמואל כי
 מיהוה שאלתיו : ויעל האיש אלקנה וכל-ביתו
 לזבח ליהוה את-זבחה הימים ואת-נדרו : וחנה
 לא עלתה פיאמרה לאישה עד-יגמל הנער
 והביאתיו ונראה את-פני יהוה וישב שם עד-
 עולם : ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך
 שבי

שבי עד-גמלק אתו אף יקם יהוה את-דברו ותשב
 האישה ותינק את-בנה עד-גמלה אתו : ותעלהו
 עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת
 קמה ונבל יין ותבארו בית-יהוה שלו והנער נער :
 וישחטו את-הפר ויבאו את-הנער אל-עלי : ותאמר
 כי אדני חי נפשך אדני אני האישה הנצבת עמכה
 בזה להתפלל אל-יהוה : אל-הנער הזה התפללתי
 ונתן יהוה לי אר-שאלתי אשר שאלתי מעמו :
 וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כרמימים אשר היה
 הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה : ותתפלל
 חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה
 רחב פי עד-אויבי כי שמחתי בישועתך : איך
 קדוש ביהוה כי-אין בלתך ואין צור כאלהינו :
 אל-תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיהם
 כי אל דעות יהוה ולא נתכנו ערלות : קשת
 גברים חתים ונכשלים אזרו חיל : שבעים בלחם
 נשכרו ורעבים חדרו עד-עקרה ילדה שבעה
 ורבת בנים אמללה : יהוה ממית ומחיה מוריד
 שאול ויער : יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף
 מרומם : מקים מעפר דל מאשפת ידים אביון
 להושיב עם-גדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה
 מצקי ארץ וישת עליהם תבל : רגלי חסידו ישמר
 ורשעים בחשך ידמו כילא בלח גבר-איש :
 יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידן
 ולו ק' ל רגושה חסידיו ק' מריבויו ק' עליו ק' אפסי

אֶפְסֵי-אֶרֶץ וַיִּתְּנֵנוּ לְמַלְכוֹ וַיִּרְם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ :

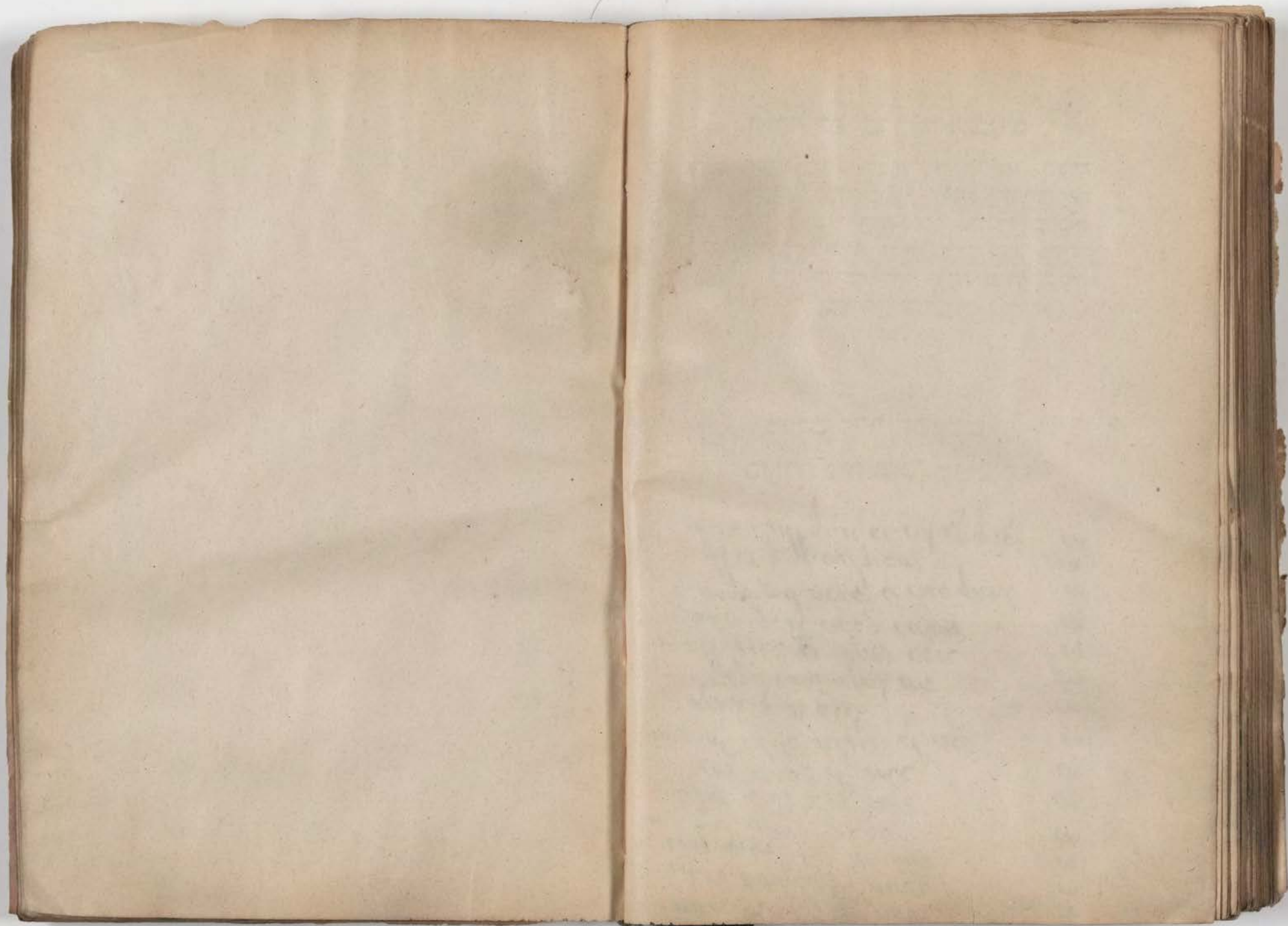
הפטרת יום שני של ראש השנה ורמיה סימן ל"א

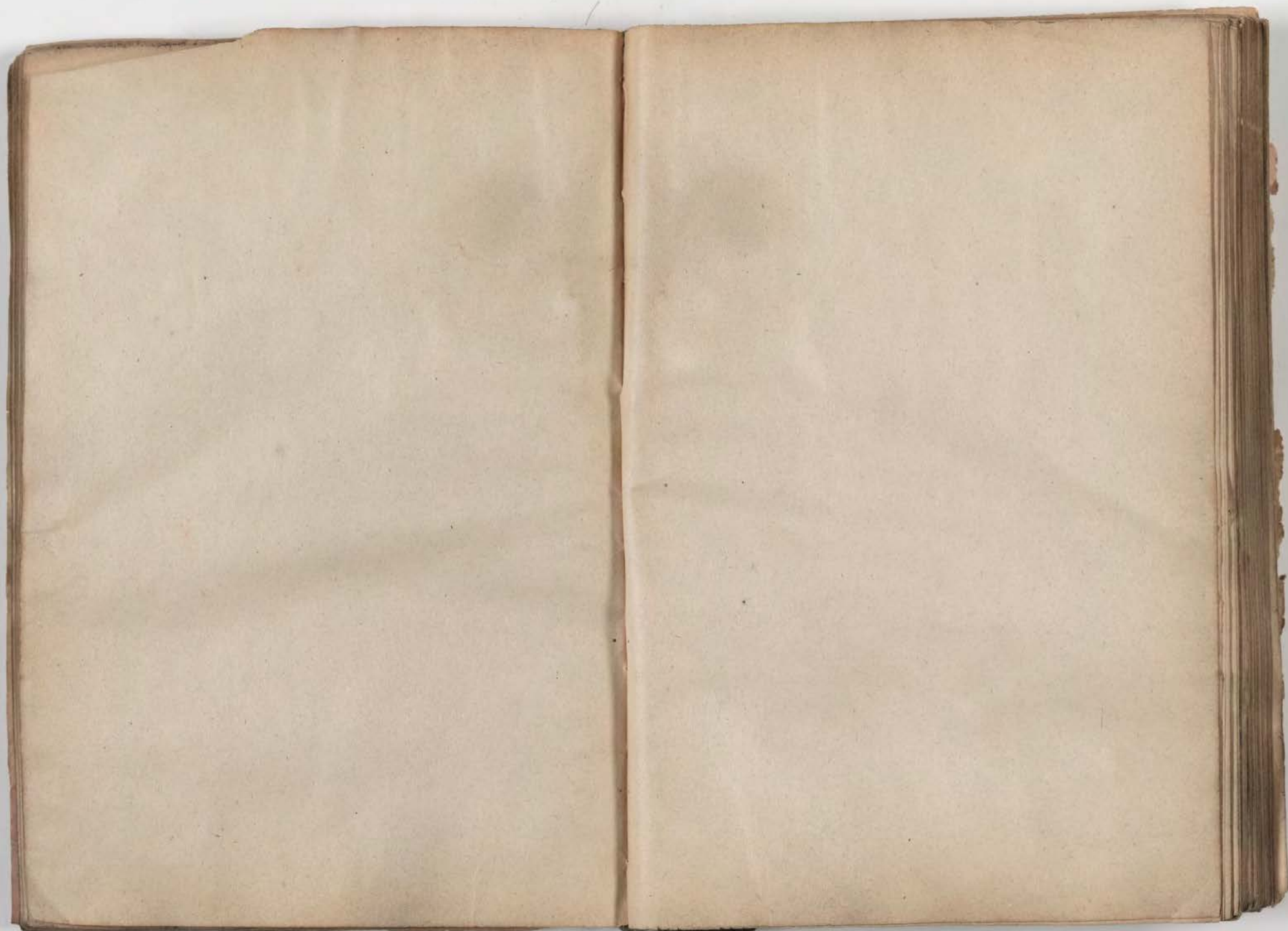
כֹּה אָמַר יְהוָה מֵצֵא חֵן בְּמַדְבַּר עִם שְׂרִידֵי הָרֶב
הָלוֹךְ לְהַרְגִישׁוֹ יִשְׂרָאֵל : מִרְחוֹק יְהוָה נִרְאָה
לִי וְאֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתֶיךָ עַל־כֵּן מִשְׁכַּתֶּיךָ חֹסֵד :
עוֹד אֲבִנְךָ וּנְבֻנִית בְּרוּלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲדֵי
תַּפִּיךָ וַיֵּצֵאת בְּמַחֹל מִשְׁחָקִים : עוֹד תִּטְעֵי כְרָמִים
בְּהָרֵי שְׁמֶרוֹן נִטְעוּ נִטְעִים וְהִלְלוּ : כִּי יִשִּׁי יוֹם קִרְאוֹ
נִצְרִים בְּהָר אֶפְרַיִם קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל-יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ : כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה רַגְוּ לִיעֲקֹב שְׂמַחָה
וַיִּצְחָלוּ בְּרֵאשִׁי הַגּוֹיִם הַשְּׂמִיעוּ הַלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשִׁעַ
יְהוָה אֶת-עַמְּךָ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל : הֲנִנִּי מְבִיא
אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּקְבָצְתִים מִיַּרְבֵּית־אֶרֶץ בָּם
עוֹר וּפְסָח הָרָה וְיִלְדַת יַחֲדוּ קָהַל גְּדוֹל יִשׁוּבוּ
הִנֵּה : בְּכִכִּי יָבֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֶם אוֹלִיכֶם
אֶל-נַחֲלֵי מַיִם בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל יִכְשְׁלוּ בָהּ כִּי-הִיִּיתִי
לְיִשְׂרָאֵל לְאֵב וְאֶפְרַיִם בְּכָרִי הוּא : שְׁמַעוּ דְבַר-
יְהוָה גּוֹיִם וְהִגִּידוּ בְּאָזְנֵים מִמְּרוֹחַק וְאָמְרוּ מוֹרָה
יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשִׁמְרוּ כְרַעַת עַדְרוֹ : כִּי-פָדָה
יְהוָה אֶת-יַעֲקֹב וַיִּגְאֻלוּ מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ : וּבָאוּ
וְרִנְנוּ בְּמָרוֹם-צִיּוֹן וְנִהְרֹו אֶל-טוֹב יְהוָה עַל-דַּגְּלוֹ
וְעַל-תִּירֵשׁ וְעַל-יִצְהָר וְעַל-בְּנֵי-צֹאן וּבִקְרַת וְהִיתָה
נַפְשָׁם כַּגֵּן רוּחַ וְלֹא-יִוָּסְפוּ לְדַאֲבָה עוֹד : אוֹ
תִשְׂמַח בְּתוֹלָה בְּמַחֹל וּבְחָרִים וּזְקֵנִים יַחֲדוּ
וְהִפְכִיתִי מַלְעֵל מַלְעֵל

וְהִפְכִיתִי אֲבָלָם לְשִׂשׁוֹן וְנַחֲמִתִּים וְשִׂמְחִתִּים מִיּוֹנָם :
וְרוּחֵי נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִים דִּשְׁן וְעַמִּי אֶת-טוֹבֵי יִשְׁבְּעוּ
נָאִם יְהוָה : כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרַמָּה נִשְׁמַע נְהִי
בְּכִי תַמְרוּלִים רַחַל מִבְּכָה עַל-בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנְחִים
עַל-בְּנֵיהָ כִּי אֵינְנָה : כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעֵי קוֹלֶךָ
מִבְּכִי וְעֵנֶיךָ מִדְּמֵעָה כִּי יִישׂ שֹׁכֵר לַפְעֻלְתֶּךָ נָאִם-
יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב : וַיִּשְׁתַּקֹּוה לְאַחֲרֵיתֶךָ נָאִם-
יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם : שְׁמוֹעַ שְׁמַעֲתִי אֶפְרַיִם
מִתְנַדֵּד יִסְרַתְנִי וְאוֹסֵר כַּעֲגֹל לֹא לִמַּד הַשִּׁיבְנִי
וְאִשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי : כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נַחֲמִתִּי
וְאַחֲרֵי הוֹדַעִי סַפְקֵתִי עַל-יַרְךָ בְּשֵׁתִי וְגַם-נִכְלַמְתִּי
כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּ נְעוּרֵי : הֲבֵן יִקְוֶה לִי אֶפְרַיִם
אִם יִלְדֵי שְׁעִשׂוּעִים כִּי-מִדֵּי דְבַרִּי בּוֹ זָכַר אוֹכְרֵנוּ
עוֹד עַל-כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֶרְחַמְנִי נָאִם יְהוָה :

וסכך אחריה כמ"ש קודם ההפטרות

תם ונישלם ספר בראשית *
תהלה ליוצר בראשית :

תפלה שחרית לשבת

סדר קימה

כשיעור משנתו יקום ויאמר

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁחֲחֹרֶתָ בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחִמְלָה
רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :

קודם הנינוב אחר הסעילה יתחיל לברך ברכה זו

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַיְצַונו עַל גְּמִילַת יְדִים :

כל סיום כשעשה לרכיו בין גדולים בין קטנים יאמר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם
בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקֻבִים נְקֻבִים חַלּוּלִים חַלּוּלִים גְּדוּ
וַיְדַע לִפְנֵי כִפּא כְבוֹדְךָ שֵׁאֵם יִפְתַּח אַחַד מֵהֶם אוֹ אִם
יִפְתַּח אַחַד מֵהֶם אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם אֶפִּילוּ שְׁעָה אַחַת
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּבְמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :

ברכת ארבע כנסות

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַיְצַונו עַל מִצְוֹת צִיצִית :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהִי חֲשׂוּבָה
מִצְוַת צִיצִית לְפָנֶיךָ בְּאֵלוֹ קִימַתִּירָהּ בְּכָר פְּרִטִיָּהּ
וְדַקְדֻקָּיהָ וּבְגוּזָתֶיהָ וְתִרְיַג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ אֲמֵן סְלָה :

עטיפת טלית גדול

כשעת כדוקת לזית של טלית גדול קודם ברכה יאמר אלו הססוקים

בְּרַכְוֵי נַפְשֵׁי אָרֶז יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּהּ
עוֹטָה אֹרֶז כְּשֶׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם בִּירִיעָה :

קודם עטיפת טלית יאמר זו

לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְשִׁבְיָתֶיהָ בְּחִירָו וְרַחֲמֵנוּ
לִיחַד א שבת

ליחד שם יייה ביה ביהודיא שלים בשם כל ישראל
הריני מתעטף גופי בציצית וכן התעטף נשמתו ורמיה אברי
ושמיה גידי באור הציצית העולה תריג' ובשם שמיני
מתכסה בטלית בעולם הזה בן אברהם לחלוקה דרבנן
ולטלית נאה לעולם הבא ועד ידי מצות ציצית ינצלו נפשי
רוחי ונשמתו ותפלתו מן החיצונים והטלית יפרוש כנפיו
עליהם ויצילם כנשר יעיר קנו ער גזליו ירחף ותהא
חשיבה מצות ציצית לפני הקדוש ברוך הוא בארץ קומתו
בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותריג' מצות התלויים בה
אמן סלה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קרשנו במצותיו
וצוננו להתעטף בציצית :

ויכסה ראשו כעלית ויאמר אלו הפסוקים

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיהם יחסיו : ירוין
מדשו ביהך ונחל עדניך משקם : כי עמך מקור חיים
באורך נראה אור : משוך חסדך ליודעיך וצדקתך לישרי לב :

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

כתב הארי"ז ז"ל שטוב לאדם לומר פתיחת אליהו קודם כל תפלה ותפלה וטוב
לעמוד ולהעביל לפתוח הלב ויאמר קודם ויס' נגמס ה' אלהינו וגו' :

פתח אליהו והמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא ברסכן אנת הוא
עלמא על כל כל עלאין סתימא על כל סתימין לית מחסנה תשיסא
כך כלל אנת הוא דאפיקת עשר תקונין וקרינן לון עשר ספירן לאהנהא
בהון עלמין סתימין דלא התגליין ועלמין דהתגליין ובהון התכסיאת נ"א
התכסיא) מבני נשא : ואנת הוא דקסיר לון וניהל לון דאנת מלנאו
כל מאן דאפריש חד מחבריה אהלין עשר התחסיב ליה כאלו אפריש כך :
זאלין עשר ספירן אינון אולין מסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני : ואנת
גוא דאנהיו לון : ולית מאן דאנהיו לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל
סטר' : לבוסיין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני (דבני) נשא וכמה
גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לבני לבוסיין דמכסיין עליהון ואתקריאו
כתקונא

בתקונא דא חסד דרועא ימנא : גבורה דרועא שמאלא תפארת גופא נח
וסוד תריין סוקין ויסוד סיומא דגופא אות ברית קדש : מלכות פה תורה
שבעל פה קרינן ליה : מוחא חכמה יהיו מחסבה מלנו : בינה לבא ובה הלב
מבין ועל אלון תריין כתיב הסתרות לה' אלהינו : כתר עליון יהיו כתר
מלכות : ועליוס אתמר מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפילי (נ"א)
קרקפתא דלא מנח תפילי) מלנאו יהיו יו"ד ה"א ו"ו ה"א דאיהו אורח
אלילות יהיו סקין דאילנא בדרועו וענפו (נ"א ואנפו) כמיא דאשק
לאילנא ואתרבי בהווא סקין :

רבון העולמים אנת הוא עלת העלות סבת הסבות דאשקו לאילנא
בהווא נבישו והווא נבישו יהיו כנשמתא לגופא דאיהו חייס לגופא
וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלנו ולבר ובראית סמיא ורעא ואפיקת
מנהון משמא וסיהרא וכוכביא ומולי וברעא אילנין ודסאיין ונמא דעין
(ועשביין) וחיוון ועשיין וכוון ובעירין וכני נשא לאשתמודעא בהון עלאין
ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין : ואיך אשתמודעאן מעלאי ותתאי ולית
דיעב כך כלל ובר מיכך לית יחודה (ס"א יחודה) בעליה ותתאי ואנת
אשתמודעא דהון על כלל : וכל ספירן כל חד אית ליה סס ידיע ובהון אתקריאו
מ אכיא ואנת לית לך סס ידיע דאנת הוא ממלא כל סמהן ואנת הוא שלימו
דכלאו וכד אנת מסחלק מנהון אשתארו כלסו סמהן כגופא בלא נשמת' אנת
חכים ולאו בחכמה ידיעא אנת הוא מבין ולא מבינה ידיעא לית לך אתר
דיעא אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא ולאחזאה לון איך התנהג
עלמא דבינא וברחמי דאינון לך ומספט כפוס עובדיהון דבני נשא : איך
איהו גבורה : מספט עמודא דאמזעתיא : לך מלכותא קדישא : מאזני
לך תריין סמכי קשוט : הין לך אות ברית : כלא לאחזאה איך התנהג
עלמא : אכל לאו דאית לך לך ידיעא דאיהו דין ולאו מספט ידיעא דאיהו
רחמי ולאו מכל אלין מדות כלל : קוס רבי שמעון ויתחדשון מלין על יך
דאה רשותא אית לך (נ"א התייב לך) לגלגא ריון טמירין על יך מה
דלא התייב רשו לגלגא לשום בר נש עד כען :

קס רבי שמעון פתח ואמר לך ה' הגדולה והגבורה וגו' עלאין שמשו
אינון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אחריו משנתכון הקינן ורננו
פוכני עשר אלין אינון לדיקיא דאינון מסטרא דהווא דאתמר בה איני ישנה
ולבי ער ולא אינון מתים ובנין דא אתמר בהון הקינן ורננו וגו' רעיא
מהימנא אנת ורבהן הקינן ורננו לאשתרותא דסכנתא דאיהו ישנה בגלותא
דעד כען לדיקיא כלסו דמיכין ושינתא בחוריהון מיר ישיבת סבינתא (נ"א)
אחריון) תלת קלין לגבי רעא מהימנא ויימא ליה קוס רעיא מהימנא דהא
עלך אתמר קול דודי דוסף לגבאי בהרבע התון דליה ויימא בהון פתחי לי
אחתי רעמי ויכתי תמתי דהא תס עונך בת זיון לא יוסף להגלותך :
שרשי נמלא טל : מאזי נמלא טל : אלא אמר קב"ה אנת חשיבת דמיומא
דאתחבר

דאמחבר בני מקדש דעאלגא כביתא דולי ועאלגא בוסבא . ללו הכי ללא
עאלגא כל זמנא דאנת כנלותא . סרו לך סימנא כדאסי כמלא טל . ה"א
סכונתא כנלותא שלימו דילת וחייס דילת היסוט"ל . ודא היסוט"ד ה"א וד"ו .
וה"א היסו סכו ת"א ללא מחוסכן ט"ל ללא יו"ד ה"א וד"ו דסליקו לתוון
לחוסכן ט"ל . דהיסו מלא לשכינתא מכבשו דכל מקורין עלאין . מיד קס
רשא מסימנא ואבסו קדוסיין עמיה ע"כ רחא דזחורא . ביל"ו :

לשם יחיד קודשא בריך דהוא ושכינתיה ברחילו ורחימו
ורחימו ורחילו ליתרא לשם י"ה כו"ה ביהודא ש"ים
בשם כל ישראל הריני מתפלל הפלת (שחרית) (מוסף)
ליחד ספירות העליונות ולהמשיך שפע וברכה עליהן ומשם
אל המדרגות הפחתונות ומשם יושפע עד נפשנו רוחנו
ונשמחנו לעבדך וליראה ולאחבה את שמך נצח כלה ועד .
ויהיה הפלתנו מקבלת ומרוצה לפני כסא כבודך להעלות
על ידי הפלתנו פירורי ניצוצי הקדושה אשר נתפורו בין
הקליפות חיל בלע ויקיאנו מבטנו וירישנו אל וברע המות
לנצח והצירף הפלתנו עם שאר הפלות הצדיקים היודעים
והמכונים כל בנות צירופי שמותיך הקדושים וכל החוורים
ויווני מדות העליונות הבאים על ידי התפלות והברכות .
ותפלתנו זו אנו מכונים ררך כלל לרעת רבי שמעון בר
יוחאי הקדוש ולרעת רבי אלעזר בנו ולרעת יותם בן עזיזה
הקדוש ופינו כפיהם ותפלתנו כתפלתם וכונתנו ככונתם
ותרי אנו סומכים עליהם בכל מכל כל והיו לרצון אמרי
פינו והניון לבנו לפניך יהוה צורנו וגואלנו :

ידיד נפש אב הרחמן משיך עבדך אל רצונך ריוץ עבדך
כמו איל ושתתה מול הדרך כי יערב לו ירדוהך .
מנופת צוף וכל טעם :

הדור נאה ויו העולם . נפשי חולת אהבתך אנא אל נא
רפא נא לתי בהראות לה נועם וינך אז תתחוק ותתפאר
והיתה

והיתה לך שפחת עולם :

ותיק והמו רחמיך . וחוסה נא על עם אהובך . כי זה כמה
נקסוף נכסף . לראות כחפארת עוף . אנא אלי חמרת לבי .
וחוסה נא ואל תתעלם :

הגלה נא ופרוש חביב . עלי את סבת שלומך . האיד ארץ
מכבודך . נגילה ונשמחה בך . מהר אהוב כי בא מועד .
וחננו כימי עולם :

קורס שנכנס לבית סכסכת ושתחום ויאמר זו

מה שבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל : ואני ברב חסדך
אבא ביתך אשתחור . אל היכל קדשך ביראריך : וי
אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך וואני אשתחור
ואכרעה אברכה לפני יי עשי : ואני תפילתי לך יי עת רצון
אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך :

ארון עולם אשר מך . בטרם כל יציר נכרא : לעת נעשה
כחפצו כל . אוי מלך שמו נקרא : ואחרי ככלות חפל

לבי ימלוך נורא : והוא הוה והוא הוה : והוא ירעה
כתפארה : והוא אחר ואין שני . דהמשילו להחפירה : והוא
ראשון והוא אחרון לכל חומר ולכל צורה . בלי ראשית
בלי תכלית . ולו הענו והמשרה : בלי ערך בלי דמיון . בלי
שנוי והתמורה : בלי חבור בלי פירוד . גדול כח והגבורה :
והוא אלו וחי גואלי . וצור חבלי ביום צרה . והוא נסי
ומנוסי . מנת כוסי ביום אקרא : והוא רופא והוא מרפא .
והוא צופר והוא עורר . בידו אפקוד רוחי . בעת אישן
ואעירה : ועם רוחי גותי . אדני לי וללא אירא : כמקדשו
תגל נפשי . משיתנו ישלח מהרה : ואז נשיר בבית קדשי
אמן אמן שם הנורא :

אברך את שם ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי ה' לנגדי
תמיד כי מימינו כל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי
ישכון לבטח: כי לא תשוב נפשי לשאול לא תחזן הסירך לראות שחת:
תודיעני אורח היום שובע שמחות את פניך נעמיות בימינך נצח: מי יתן
מציוי ישועת ישראל כבוד ה' שכוח עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

שְׁעָרֶיךָ בְּרַפְקֵי יְהוָה פִּתְחָהּ וּלְרַל שׂוֹאֵל לִפְנֶיךָ יְהוָה סִלְחָה
לְךָ תְּבוּאָה תִּפְלְתִי וְשׁוּעִי מְקוֹם כְּבֹשׁ וְעִשְׂרוֹן
וּמִנְחָה: שְׁעִיר מֵאֹר עֵינֵי רִצְוָה וְשִׁמּוֹר לְשׁוּנֵי וְאִם אֲשַׁרָּה
לִפְנֶיךָ יְהוָה סִלְחָה: שְׁעִיר הַרִימוֹתֵי לֵךְ לִבִּי וְעֵינֵי נִטְרָה אֲזַן
וְגַם עֵין פִּקְחָה: שְׁעִיר שְׁמַע קוֹלִי וְשׁוּעֵתִי הַקְּשִׁיבָה וְתִפְלְתִי
מְקוֹם קָרְבָן לִקְחָה: שְׁעִיר עֲנֵה קוֹלִי וְשׁוּעֵתִי וְנִכְבִּי וְעֵינֶיךָ
עַל עַם נִכְאָה פִּקְחָה: שְׁעִיר רֵאָה כִּי נִכְנַעְרָה רוּחִי בְּקִרְבִּי
וְנִשְׁמַתִּי מֵאֵד דְּלָה וְשַׁחַה: שְׁעִיר רְחוּם וְחַנּוּן לִפְנֶיךָ הַטָּאנִי
סִלַּח לִנְנוּ וְשַׁלַּח לִנְנוּ הַרְוַחָה: שְׁעִיר חוּם וְרַחֵם עַל פְּלוֹיֹשֶׁת
אֲרִיאֵל: וְהוֹצִיאֵם מִצְרָה לְרוּחָה: שְׁעִיר מְקוֹם מְקַדְּשׁ מִכּוֹן
מֵאֵז עוֹלָמִים וְשֵׁם נְעִלָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחָה: שְׁעִיר הַשִּׁיבֹם
יְהוָה עִם אֲרַמְתָּם וּמְכוֹנָם וְהַשְׁכִּיבֹם בְּהַשְׁקֵט וּבְכִטְחָה
שְׁעִיר מַחָה עֵין וּפְשַׁע וְגַם הַטָּאָה וּוְדוֹנָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ יְהוָה סִלְחָה:
שְׁעִיר לֵךְ עֵינֵי וְתַחֲנִנֵנִי וְיִ: הוֹצִיאֵנוּ מִצְרָה לְרוּחָה: שְׁעִיר
אֲדוֹן עוֹלָם לֵךְ תָּמִיד אֲקוּהָ וְשׁוּעָתֶךָ כְּעַם עֵינֵי שִׁלְחָה: שְׁעִיר
בְּנֵי אֹלָם וּמְלוֹךְ לְעַד לְעוֹלָם וְאוֹרֶךְ עַל הַר צִיּוֹן וְרַחֲמֵי:
שְׁעִיר יִרְנְנוּ שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ וְעֶרְץ וְיֹאמְרוּ לֵךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה:
שְׁעִיר פִּתַּח שַׁעַר לְקַבֵּל הַתְּחַנְנָה וְהַשְׁמִיעֵנוּ קוֹל שְׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה: שְׁעִיר

זה השער לה' צדיקים יבואו בו: אורך כי עניתי ותהי לי לישועה: אכן
מאסו הבונים היתה לראש פנה: מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו:
זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו:

כל ברואי מעלה ומטה: יעידון ויגידון כלם כאחד: והזה
אחד ושמי אחר: שלשים ושתים נתיבות שכולך: וכל
מכין

מכין סודם יספרו את גדלך: והם יבירו כי הכל שקך:
ואתה האל המקד המיוחד: יעידון לבבות בחשבים עולם
בנוי: ומצאו כל יש בלתך שנוי: במספר במשקל הכל
מנוי: כלם נתנו מרועה אחד: יעידון מראש ועד סוף יש
לך סימן: צפון וים וקדם ותימן: שחק ותבל לך עד נאמן:
מזה אחד ומזה אחד: יעידון הכל ממך נזכר וזכור: אתה
תעמד והם יאבדו אבוד: לכן כל יצור לך יתן כבוד: כי
מראש ועד סוף הלא אב אחד: יעידון

ובתורתך יי אלהינו בתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו
יי אחד: וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
וגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל מצויאיתו:
אחד ואין יחיד כבודו: נעלם וגם אין סוף לאחרותו:
אין לו דמות הגוף ואינו גוף: לא גערוך אליו קרושרו:
קדמו לכל דבר אשר נברא: ראשון ואין ראשית לראשתי:
הנו ארון עולם לכל נוצר: יורר גרדתו ומלכותו: שפע
נביאתו נתנו אל: אנשי סגלתו ותפארתו: לא קם בישראל
במשנה עוד: נביא ומביט את תמונתו: תורת אמת נתן
לעמו אל: על יד נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא
ימיר: דתו לעוקמים לזולתו: צופר ויודע סתרינו מביט
לסוף דבר בקדמותו: גומל לאיש חסיד במפעלו: נותן
לרשע רע ברשעו: וישח לקץ ימיו משיחנו: לפדות
מחבי קץ ישועתו: מתים יהיה אל ברוב חסדו: ברוך עדי
עד שם תהלתו: אלה שלש עשרה לעקרים: הן הם יסוד
דת אל ותורתו: תורת משה אמת ונבואתו: ברוך עדי עד
שם תהלתו:

פסוקי דזמרת

ותתפלל חנה ותאמר עליו לבי ביי רמה קרני ביי רחב
 פי על אויבי כי שמתתי בישועתך: אין קרוש ביי
 כי אין בלתי ואין צור באלהינו: אל תרבו תדברו גבורה
 גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יי ולו נתכנו עלילות:
 קשת גבורים חתים ונכשלים אורו וזל: שבועים בלחם
 נשברו ורעבים חדרו עד עקרה ילדה שבועה ורפת בנים
 אמללה: יי ממית ומחיה מוריד שאול וועל: יי מוריש
 ומעשיר משפיל אף מרומם: מקים מעפד הל מאשפות
 ידים אכיון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ונחילם כי לוי
 מצקי ארץ וישת עליהם תבל: רגלי חסידיו ישמור ורשעים
 בחשך ירמו כי לא כחם ונבר איש: יי יחתו מריביו עליו
 בשמים ירעם יי ידיו אפסי ארץ ויהן עזו למלכו וירם קרן
 משיחו: אהוהי כמה רבדכין ותמהוהי כמה רנקיפין
 מלכותיה מלכות עלם ושלטניה עם הר ודר: ואנחנו עמך
 וצאן מרעתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:
 ערב ובוקר וצהרים אשיחה ואחמה וישמע קולי: ברן יחד
 כובבי בוקר ויריעו כל בני אלהים: לא אירא מרבבות עם
 אשר סביב שתו עלי: ואני ביהוה הצפה אוחילה לאלהי
 ישעי ושמעני אלהי: אל תשמחי איבתי לי כי נפלת קמתי כי
 אשב בחשך יי אור לי: כי לך יי תוחלתי אתה תענה ארני
 אלהי רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יי:
 תהלת יי ירבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:
 אלהי נשמה שנתת בי טהורה (היא) אתה בראתה אתה
 יצרתה אתה נפתתה בי ואתה משמרה בקרבך
 ואתה

ואתה עתיד לפלה ממני ולתחזירה בי לעתיד לבא כל
 זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי
 אבותי שאתה הוא רבון כל המעשים ארון כל הנשמות
 מושל בכל הפריות חי וקום לעד ברוך אתה יי המחזיר
 נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן לשכנו בינה
 להבחין בין יום ובין לילה:

- בא"י אמ"ה פוקח עורים
- בא"י אמ"ה מתיר אסורים
- בא"י אמ"ה זקף כפופים
- בא"י אמ"ה מלביש ערומים
- בא"י אמ"ה הנותן ליעף פח
- בא"י אמ"ה רוקע הארץ על המים
- בא"י אמ"ה המכין מצעדי גבר
- בא"י אמ"ה שעשה לי כל צרכי
- בא"י אמ"ה אוזר ישראל בגבורה
- בא"י אמ"ה עומר ישראל בתפארה
- בא"י אמ"ה שלא עשני גוי (סלשס לומרת גויח)
- בא"י אמ"ה שלא עשני עבד (סלשס לומרת שפחה)
- בא"י אמ"ה שלא עשני אשה (סלשס לומרת שעשני כרצונו):
- בא"י אמ"ה חמעביר חכלי שינה מעינינו ותנומה מעפעפינו:
- ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתרגילנו
 בתורתך ותרדכיקנו במצותיך ואל תביאנו לידי
 חמא ולא לידי עבירה ולא לידי נסיון ולא לידי כזיון
 ותרחיקנו מיצר הרע ותרכיקנו ביצר הטוב ותננו לאהבה
 לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ונמלנו

חסדים טובים · ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו
ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתצילנו היום
ובכל יום ויום · מעו פנים ומעוות פנים · מאדם רע ·
מאשה רעה · מיצר רע · מחבר רע · משכן רע · מפגע רע ·
מעון הרע · ומלשון הרע · ממלשינות · מערות שקר · משגאת
הבריות · מעלילה · ממתה משונה · מחולאים רעים ·
מפקרים רעים · מדיו קשה · ומפעל דיו קשה · בין שהוא
בין ברית ובין שאינו בין ברית ומדינה של גיהנם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על הכרי תורה : והערכ נא יי אלהינו את
דברי תורתך בפנינו ובפיפיות עמך בית ישראל · ונהיה
אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו בלנו יודעי שמך ולומדי
תורתך לשמה · ברוך אתה יי המלמד תורה לעמי ישראל :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו · ברוך אתה יי נתן התורה :
וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
כה תברכו את בני ישראל אמור להם : יברכך יי
ישמרך : יאר יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם
לך שלום : ושמו את שמו על בני ישראל ואני אברכם :
אלהינו ואלהי אבותינו וזכרנו בזכרון טוב מלפניך ופקדנו
בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם · וזכור
לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים · אברהם יצחק וישראל
עבדך · את הברית ואת החסד · ואת השבועה ששבעת
לאברהם אבינו בהר המזריח · ואת העקרה שעקר את
יצחק בנו על גבי המזבח ככתוב בתורתך :

ויהי

יהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קח נא את בנך את
יחידך אשר אהבת אר יצחק ולך לך אל ארץ המזרח
והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר אליך :
וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו
אחי ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים : ביום השלישי וישא אברהם את
עיניו וירא את המקום מרחוק : ויאמר אברהם אל נעריו
שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשהחיה
ונשובה אליכם : ויקח אברהם את עצי העולה וישם על
יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו : ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר הכי ויאמר
הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה :
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו
שניהם יחדו : ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים וכן
שם אברהם את המזבח ויערוך את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם ארנו על המזבח ממעל לעצים : וישלח אברהם
את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו : ויקרא אליו
מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני :
ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנך את
יחידך מפני : וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחד
נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו
לעולה תחת בנו : ויקרא אברהם שם המקום הווא יי יראה
אשר יאמר היום בהר יי יראה : ויקרא מלאך יי אל אברהם
שנית מן השמים : ויאמר כי נשבעתי נאם יי כי יען אשר

עשית

עשית את הדבר הזה ולא השכת את בנג את יחידך : פי
ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים
וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביך :
והתברכו כזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי :
וישב אברהם אל נערי ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע :

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אתו
הכתנים את דמו על המזבח סביב :

רפנו של עלם כמו שכבש אברהם אבינו את רחמי
לעשות רצונך בלבב שלם בן וכבשו רחמיך את בערך
ויגורו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו יי אלהינו
במדת החסד ובמדת הרחמים ותבנס לנו לפנים משורת
חדין ובטובך הגדול ושוב חרון אפך מעמך ומעריך
ומאריך ומנחלתך וקיים לנו יי אלהינו את הדבר
שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור : וזכרתי
את בריתי ועקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אוכור והארץ אוכור : ונאמר ואף גם זאת בריותם
בארץ אויביהם לא מאסתים ולא נעלתים לכלותם להפך
בריתי אתם כי אני יי אלהיהם : ונאמר וזכרתי להם ברית
ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים
להיות להם לאלהים אני יי : ונאמר ושב יי אלהיך את
שכונך ורחמיך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי
אלהיך שמה : אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
יי אלהיך ומשם יקחך והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר
ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאכותיך : ונאמר
על ידי נביאך יי חננו לך קיינו הנה ורועם לבקרים אף
ישועתנו

ישועתנו כעת צרה : ונאמר ועת צרה היא לעקב ומצנה
ישע : ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו השיעם
באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינשאים כל ימ עולם :
ונאמר מי אל כמוך נשא עין ועיבר על פשע לשארית
נחלתו לא החזיק לעד אפו כי תפץ חסד הוא : ושוב ירחמינו
יכבש עינותינו ותשליך במצולות ים כל מאתם : תתן
אמת לעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי
קדם : ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית
הפלתו עולותיהם וזבחותיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית
תפלה יקרא לכל העמים :

אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והבבורים והראיון
וגמילות חסדים ותלמוד תורה : אלו דברים שאדם
עושה אותם אוכל מפרותיהם בעולם הזה ותקון קימת לו
לעולם הבא : וארו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים
ויקור חזקים והכנסת אורחים והשקמת בית הכנסת והקצאת
שלום בין אדם לתברו ובין איש לאשתו ותלמוד תורה
כנגד כלם :

לעולם יהא אדם ירא שמים בפתר כבגלוי ומודה על
האמת ורובר אמת בלבבו וישכים ויאמר רבון העולמים
וארוני הארונים לא על צדקותינו אנחנו מפילים
חטוננו לפניך כי על רחמיך הרבים : אדני שמעה אדני
סלחה אדני הקשיבה ועשה אל האחר למענך אלהי כי
שמך יקרא על עירך ועל עמך : מה אנו מה חיינו מה
חסרנו מה צדקותינו מה ישועתנו מה כחנו מה נבורתנו
מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים
באין לפניך : ואנשי השם בלא היו וחכמים בכלי מדע
ונבונים

ונבינים ככלי השבד כי רוב מעשינו תהו וימי חינונו הכל לפניך ומותר האדם מן הכהמה אין כי הכל הכל ללב הנשמה השחורה שהיא עתידה לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך וכל הגוים כאין נגדך שנאמר הן גוים כסר מדלי וכשחק מאונים נחשבו הן איום כדק ישול אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם איתך שנשבעת לי בחר המוריה זרע יצחק עקדך שנעקר על גבי המזבח ערת יעקב בנך בכורך שמאחכךך שאחבת אותו ומשמחךך ששמחת בו קראת איתו ישראל וישרון

לפיכך אנחנו חייבים להודות לך ולשבחך ולפארך ולרוממך ולתן שיר שבח והודאה לשמך הגדול וחיבים אנחנו לומר לפניך שירה ככל יום תמיד אשרנו מה טוב חלקנו מה נעים גורלנו ומה יפה מאד ירושתנו אשרנו כשאנו משכימים ומעריבים בבתי כנסיות ובכתי מדרשות ומיחרים שמך ככל יום תמיד ואומרים פעמים באהבה שמע ישראל וי אלהינו וי אחד נלמך ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ע"כ

אתה הוא אחד קודם שבראת העולם ואתה הוא אחד לאחר שבראת העולם אתה הוא אל בעולם הזה ואתה הוא אל בעולם הבא ואתה הוא ושנותיך לא יתמו קדש שמך בעולמך על עם מקדשי שמך ובישועתך מרבנו תרום ותנביה קרננו ותושיענו בקרוב למען שמך ברוך המקדש שמו כרבים

אתה הוא וי האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת בשמי השמים העליונים והתחתונים אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין אלהים קצץ נפוצות

נפוצות קויד מארבע כנפות הארץ יכירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא אלהים לבדך עליון לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בס ומו ככל מעשי יודך בעליונים ובתחתונים שי אמר לך מה תעשה ומה תפעל אבינו שבשמים חי וקים עשה עמנו צדקה וחסד בעבור כבוד שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו וקיים לנו וי אלהינו את הדבר שהכשחחנו על ידי צפניה הויד כאמור בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשוכי את שכותיכם לעיניכם אמר וי

והי רצון מלפניך וי אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם עלינו ותמחול לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושתכנה בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן תמיד שיכפר בערנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור וידבר וי אל משה לאמר צו את בני ישראל ואמרת אלהים את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו

להקריב לי במועדו ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו לוי כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד את הכבש אחד תעשה בכקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים ועשירית האיפה סלת למנתה בלולה בשמן בתית רביעית ההין עולת תמיד תעשה בחר סיני לריח ניחוח אשה לוי ונסכו רביעית ההין לכבש האחר בקדש הסף נסך שכר לוי ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנתה בכקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחוח לוי

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשורונים סלת

סֵלַת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל
עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

אֲתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת קִטְרֵת
הַפְּסִים בְּזֶמַן שֶׁבִּית הַמִּקְדָּשׁ קָיִים כְּאִשֶׁר צִוִּית אוֹתָם
עַל יַד מֹשֶׁה גִבְיָאֵךְ בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה
קַח לְךָ סָמִים נֹטֶף וְשֹׁהַלֵּת וְחִלְבֹנָה סָמִם וְלִבְנֹנָה זָכָה כֹּד
בְּבֹר יְהוָה: וְעִשִׂית אֹתָהּ קִטְרֵת לְקַח מַעֲשֵׂה לְקַח מִמֶּלֶךְ
טְהוֹר קָדֹשׁ: וְשִׁחֲקֵת מִמֶּנּוּ הַדֶּק וְנִתְתָה מִמֶּנּוּ לִפְנֵי הָעֵרֶת
בְּאֶהַל מוֹעֵד אֲשֶׁר אָנֹכִי לְךָ שֹׁמֵה קִדְשׁ קִדְשִׁים תְּהִיָּה לְכֶם:
וְנֹאמַר: וְהִקְטִיר עֲלֵיו אֶהְרֹן קִטְרֵת סָמִים בְּכִקְר בְּבֹר
בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירֶנָּה: וּבְהָעֲלֵת אֶהְרֹן אֶת הַנְּרוֹת
בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירֶנָּה קִטְרֵת תְּמִיד לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:
תִּנוּ רִבְנֵן פְּסוּם הַקִּטְרֵת בִּיצֵד: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִׁים וְשִׁמְנֵה
מָנִים הֵיוּ בָּהּ: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כִּמְנִין יוֹמֵת
הַחֲמֵה: וְשִׁלְשָׁה מָנִים יִתְרִים שִׁמְהֶם מְכַנִּים כִּהֵן גְּדוֹל מֵלֵא
חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים: וּמִתּוֹרֵן לְמַכְהֵשֶׁת בְּעֶרְבַיּוֹם
הַכִּפּוּרִים כִּדִּי לְקִיִּם מִצִּוֹת דִּקָּה מִן הַדִּקָּה: וְאַחַד עֶשֶׂר
סִמָּנִים הֵיוּ בָּהּ וְאֵלוֹ הֵן הַצְּרִי: וְהַצְּפוּרֵן: וְהַחֲלִבְנָה:
וְהַלְּבֹנָה: מִשְׁקַל שֶׁבַעִים שֶׁבַעִים מָנֵה מוֹר: וְקִצִּיעָה:
וְשִׁבּוֹלֵת גֶּרֶד: וְכַרְכּוֹם: מִשְׁקַל שֶׁשֶׁה עֶשֶׂר שֶׁשֶׁה עֶשֶׂר מָנֵה
הַקִּשְׁטֵי שְׁנַיִם עֶשֶׂר: קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה: קִנְמוֹן תְּשַׁעַה: בּוֹרִית
כִּרְשִׁינָא תְּשַׁעַה קִבִּין: וַיִּן קִפְרִיסִין סֵאִין תְּלַת וְקִבִּין תְּלַתֵּא:
וְאִם לֹא מִצָּא וַיִּן קִפְרִיסִין מִבִּיא חֲמַר חִוּר עֲתִיק: סֵלַת
סְדוּמִית רוֹבַע: מַעֲלָה עֶשֶׂן כֹּל שֶׁהוּא: רִבִּי נֶתָן הַבְּבִלִי אוֹמֵר
אֵף מִכֶּפֶת הִרְדֵּן כֹּל שֶׁהוּא: אִם נֶתָן בָּהּ דִּבְשׁ פְּסֻלָּה: וְאִם
חֲסַר אֶחָת מִכֹּל סִמָּמָנֶיהָ חַיִּיב מִיתָה:

רב

רִבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצְּרִי אֵינוֹ אֵלֶּא שְׂרָף הַנוֹטֵף
מִעֲצֵי הַקֶּטֶף: בּוֹרִית כִּרְשִׁינָא לְמָה הוּא בָּאָה כִּדִּי
לִפְנֵית כָּה אֶת הַצְּפוּרֵן כִּדִּי שֶׁזָּהָא נָאָה: וַיִּן קִפְרִיסִין לְמָה
הוּא כָּא כִּדִּי לְשֵׁרוֹת כו אֶת הַצְּפוּרֵן כִּדִּי שֶׁזָּהָא עוּה: וְהֵלֵא
מִי רְגָלִים יִפּוֹן לָהּ אֵלֶּא שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רְגָלִים בְּמִקְדָּשׁ
מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תִּנָּא רִבִּי נֶתָן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הַדֶּק הֵיטֵב הֵיטֵב
הַדֶּק מִפְּנֵי שֶׁהִקּוֹל יִפָּה לְבִשְׂמִים: פְּטֻמָּה לְחֻצָּאִין
בְּשֵׁרָה לְשֵׁדִישׁ וְלִרְבִּיעַ לֹא שִׁמְעֵנוּ: אִמַּר רִבִּי יְהוּדָה זֶה
הַכֹּלֵל אִם כְּמִדְתָּהּ בְּשֵׁרָה לְחֻצָּאִין: וְאִם חֲסַר אֶחָת מִכֹּל
סִמָּמָנֶיהָ חַיִּיב מִיתָה:

תִּנָּי כֹּר קִפְרָא אֶחָת לְשִׁשִׁים אוֹ לְשֶׁבַעִים שְׁנֵה הִיתָה בָּאָה
שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין: וְעוֹר תִּנָּי כֹּר קִפְרָא אֵלוֹ הוּא נוֹתֵן
כָּה קִרְטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יִכּוֹל לְעִמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָה:
וְלִמָּה אֵין מְעַרְבִין כָּה דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כֹל
שְׂאוֹר וְכֹל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶׁה לִּי: לִי הִישִׁיעָה
עַל עַמְּךָ בְּרַכְתֵּךְ סֵלָה: וַי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: וַי צְבָאוֹת אֱשֵׁרֵי אָדָם כֹּטַח כָּךְ: וַי הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ עֲנָנוּ בְּיוֹם קִדְּאָנוּ: הִשְׁכִּינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ
יִמֵּינוּ כִּקְדָם וְעֲרַבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּי מִי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

אֲבִי הוּא מְסַדֵּר סֵדֵר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא דְגִמְרָא וְאֵלְכָא
דְּאֲבָא שְׂאוּל: מַעֲרָכָה גְּדוּלָה קוֹדֶמֶת לְמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה
שֶׁל קִטְרֵת: וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קִטְרֵת קוֹדֶמֶת לְסוּדוֹר שְׁנֵי
גְּזִירֵי עֲצִים: וְסוּדוֹר שְׁנֵי גְּזִירֵי עֲצִים קוֹדֶם לְדִשׁוֹן מוֹבַח
הַפְּנִימִי: וְדִשׁוֹן מוֹבַח הַפְּנִימִי קוֹדֶם לְהַטְבַּח חֲמֵשׁ נְרוֹת:

והטבת חמש נרות קודמת לרם התמיד ורם התמיד קודם
להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודמת לקטרת
וקטרת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה לחביתין
וחביתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לבויכין ובויכין
קודמין לתמיד של בין הערפים שנאמר ועד עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות
כרם :

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה : קבל רצת עמך
שנבנו טהרנו נורא : נא גבור דורשי יחודך ככבת
שמרם : ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם : חסין
קדוש ברוב טובך נהל עדתך יחיד נאה לעמך פנה וזכרי
קדושתך : שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

רבון העולמים אתה צייתנו להקריב קרבן התמיד במועדו
ולחיות כהנים בעבודתם ולוים בדיבתם וישראל
במעמדם ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובשל התמיד
ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדיבתו ולא ישראל
במעמדו ואתה אמרת ונשמתה פרים שפתינו :

לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא זר
שיח שפתותינו השוב ומקבל ומרוצה לפניך כאלו
הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו ער מעמדו ונאמר
ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב ונאמר ואת החזרה
לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים :
איוהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתן בצפון פר
ושעיר של יום הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן
בכלי

בכלי שרת בצפון ודמן טעון הוירה על בין הכדים ועל
הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שיירי
הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון ואם לא
נתן לו עכב : פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיטתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון היה על
הפרוכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שיירי
הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון ואם לא
נתן ראו עכב אלו ואלו נשרפין בבית הרשן : חטאת
הצבור ותיחיד אלו הן חטאת הצבור שעירי ראשי חדשים
ושל מועדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון
ודמן טעון ארבע מהנות על ארבע קרנות ביצר עליה
בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית
צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית שיירי הדם
היה שופך על יסוד הדרומי ונאכלין לפניו מן הקלעים
לזכרי כהנה ככל מאכל ליום ולילה עד חצות העורה
קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון
ודמה טעון שתי מהנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח
וכליל לאשים : זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות
אשם גזלות אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם
גזיר אשם מצורע אשם הלוי שחיטתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מהנות שהן ארבע
ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה ככל מאכל ליום
ולילה עד חצות : התורה ואיל גזיר קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעורה ודמן טעון שתי מהנות שהן ארבע
ונאכלין בכל העיר לכל אדם ככל מאכל ליום ולילה עד
חצות : המזרם מהם כיוצא בהם אלא שהמזרם נאכל לפניהם
לנשיהם

לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם · שלמים קדשים קלים שחיטתן
 בכל מקום בעזרה · ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ·
 ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה
 אחר · המורס מהם ביוצא בהם אלא שהמורס נאכל לפניהם
 לנשיהם · ולבניהם · ולעבדיהם · הבכור והמעשר והפסח ·
 קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה · ודמן טעון מתנה
 אחת ובלבד שיתן כנגד היסוד · שנה כאכילתן · הבכור
 נאכל לפניהם · והמעשר לכל אדם · ונאכלין בכל העיר
 בכל מאכל · לשני ימים ולילה אחר · הפסח אינו נאכל
 אלא כלידה · ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל אלא
 למנויו · ואינו נאכל אלא צלו ·

דבי ושמעאל אומר · בשלש עשרה מדות התורה נדרשת
 מקל וחומר · מגזרה שוח · מבנין אב וכתוב אחר ·
 מבנין אב ושני כתובים · מכלל ופרט · מפרט וכלל · כלל
 ופרט וכלל · אי אתה דן אלא בעין הפרט · מכלל שהוא
 צריך לפרט · ומפרט שהוא צריך לכלל · וכל דבר שהיה
 בכלל ויצא מן הכלל ללמד · לא ללמד על עצמו יצא ·
 אלא ללמד על הכלל כלו יצא · וכל דבר שהיה בכלל ·
 ויצא לטעון טעון אחר שהוא כענינו יצא להקל ולא
 להחמיר · וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר
 שלא כענינו יצא להקל ולהחמיר · וכל דבר שהיה בכלל ·
 ויצא לדון בדבר חדש · אי אתה יכול להחזירו לכללו עד
 שיחזירו הפתוב לכלל · כפירוש · ודבר הלמד מענינו ·
 ודבר הלמד מסופו · וכן שני כתובים המכחישים זה את
 זה · עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם ·

יהודה בן תימא אומר הוי עו כנגמר וקל כנשר ררין כצבי
 ונכור

ונכור כארי לעשות רצון אביך שבשמים · הוא הוה הוה
 אומר עו פנים לגיהנם ובשת פנים לגן עדן ·
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתכנה בית
 המקדש במהרה כימינו ותן חלקנו בתורתך לעשות
 רצונך בדכב שלם ·

ואומר קדיש דרכנו

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו · שירו לו
 זמרו לו שישו בכל נפלאותיו · התהלכו בשם קדשו
 ישמה לב מבקשי יי · דרשו יי ועשו בקשו פניו תמיד · זכרו
 נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטיו פיהו · זרע ישראל
 עבדו בני יעקב בחיריו · הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו ·
 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלק הוד · אשר כרת את
 אברהם ושבועתו ליצחק · ויעמידה ליעקב לחק לישראל
 ברית עולם · לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם ·
 בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה · ויתהלכו מגוי אל
 גוי ומממלכה אל עם אחר · לא הניח לאיש לעשקם ויזכר
 עליהם מלכים · אך הגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו ·
 שירו ליי כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו · ספרו
 בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו · כי גדול יי ומהלל
 מאד ונורא הוא על כל אלהים · כי כל אלהי העמים
 אילילים · ויי שמים עשה · הוד והדר לפניו עוז והדרה
 במקומו · הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועוז · הבו
 ליי כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליי בהדרת
 קדש · חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל כל תמוט ·
 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך · ירעם
 הים ומלוואו ועליו השדה וכל אשר בו · אז ירננו עצי היער

מלפני

מלפני יי כי בא לשפוט את הארץ : הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו : כיפ ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והכל ליי : רוממו יי אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו : והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : אתה יי לא תכלא רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרני : וכוזר רחמך יי וחסדיך כי מעולם המה : תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו ועוז בשחקים : נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נותן עוז ותעצמות לעם ברוך אלהים :

אל נקמות יי אל נקמות הזפייע : הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים : ליי הושיעה על עמך ברכתך סלה : יי צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב סלה : יי צבאות אשרי אדם בוטח בך : יי הושיעה המלך יענו ביום קראנו : הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : נפשנו חפתה ליי עורנו ומנננו הוא : כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יי עלינו באשר יחלנו קך : הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו : קומה עורתה לנו ופרנו למען חסדך : אנכי יי אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיה ואמלאהו : אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו : ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשריה ליי כי גמל עלי :

(כחנכס אומרים מזמור שיר תנכת הבית לדוד :)

ארוםמך יי כי דליתני ורא שמחת אויבי לי : יי אלהי שועתי

שועתי אליך ותפאני : יי העלית מן שאור נפשי חיותני מירדי בור : זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו : כי רגע באפו חיים ברצינו בערב ידון בכי ולפקר רגה : ואני אמרתי בשלוי בר אמוט לעולם : יי ברצינך העמדתה להררי עזי הסתרת פניך הויתי נבחר : אליך י אקרא ואל יי אתחנן : מרה בצע כדמי בדרתי אל שחת היוודך עפר היגיר אמתך : שמע יי וחנני יי היה עוזר לי : הפכת מספדי למחור לי פתחת שקי ותאורני שמחה : למען יומרך כבוד ולא יהום יי אלהי לעולם אורך :

לרוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו : ברכי נפשי את יי ואל תשכחי כל גמוליו : הסולח לכל עונכי הרופא לכל תחלואיכו : הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים : המשביע בטוב ערוך התחדש כנשר נעורכי : עושה צדקות יי ומשפטים לכל עשוקים : יודיע הרכו למשה לבני ישראל עלילותיו : רחום וחנן יי ארך אפים ורב חסד : לא דגצח יריב ולא לעולם ישור : לא כחטאינו עשה לנו ורא בעונותינו גמר עלינו : כי כנבוה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו : כרחוק מורח ממערב הרחוק ממנו את פשעינו : כרחם אב על בנים רחם יי על יראיו : כי הוא ידע יצרנו וכוזר כי עזר אנחנו : אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ : כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו : וחסד יי מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים : לשמרי בריתו ולזוכרי פקדיו לעשותם : יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משדה : ברכו יי מלאכיו גבורי כח עשי דברו לשמוע בקול דברו : ברכו יי כל מעשיו בכל מקומות משרתיו עשי רצינו : ברכו יי כל מעשיו בכל מקומות

ממשלתו

ממשלתו ברכי נפשי את יי

כשנת תשיבא אומרים יי הוא האלהים יי הוא האלהים : כיפ

יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד : כיפ

ויהי יי למלך עד כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו

אחד : הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות

לשם קדשך להשתבח בתהלתך : ברוך יי אלהי ישראל

מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה : כל

הנשמה תהלל יה הללויה : יש נוסחם לומר

למנצח בנינינות מוזור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר

פניו אתנו סלה : לרעת בארץ דרכך בכל גוים

ישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו

וירננו לאמים כי תשפיט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם

סלה : יודוך עם אלהים יודוך עמים כ ס : ארץ נתנה

יבולה וברכנו אלהים אלהינו : יברכנו אלהים וייראו אותו

כל אפסי ארץ : עיב

למנצח מוזור דוד : השמים מספרים כבוד אל ומעשה

ידיי מגיד הרקיע : יום ליום וביע אמר ולילה

ללילה יחיה דעת : אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם :

בכל הארץ יצא קום וכקצה תבל מליהם לשמש שם אהל

בהם : והוא כחתן יוצא מחפתו ויש כבוד לרוץ ארח :

מקצה השמים מוצאו ותקופתו ער קצותם ואין נסתר

מחמתו : תורת יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה

מחכימת פתי : פקודי יי ישירים משמחי לב מצות יי ברה

מאירת עינים : יראת יי מהורה עומדת לעד משפטי יי

אמת צדקו יחדו : הנחמדים מזהב ומפו רב ומתוקים מדבש

ינפת צופים : גם עבדך נוהר בהם בשמדם עקב רב :

שגאת

שניאות מי יבין מנסתרות נקני : גם מודים חשך עבדך אל

ימשרו כי אז איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו לרצון אמרי פי

והניזון לבי לפניך יי צורי ונאלי :

רננו צדיקים בני ישראלים נאווה תהלה : הודו לוי בכבוד

בנבל עשור זמרו לו : שירו לו שיר חדש היטיבו

נגן בתרועה : כי ישר דבר יי וכל מעשהו באמונה : אהב

צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ : בדבר יי שמים נעשו

וכרוח פיו כל צבאם : כנס כנר מי הים נותן באוצרות

תהומות : ייראו מיי כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל :

כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : יי הפיר עצת גוים

הניא מחשבות עמים : עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו

לדר ודר : אשרי הגוי אשר יי אלהיו העם כחר לנחלה לו :

משמים רביש יי ראה את כל בני האדם : ממכון שבתו

השגיח אל כל יושבי הארץ : היוצר יחד לבם המבין אל

כל מעשיהם : אין המלך נושע ברבדחיל גבור לא ינצל

ברבבת : שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט : הנה

עין יי אר יראו למיחלים לחסדו : להציל ממות נפשם

ולחיותם פרעב . נפשו חתה לוי עורנו ומנננו הוא : כי

בו ישמח לבנו כי ביש קדשו בטחנו : יהי חסדך יי עלינו

באשר יחלנו לך :

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשו וילך :

אברכה את יי בכל ערן תהלתו כפי : ביי

תהלה נפשי ישמעו ענוים וישמחו : גדלו לוי אתי ונרוממה

שמו יחדו : דרשתי את יי וענני ומכל מגודתי הצילני :

הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו : זה עני קרא ויי שמע

ומכל צרותיו הושיעו : הנה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם :

טעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו : יראו את יי
 קדשיו כי אין מחסור ליראיו : כפירים רשו ורעבו ודורשו
 יי לא יחסרו כל טוב : לבו בנים שמעו לי יראת יי אלמדכם :
 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב : נצור לשונך
 מרע ושפתך מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב בקש
 שלום ורדפוהו : עיני יי אל צדיקים ואוניו אל שועתם : פני
 יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם : צעקו ויי שמע ומכל
 צרותם הצילם : קרוב יי לנשברי לב ואת רבאי רוח וישוע :
 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי : שומר כל עצמותיו
 אחת מהנה לא נשברה : תמותת רשע רעה ושנאי צדיק
 יאשמו : פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו :
 חפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה הוית לנו
 בדר ודר : כטרים הרים ילדו ותחולל ארץ ותכל
 ומעולם עד עולם אתה אל : תשב אנוש עד דבא ותאמר
 שובו בני אדם : כי ארץ שנים בעיניך כיום אתמול כי ועבר
 ואשמורה כלילה : זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלוף :
 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש : כי בלינו באלה
 יבחתך נבהלנו : שחה עונותינו לנגדך עלמנו למאור
 פניך : כי כל ימינו פנו בעברתך בלינו שנינו כמו הנה :
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנבורות שמונים שנה
 ורהבם עמד ואון כי גז חיש ונעפה : מי יודע עיו אפך
 וכיראתך עברתך : למנות ימינו בן הודע ונביא לכב חכמה :
 שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך : שבענו בבקר חסדך
 גרגנה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו כימות עניתנו שנות
 ראינו רעה : יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם :
 יהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
 ומעשה

ומעשה ידני כתננה :

שב במתן עזיון בצל שדי ותלונן : אמר ריי מחסי ומצודתי
 אלהי אכטח בו : כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר
 האות : באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסותרה
 אמחו : לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יזמם : מדבר
 כאפל יהלוך מקטב ישור צהרים : יפול מצדך אלה ורכבה
 מימינך אליך לא יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
 תראה : כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך : לא תאנה
 אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך : כי מלאכיו יצוה לך
 לשמרך בכל דרכיך : על כפים ישאונוך פן תגוף באבן
 רגלך : על שחל ופתן הדרוך תרמוס כפיר ותנוץ : כי כי
 חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני ואענהו עמי
 אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : ארך ימים אשביעו
 ואראהו כישועתי :
 מזמור שירו לוי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו
 ימינו וזרוע קדשו : הודיע יי ישועתו לעיני הגוים
 גלה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל
 אפסי ארץ את ישועת אלהינו : הריעו לוי כל הארץ פצחו
 ורננו וזמרו : זמרו לוי בכבוד וקול זמרה : בחצוצרות
 וקול שופר הריעו לפני המלך יי : ירעם הים ומלאו הבל
 וישכי בה : נהרות ימחאו כף הרים ירננו : לפני יי כי
 בא לשפט הארץ ושפט תבל בצדק ועמים כמישרים :
 שיר למעלות אשא עיני אל הדרים מאין יבא עזרי : עזרי
 מעם יי עשה שמים וארץ : אל יתן למוט רגלך אל
 יגום שמרך : הנרה לא יגום ולא יישן שומר ישראל : יי
 שמרך יי צלך על יד ימינך : יזמם השמש לא יכבה וירח
 כלילה

וְנָעַר פְּרֵעָה וַחִילוּ בַיּוֹם סוּף
 לְמִלִּיד עֲמוּ בַמִּדְבָּר
 לְמַכָּה מַלְכִים גְּדֹלִים
 וַיַּהֲרֹג מַלְכִים אֲדִירִים
 לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
 וַיִּלְעֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 וַנִּתֵּן אֶרֶצָם לַנַּחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָה
 שְׁבַשְׁפְּלָנוּ זָכַר לָנוּ
 וַיִּפְרְקֵנוּ מִצְרֹיִי
 נִתֵּן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר
 הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם

כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :

בְּרוּךְ שְׂאֵמֶר וַהֲיָה הָעוֹלָם בְּרוּךְ אֲזִמֵּר וְעוֹשֶׂה בְּרוּךְ גֹּזֵר
 וּמְקַיֵּם בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לִירֵאָיו בְּרוּךְ מַעֲבִיר אֶפְלָה וּמַבִּיא אוֹרָה בְּרוּךְ אֵל חַי
 לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח בְּרוּךְ שְׂאִין לְפָנָיו עוֹלָה וְלֹא שִׁכְחָה וְלֹא
 מִשׂוֹא פָנִים וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד צְדִיק הוּא כָּכֵל דִּרְכּוֹ וְחֲסִיד
 כָּכֵל מַעֲשָׂיו בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמְצִיל בְּרוּךְ הַמַּנְחִיל מְנוּחָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׂמוֹ
 וּבְרוּךְ זָכָר לְעוֹלָמֵי עַד בְּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם תְּמִלֵךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ אֵב הַרְחֵמֵן מְהֵלֵל בְּפִי עַמּוֹ
 מְשַׁבַּח וּמְפֹאָר בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד
 עֲבֹדֶךָ נְהַלְלֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נְהוֹדֶךָ
 וְנִגְדְּלֶךָ וְנִשְׁבַּחֶךָ וְנִפְאָרֶךָ וְנִמְלִיכֶךָ וְנִקְדִּישֶׁךָ
 וְנַעֲרִיצֶךָ וְנַזְכִּיר שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים
 מְשַׁבַּח

מְשַׁבַּח וּמְפֹאָר שְׂמוֹ עַדִּי עַד : בְּרוּךְ אֲתָה יי מֶלֶךְ מְהֵלֵל
 בְּתִשְׁבְּחוֹת :

יש אומרים ברוך שאמר זה על דרך מקבלם שס"ח פ"ו תיבות

בְּרוּךְ שְׂאֵמֶר וַהֲיָה הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ אֲזִמֵּר וְעוֹשֶׂה
 בְּרוּךְ גֹּזֵר וּמְקַיֵּם בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם
 שְׂכָר טוֹב לִירֵאָיו בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶצַח בְּרוּךְ פּוֹדֶה
 וּמְצִיל בְּרוּךְ שְׂמוֹ בְּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל
 אֵב הַרְחֵמֵן הַמְהֵלֵל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפֹאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
 וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדֶךָ נְהַלְלֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת
 וּבְזִמְרוֹת וְנִגְדְּלֶךָ וְנִשְׁבַּחֶךָ וְנִפְאָרֶךָ וְנִמְלִיכֶךָ וְנִקְדִּישֶׁךָ
 מַלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפֹאָר עַדִּי
 עַד שְׂמוֹ הַגְּדוֹל בְּרוּךְ אֲתָה יי מֶלֶךְ מְהֵלֵל בְּתִשְׁבְּחוֹת עַיִב

מְזִמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
 עֲלֵינוּ : לְהַגִּיד בְּכִקְר חֲסִדֶךָ וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת : עַלִּי
 עֲשׂוּר וְעַלִּי נָבֵד עַלִּי הַגִּיּוֹן כְּכִנּוֹר : כִּי שִׁמְחָתֵנִי יי בְּפַעְלֶיךָ
 בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַנֵּן : מִהַ גְּדִלְוִי מַעֲשֶׂיךָ יי מֵאֵד עַמְּקוֹ
 מִחֲשִׁבּוֹתֶיךָ : אִישׁ בְּעַד רֹא יִדַע וּכְסִיל רֹא יָבִין אֵת זֹאת :
 בְּפִרְוֵי רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כִּד פּוֹעֲלֵי אֵוֹן לְהַשְׁמֵרֵם
 עַדִּי עַד : וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יי : כִּי הִנֵּה אֲוִיבֶךָ יי כִּי הִנֵּה
 אֲוִיבֶיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אֵוֹן : וְתִרְם כְּרֵאִס קִרְנֵי
 בְּלוֹתֵי בִשְׁמַן רַעֲנָן : וְתִבְטַט עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בְּקָמִים עַלִּי מְרַעִים
 הַשְׁמַעֲנָה אֲוֹנִי : צְדִיק כְּתֹמֵר יִפְרַח כְּאֵדוּ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָה :
 שְׂתוּלִים בְּבֵית יי בְּחֲצֹרוֹת אֱלֹהֵינוּ וּפְרִיחוּ : עוֹד וְנִבְוִין
 כְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיֶה : לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל יי צִרִי וְלֹא

עולתה

עולתה בו :

י' מלך גאות לבש לבש י' עו התאזר אף תבון תכל כל תמוט : נכון בסאך מאז מעולם אתה : נשאו נהרות י' נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים : מקולות מים דכים אדירים משברי ים אהיר במרום י' : עלתיך נאמנו מאד לביתך גאון קדש י' לארך ימים :

יהי כבוד י' לעולם ישמח י' במעשיו : יהי שם י' מכורף מעתה ועד עולם : ממזרח שמש עד מבוא מה ל שם י' : רם על כל גוים י' על השמים כבודו : י' שמך לעולם י' זכרך לדר ודר : י' בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה : ישמחו השמים ותניל הארץ ויאמרו בגוים י' מלך : י' מלך י' מלך י' ימלוך לעולם ועד : י' מלך עולם ועד אברו גוים מארצו : י' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים : רבות מחשבות בלב איש ועצת י' היא תקום : עצרה י' לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר : כי הוא אמר ויהי רוא צורה ויעמד : כי בחר י' בציון אונה למושב לו : כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו : כי לא ישש י' עמו ונחלתו לא יעוזב : והוא רחום וכפר עין ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיד כל חמתו : י' הושיעה המלך וענגנו ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עיר יהלוד סלה : אשרי העם שככה לו אשרי העם שני אלהיו :

תחלה לרנד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד : גדול י' ומחלל מאד ולגדלתו אין תקר : הור לדר ושבת מעשיך וגבורתיך יגירו : תדר כבוד הוכך ודברי נפלאתיך אשוחה

אשוחה : ועונו נראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה : זכר רב טובך וביעו וצדקתך ירגנו : חנון ורחום י' ארך אפים וגדל חסד : טוב י' לכל ורחמיו עד כל מעשיו : יודוך י' כל מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד מרכותך ויאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל הור ודר : סומך י' לכל הנופלים וזקף לכל הכפופים : עיני כל אידך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ירך ומשכיב לכל חי רצון : צדיק י' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב י' לכל קוראיו לכר אשר יקראהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר י' את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת י' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : וגאנתנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

הללויה הללי נפשי את י' : אהללה י' בחיי אמרה לאלהי בעודי : אל תכטחו בנדיבים כבן אדם שאין לו תשועה : תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום הרוא אברו עשתונותיו : אשרי שאל יעקב בעורו שברו עד י' אלהיו : עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בס השומר אמת לעולם : עושה משפט לעשוקים נותן לחם לרעבים י' מתיר אסורים : י' פוקח עורים י' זקף כפופים י' אהב צדיקים : י' שמד את גרים יתום ואלמנה יעורר ודרך רשעים יענת : ימלוך י' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאווה תהלה : בונה ירושלם י' נדחי ישראל יבנם : רהופא לשכורי לב ומחפש לעצבותם : מונה מספר לכוכבים לככם שמות יקרא

יִקְרָא : גְּרוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב כַּח לַתְּכִנּוּתוֹ אֵין מִסְפֵּר : מְעוֹרֵר
עֲנוּיִם וְיִ מְשַׁפֵּל רְשָׁעִים עַדִּי אֶרֶץ : עֵנוּ לֵוִי בַתּוֹרָה זְמֵרוֹ
לְאֵלֹהֵינוּ כְּכֹזֵר : הַמְּכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים הַמְּכִיז לְאֶרֶץ מִטֵּר
הַמְּצַמֵּחַ הַרִים חֲצִיר : נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לְכִנִּי עֵרֵב אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ : לֹא כְּנִבְרַת הַסּוּם יִחַפֵּץ לֹא כְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה :
רוֹצֵה וְיִ אֵת יִרְאוּ אֵת הַמִּיחֲלִים לְהַסִּדּוֹ : שְׂבָחֵי יְרוּשָׁלַם
אֵת וְיִ הַלְלוּ אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן : כִּי חֹק בְּרִיתִי שְׁעִיךָ בְּכַךְ בְּנִיךָ
בְּקִרְבֶּךָ : הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב חַמִּים יִשְׂבִיעֶךָ : הַשְׁלַח
אִמְרָתוֹ אֶרֶץ עַד מַהֲרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ : רַחֲמוֹתֶיךָ שֶׁלֵּג כְּצִמֵּר
כְּפוֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר : מִשְׁלֵיךְ קִרְחוֹ כִּפְתִּיחַ לִפְנֵי קִרְתֵּנוּ מִי
יַעֲמֵד : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְכַסּוּ יִשָּׁב רֹחוֹ וַיִּרְוּ מַיִם : מְגִיד
דְּבָרָיו קִיְעַקֵּב חֲקָיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עֲשָׂה כֵן לְכָל
גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים כָּל יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵת וְיִ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים :
הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּ כָּל צְבָאוֹי : הַלְלוּהוּ
שֶׁמֶשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי אוֹר : הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם : יַהֲלִלוּ אֵת שֵׁם וְיִ כִּי חֵיָא צִוָּה
וַיִּבְרָאוּ : וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִינָתָן וְלֹא יַעֲבֹד : הַלְלוּ
אֵת וְיִ מִן הָאָרֶץ הַיְנַיִם וְכָל תְּהוֹמוֹת : אִשׁ וּבָרֶךְ שֶׁלֵּג וְקִיטוֹר
רוּחַ סַעֲרָה עוֹשֶׂה דְּבָרוֹ : הַהָרִים וְכָל גְּבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל
אֲרָזִים : הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֹמֵשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף : מִרְכֵי אֶרֶץ
וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שׂוֹפְטֵי אֶרֶץ : בַּהֲרִים וְגַם בַּתּוֹלוֹת
זְקִנִים עִם נְעָרִים יַהֲלִלוּ אֵת שֵׁם וְיִ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ
חֲדוֹד עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וַיִּרְם קִרְן לְעַמּוֹ תְהַלֵּה לְכָל חֲסִידָיו
לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לֵוִי שִׁיר חֲדָשׁ תְהַלְתוּ בְּקַהֲל חֲסִידִים : יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל

יִשְׂרָאֵל כְּעוֹשֵׂיו בְּנֵי צִיּוֹן וַיִּגְדְּלוּ כְּמַלְכָם : יַהֲלִלוּ שְׁמוֹ
בְּמַחֲוֵל בַּתּוֹף וּכְנֹזֵר וַיִּמְרוּ לוֹ : כִּי רוֹצֵחַ וְיִ בְּעַמּוֹ יִפְאֵר
עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה : יַעֲדוּ חֲסִידִים כְּכֹזֵר יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבְתָּם :
רוֹמְמוֹת אֵל בְּנִרוֹנָם וְחָדַכּ פִּיפּוּיֹת בִּידָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
בְּנוּיִם תּוֹכְחוֹת בְּלֹאמִים : לְאִסּוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים וּנְכַבְדֵיהֶם
בְּכִכְלֵי כְרוֹל : לַעֲשׂוֹת בְּהֶם מִשְׁפָּט כְּרַיִב הַדָּר הוּא לְכָל
חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִרְשֵׁי הַלְלוּהוּ בְּרִקְעֵי עוֹז : הַלְלוּהוּ
בְּנִבְרוֹתָיו הַלְלוּהוּ כְרוֹב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בַּתְּנִקֵּעַ
שׁוֹפֵר רֵהֲלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹזֵר : הַלְלוּהוּ בַּתָּף וּמַחֲוֵל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּיָם וְעֵבֵב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמֵעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה : כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ : כַּהֲתִיחַ

בְּרוּךְ וְיִ לְעֵלִים אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ וְיִ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ וְיִ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
וּפְלָאוֹת לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ
אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

יִבְרַךְ הַיּוֹד אֵת וְיִ לְעֵנֵי כָל תְּקַהֵל וַיִּאמֶר הַיּוֹד בְּרוּךְ אַתָּה
וְיִ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינֵנוּ מַעֲלֵם וְעַד עוֹלָם : לֵךְ וְיִ
הַגְּדֵלָה וְהַגְּבֹרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח וְהַחֲדוּד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
וּבְאֶרֶץ לֵךְ וְיִ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂה
וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִיךְ כַּח וּגְבוּרָה וּבִיךְ
לְגַדֵּל וְלַחֲזוֹק לְכָל : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ וּמְחַלְלִים
לְשֵׁם תְּפָאֶרֶתְךָ : וּבִרְכּוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמֶם עַל כָּל בְּרָמָה
וְתַהֲלָה : אַתָּה הוּא וְיִ לְבָדֶךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֵת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ חַיִּים וְכָל אֲשֶׁר
בְּהֶם וְאַתָּה מְתִיחַ אֶת כָּדָם וְצָבָא חַשְׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים :

אתה

אתה הוא יי האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור
 בשדים ושמת שמו אברהם : ומצאת את לבבו נאמן לפניך
 וכרות עמו הברית לתת את ארץ הנגעני החתי האמורי
 והפרזי והיבסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי
 צדיק אתה : ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם
 שמעת על ים סוף : ותחן אותם ומיפרתם בפרעה ובכל
 עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי חזירי עליהם ותעש להם
 שם כהיום הזה : והיום בקעת לפניהם ויעברו בתיך הים
 ביבשה ואת רודפיהם השלכת במצולת כמו אכן במים עוים :
 ויושע יי ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל
 את מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל את
 ריד הגלדה אשר עשה יי במצרים ויראו העם את יי
 ויאמינו ביי ובמשה עבדו :

או ישיר משה ובני ישראל את השירה
 הואת ליי ויאמרו לאמר
 אשירה ליי כי נאה נאה סוס ורכבו רמת
 בים : עני וזמרת יה
 ויהי לי לישועה זה אלי ואגנהו אלהי אבי
 וארומננהו : יי איש
 מלחמה יי שמו : מרכבות פרעה וחילו
 ירה בים ומבחר שלשיו
 טבעו בים סוף : תהמות יכסימו יררו
 במצולות כמו אכן :
 ומינד יי נאדרי בכח ומינד יי תרעץ אויב :
 וברזב גאונך תהרס קמיד
 תשלח חרונוך אכלמו בקש : וברוח אפיד
 נערמו

נערמו מים נצבו כמו נד
 נזולים קפאו תהמות כלב ים : אמר אויב
 ארהוף אשיג אחלק שלל חרבי תורישמו ידי :
 תמלאמו נפשי אריק נשפת ברויחד בסמו ים
 צללו בעיפרת במים אדירים : מי כמכה
 כאלים יי מי כמכה
 נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא :
 נטית ומינד תבלעמו
 ארץ : נחית בחכרך עם זו גאלת נחלת בעוד
 אל נוח קדשך : שמעו
 עמים ירגזון חיל אחו ישבי פלשת : או נבהלו
 ארופי ארום אילי מואב
 יאחזמו רעד נמנו כל ישבי כנען : תפוד
 עליהם אימתה ופחד
 בגדל ורועך ידמו כאבן עד יעביר עמך יי
 עד יעבור עם זו קניית :
 תבאמו ותטעמו בחר נחלתך מכון
 לשבתך פעלת יי
 סקדש אדני בוננו יריך : יי ימלוך לעולם ועד :
 יי ימלוך לעולם ועד :
 יי מלכותיה קאים לעם ולעלמי עלמיא :
 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יי עליהם את
 מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :
 כי ליי ר מלוכה ומושל בגוים : ועלו מושיעים פהר ציון
 לשפוט את הר עשו והיתה ליי המלוכה : והיה יי למלך
 על

על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אהר ושמו אהר :
נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר
תפאד ותרומם וברך מלכנו תמיד מן העולם ועד
העולם אמה אל ומפלעדיך אין לנו מלך נואל ומושיע
פורח ומציל ועונה ומרחם בכר עת צרה וצוקה אין
לנו מלך עוזר וסומך אלא אמה :

אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות ארון כל
תולדות המהלך בכל השבחות המנהג עולמו
בחסד ובריותיו ברחמים ונוי ער לא ינום ולא ישן המעורר
ישנים והמקיץ נרדמים מחיה מתים ורופא חולים פוקת
עורים וזקף כפופים המשיח אלמים והמפענח נעקמים
ולך לבדך אנחנו מודים :

ואלו פיננו מלא שירה כים ולשוננו רנה בהמוז נקיו
ושפתותינו שבח במרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש
וכיבה וידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו הלוח כאילות
אין אנו מספיקין להודות לך יי אלהינו ולברך את שמך
מלכנו על אחת מארף אלפי אלפים ורוב רפי רבבות
פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו
מלפנים ממצרים נאלתנו יי אלהינו מבית עבדים פדיתנו
ברעב ונתנו ובשבע כלפלתנו מחרב הצלתנו ומדבר
מלשתנו ומחלאים רעים ורכים הליתנו ער הנה עורנו
בתמיד ולא עזבונו חסדיך על כן אכרים שפלתנו בני
ורוח ונשמה שנפתח כאפנו ולשון אשר שמת בפינו תן
הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו את שמך מלכנו
תמיד כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבח וכל עין
לך תצפה וכל בשר לך תכרע וכל קומה לפניך תשתתח
והיבכות

והלכבדת ייראוך וכך קרב וכליות יומרו לשמך כדבר
שנאמר כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך מציל עני מחוק
ממנו ועני ואכיון מגוולו : שועת עניים אמה תשמע צעקת
הדל תקשיב ותושיע : וכרוב רגנו צדיקים בני לישורים
נאנה תהלה :

בפי	י	שרים	ת	ר	ומם :
ובשפתי	צ	דיקים	ת	ב	רך :
ובלשון	ח	סידים	ת	ק	דש :
ובקרב	ק	דושים	ת	ה	לל :

במקהלות רבבות עמך בית ישראל שכן חובת כל היצורים
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות
להלל לשבח לפאר לרוימם להדר ולנצח עד כל
דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך : ובכן
ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד שיר ושבחה חדר וזמרה עוז ומשלה
נצח גדולה גבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם
אתה אל ברוך אתה יי מלך גדול ומחלל בתשבחות אר
ההודאות ארון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל
המעשים הבוחר בשירי וזמרה מלך (אל) חי העולמים
אמן :

יתגדל ויתקדש שמוה רבא בעלמא די ברא ברעותיה
וימלך מלכותיה ויצמח פורקניה ויבע קץ
משיחיה וישכלל היכליה ויפרוק עמיה בחייכון וביומיכון
ויבחי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
יהא

הוא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמאי יתברך
וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמייה הקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא
שירתא תשבתתא ונתמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן
ואומר סמון ברכו את יי המבורך ואומר הקטל בלתי

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש כבוד סוף סוף
ראשון וסוף אחרון ומבלעדיך אין אלקים וסי סס ס' מבורך
מעטת ועד עולם ושמנו מרום על כל ברכה ותפלה:

ועונן בקול רם ברוך יי המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא תשך
עשה שלום ובורא את הכל הכל יודיק והכל
ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כני הכל ירומוך סלה
יוצר הכל ה'אל הפותח בכל יום הלתות שערי מזרח
ובוקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון
שבתה ומאיר לעולם כרו וליושביו שברא במדת רחמים
המאיר לארץ ולהרים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל
יום חמיר מעשה בראשית מור רבו מעשיך יי ברום
בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך המלך המרום לבדו
מאז המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם אלהי
עולם ברחמיק הרבים רחם עלינו ארז ענו צור משגבנו
מגן ישענו משגב בעדנו אין ערוך לך ואין וולתך אפס
בלתך ומי דומה לך אין ערוך לך יי אלהינו בעולם הוה
ואין וולתך מלבנו לחיי העולם הבא אפס בלתך גאלנו
לימות המשיח ומי דומה לך ושיענו לתחיית המתים :

אל ארז עד כל המעשים ברוך ומבורך בפי כל נשמה:
גדלו וטובו מלא עולם העת ותכונה סוככים הודו:

המתנאה

המתנאה על תיות הקדש ונהדר בכבוד על המרכבה
זכות ומישיר לפני כסאו ספר ורחמים מלא כבודו טובים
מאורות שבראם אלהינו יצדם כדעת בבונה ובהשגד
כח ונבורה נתי בהם להיות מושלים בקרב הכל מלאים
זיו ומפיקים נונה נאה זיוס בכל העולם שמחים בצאתם
ששים כבואם עושים באימה רצון קוניהם פאר וכבוד
נותנים לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו קרא לשמש
ויונה אור ראה והתקין צורת הלבנה שבח יתנו לו כל
צבא מרום הפארת ונדולה שרפים ואיפנים ותיות הקדש
לאר אשר שבת מכל המעשים וביום השביעי נתעלה
וישב על כבא כבודו הפארת עטה ליום המנוחה
עונג קרא ליום השבת זה שיר שבח של יום השביעי שבו
שבת אל מכל מלאכתו ויום השביעי משבת ואומר מומור
שיר ליום השבת לפיכך יפארו לאל כל יצוריו שבח ויקר
ונדולה וכבוד יתנו למלך יוצר כל המנוחיל מנוחה לעמו
ישראל ביום שבת קדש :

שמך יי אלהינו יתקדש ווכרך יתפאר מלבנו בשמים
מפעל ועל הארץ מתחת על כל שבח מעשי ידך
ועד מאורי אור שיצרת המה יפארוך סלה :

תתברך לנצח צורנו מלבנו וגואלנו בורא קדושים ישחפח
שמך לעד מלבנו יוצר משרתים ואשר משרתי
כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול
דברי אלהים חיים ומלך עולם כלם אהובים בדם
ברורים כלם גבורים כלם קדושים כלם עושים באימה
וביראה רצון קוניהם וכלם פותחים את פיהם בקדושה
ובטהרה בשירה ובמרה מברכין משבחין מפארוין

ומקדישין

ימקדישין ומעריצין וממליכין את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מורה ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קרושה בלם באחר עונים באימה ואומרים ביראה קדוש קדוש קדוש י צבאות מלא כל הארץ כבודו והאופנים והיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וקיים ומיוחדת יאמרו ותשבחות ישמעו כי הוא לבדו מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות פעל מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות המחודש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא ברוך אתה יי יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו יי אלהינו המורה גדולה ויתרה המלה עלינו אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך והלמדנו חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם בן תחנונו אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע וללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד הורהך באהבה והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבנו לאהבה ויראה את שמך לא נבוש ולא נבלם ולא נבשר לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך ורחמך יי אלהינו

אלהינו וחסדיך הרבים אל יעובונו נצח סלה ועד מהר והבא עלינו ברכה ושלום מהרה מארבע כנפות כל הארץ לשביר עול הגוים מעל צוארנו והוליכנו מהרה קוממיות לארצנו כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול באהבה להודות לך וליהודך ליראה ולאחבה את שמך ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ירך ורחיו לטוטפות בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

ויהי אם שמוע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגגך ותירשך ויצהרך : ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם : וחרה אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי נתן לכם : ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובכל כחך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות

ביתך

ביתך ובשעריך : למען ידבנו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ : ויאמר יי אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי כנדיהם לדורותם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצה וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהיה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם :

ס"ז חור ה' אלהיכם אמת למשלים רמ"ח תיבות

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתוקן ומקבל וטוב ויפה והדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים וישמו קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת : ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים על אבותינו עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות ורע ישראל עבדיך : על הראשונים ועל החרונים דבר טוב וקים באמת ובאמונה חוק ולא יעבור : אמת שאתה רוא יי אלהינו ואלהי אבותינו מלכנו מלך אבותינו גאל גאלנו גאל אבותינו צורנו צור ישועתינו פורנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד אלהים ואתך סלה : עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחרים בכל דור ודור ברום עולם מושבך ומשפטך וצדקתך עד אפסי ארץ : אמת אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך

ותורתך ודברך ישים על לבו : אמת שאתה רוא ארון לעמך ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים : אמת אתה הוא ראשון ואתה רוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע : אמת ממצרים גאלתנו יי אלהינו מביח עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת : ובכורך ישראל גאלת יום סוף להם בקעת : וזדים טבעת : וידידים עברוים ויכבו מים צריהם אחר מהם לא נותר : על זאת שכחו אהובים ורוממו לאל : ונתנו ידדים ומירות : שירות והשבחות ברכות : והודאות למלך אל חי וקים רם ונשא גדול גבור ונורא משפיל גאים עדי ארץ : מגביה שפלים עד מרים מוציא אסירים פודה עניים עוזר דלים הענינה לעמו ישראל בעת שזעם אליו תהלות לאל עליון גאלם ברוך הוא ומבורך משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כדם : מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא : שירה חדשה שפחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד כדם הודו והמליכו ואמרו יי ומרוך לעולם ועד : ונאמר גואלנו יי צבאות שמוקדוש ישראל ברוך אתה יי גאל ישראל :

אדני שפתי הפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב : האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

(בשבת השוכה אומרים וזכרנו לחיים מלך הפין בחיים כתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים :)

קלך עוז ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב לרושיע
(בקיץ מוריד הגל) (ובחורף משיב הרוח ומוריד
הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סימך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישני עפר מי כמוך בעד גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

(כשבת תשובה אומרים מי כמוך אב הרחמן וזכר יצוריו
ברחמים לחיים)

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה המתים :

כהיום אימנן שלוח לכו

נקדישך ונעריצך כנועם שית סוד שרפי קדש חמשלשים
לך קדושה וכן כתוב על יד נביאך וקרא וזה
אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
בכבודו לעמפתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו
יבדברי קדשך כתוב לאמר יי מלוך יי לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה עיב

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום ותללך סלה
(כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך אתה יי האל
הקדוש : (כשבת תשובה אומרים המלך הקדוש :

תשמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו כליל
תפארת בראשו נתת בעמרו לפניך על רג סיני
וישני לחית אכנים הוריד בידו וכתוב בהם שמירת שבת
זכן כתוב בתורתך : ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדורותם ברית עולם : כיני וכן בני ישראל אות
הוא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ
וביום ה שביעי שבת וינפש : ולא נתתו יי אלהינו לנו
הארצות

הארצות ולא הנחלתו מלכנו לעיבדי אלילים גם במנוחתו
לא ישכנו ערלים כי לעמך ישראל נתתו באהבה לרוע
יעקב אשר בם בחרת :

תשמחו במר כותך שימרו שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעי בדם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית
בו וקדשתו המדת ימים אותו קראת :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך

שמח נפשנו כישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
י אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך ויניחו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולהפלתם שעה והשב
העבודה לרבוך ביתך ואשי ישראל והפלתם מהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך :

כשבת ורקא חרש אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצח ישמע
יפקד ויזכר ויכרונו ויכרונו אבותינו וזכרון ירושלים

עריך וזכרון משים בן דוד עבדך וזכרון בר עמך בית
ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ביום
ראש החדש הזה ביום מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו
ולחשיענו וזכרונו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה
ורחשיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס
עוננו וחמור ורחם עלינו והושיענו כי אליך ענינו כי אל
מלך חנון ורחום אתה עיב

אתה ברחמך הרבים תחפץ בנו ותרצנו ותחזירנו ענינו
בשובך

בשובך לציון ברחמים כרוך אתה יי רמחמור
שכינתי לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו אתה רוא
לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים
כידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד שבבל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבבל עת ערב ובקר
וצהרים הטוב כי לא כלו ברחמך מרחם כי לא תמו
חסדיך כי מעולם קוינו לך :

מודים לרכנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר ויצרנו ויצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיותנו וקנימתנו
בן החיינו ותחננו ותאסף גלותינו לחצרות קדשך לשמור
תקיד ולעשות רצונך ולעבדך בכלב שלם על שאנו מודים
לך כרוך אל ההודאות :

כשבת חנוכה אומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הוה : כימי מתתיה בן יוחנן בהן גדול חשמונאי ובניו
כשעמדו מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם
סתורתך ויהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמך הרבים
עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
כעשים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזדים
ביד עסקי תורתך קד עשית שם גדול וקדוש בעילמך
ולעמך

ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן בהיום ההוא
ואחר כך באו בניך לדכור ביהך ופגנו את היבלך וטתרו
את מקדשך ויהדליקו גרות כחצרות קדשך וקבעו
שמונה ימים אלו כהלל וכהידאה ועשית עמהם נסים
ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל ככם יהפוך ויהרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יורוך סלה :

(כשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך) :

ויתללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועודתנו סלה האל הטוב כרוך
אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

כחודם שלח לכו אומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בחורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמודה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך כאמור : יברךך יי וישמרך : יאר
יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום :
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים תן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו בלנו
כאחר פניך כי כאור פניך נתת לנו יי אלהינו הורה
וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלוש טוב
בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוכ עוז
ושלום : (כשבת תשובה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה וישועה ונחמה
וגזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך

ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדהר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי

כתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים עלי

לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם יהיו כמוץ

לפני רוח ומלאך יי הוחה עשה למען שמך עשה למען

ימינך עשה למען תורתך עשה למען קרונותך למען

יחלצוני ידידי הושיעה ימינך וענני והיו לרצון אמרי פי

והגיון לבי לפניך יי צור וגואלי עושה שלום במרומי הוא ברחמי ועשה שלום עלינו ועד

כל עמו ישראל ואמרו אמן :

כשכת ראש חדש וכשכת חנוכה ואמרו כאן סגל.

סדר ההלל

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקרא את ההלל :

(כשכת חנוכה ואמרו לנמור את ההלל .)

הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי יהי שם יי מבורך

מעתה ועד עולם ממורח שמש עד מבוא מהלל שם יהוה :

רם על כל גוים יי על השמים כבוד : מי ביי אלהינו המגביהו לשבת :

המשפילי לראות בשמים ובארץ : מקימי מעפר דל מאשפת ידים אכיון להושיבי עם נדיבים

עם נדיבי עמו : משיבי עקרה הבית אם הבנים שמתו תללויה :

בצאר ישראל ממצרים בית יעקב מעם לוועו : היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :

הים ראה ויגוס הירדן ישוב לאחור : החרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן : מה

לך הים כי תגוס הירדן תשוב לאחור : החרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן :

מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב : ההופכי הציור אגס מים חלמיש למעינו מים :

כשכת חנוכה ואמרו

לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך : למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם :

ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה : עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם :

פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אונים להם ולא ישמעו אף להם ולא ירחוץ :

ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא ירגו בגרונם : כמוהם יהיו עשיהם כל אשר

בטח בהם : ישראל בטח ביי עורם ומגנם הוא : בית אהלן בטחו ביי עורם ומגנם הוא :

יראי יי בטחו ביי עורם ומגנם הוא : עיב

יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אחרן : יברך יראי יי הקמנים עם הגדולים :

יסף יי עליכם עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם ליי עשה שמים וארץ :

השמים שמים ריי והארץ נתן לבני אדם : לא המתים יתללו יה ולא כל יורדי רומה :

ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם תללויה :

כשכת חנוכה ואמרו אסכמי

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני : כי הפרה חזנו ליי ובימי אקרא :

אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרר חזון אמצא : ובשם יי אקרא אנא יי מלטה נפשי

נפשי : חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם : שמר פתאים יי
הלותי ולי יהושע : שוכי נפשי למנוחכי כי יי גמל עליכי :
כי חלצת נפשי ממות את עיני מן המעה את רגלי מדחי :
אתהקך לפני יי בארצות החיים : האמנתי כי ארבר אני
עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב : עיכ
מה אשוב ליי כל תנמולוהי עלי : כוס ישועות אשא ובשם
יי אקרא : נדרי ליי אשם נגדה נא לכל עמו : וקר
בעיני יי המותה לחסדיי : אנא יי כי אני עבדך אני עבדך
כן אמתך פתחת למוסרי : לך אובח ובח תודרה ובשם יי
אקרא : נדרי ליי אשם נגדה נא לכל עמו : בחצרות בית
יי בתוככי ירושלם הללויה :

הללו את יי כל גוים שבחוהו כל האמים : כי נבר עלינו
חסדו ואמת יי לעולם הללויה :

הודו ליי כי טוב

יאמר נא ישראל

יאמרו נא בית אהרן

יאמרו נא ידאי יי

כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :

לי שערי צדק אבא כם אודה יה : זה השער ליי צדיקים
ובאו כו : אודך כי עניתני ותחי לי לישועה : אודך אכן
מאסו הבונים היתה לראש פנה : אכן מאת יי היתה זאת
היא נפלאת בעינינו : מאת זה היום עשה יי נגילה ונשמחה
כו : זה אנא יי הישועה נא : אנא אנא יי הצליחה נא : אנא
ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי : ברוך אל יי ויאמר
לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח אל אלו
אתה ויאודך אלהי ארוממך : אלי הודו ליי כי טוב כי
לעולם חסדו :

יהללך יי אלהינו כל מעשיך וחסדיך וצדיקים עושי רצונך
ועמך בית ישראל כלם ברנה יודו ויברכו וישבחו
ויפארו את שם כבודך : כי לך טוב להודות ולשמך נעים
לומר ומעולם ועד עולם אתה אל :

ברוך אתה יי מלך מהלל בתשפחות אמן :

ואומר סגן קדיש תקבל וקודם שיוציאו ספר תורה יאמר

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו :

אין כמוך באלהים יי ואין כמעשיך : יהי יי אלהינו

עמנו כאשר הירי עם אבותינו אר יעובנו ואר ימשנו :

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם :

ויהי בנסוע הארץ ויאמר משה קומה יי ופצו אויביך וינסו

משנאיד מפניך : קומה יי למנוחך אתה וארון ערך :

כהניך ולבשו צדק וחסדיך ורגנו : בעבור דוד עבדך אל

תשוב פני משיחך :

ברוך שמייה המארי ערמא בריך בתרך ואתרך : יהא

רעיתך עם ישראל עמך לערם ופרקו ימינך אחוי

לעמך בבירי מקדשך לאמטויי לנא משוב נהורך ולקבלא

צלותנא

צְלוֹתֵנָּה בְּרַחֲמֵי יְהוָה רַעֲיָא קְדָמְךָ הַתּוֹרֵךְ לָן חַיִּין בְּטִיבֵי
 וּלְהוּי אַנְּא עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּגוּ צְדִיקָא לְמַרְחָם עָלַי וּלְמַנְטֵר
 יְתִי וַיִּת כֶּר הַיְלִי וְדִי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל אַנְּת הוּאִין לְכֻלָּא
 וּמְפָרְנִם לְכֻלָּא אַנְּת הוּא שְׁלִיט עַל כֻּלָּא אַנְּת הוּא
 דְּשְׁלִיט עַד מַלְכֵינָא וּמַלְכוּתָא הַיְלִךְ הוּא אַנְּא עֲבָדָא דְקוֹדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא דְסַגִּידָנָא קַמִּיה מוֹקְמֵי הַיְקַר אֹרִיתִיה בְּכָל עֵדוֹן
 וְעֵדוֹן לֹא עַל אַנְּש רַחֲוִיצֵנָּה וְלֹא עַל כֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא
 אֲרָא בְּאֱלֹהֵי דְשָׁמַיָּא דְהוּא אֱלֹהֵי דְקִשׁוּט וְאֹרִיתִיה
 קִשׁוּט וְנִבְיֹאוֹהִי קִשׁוּט וּמִסְגֵי לְמַעְבַּד טַבּוֹן וְקִשׁוּט בִּיה
 אַנְּנָא רַחִיץ וְלְשָׁמַיָּא יִקְרֵי קְדִישָׁא אַנְּא אִימַר תְּשַׁבְּחוּ
 יְהוָה רַעֲיָא קְדָמְךָ הַתַּפְתַּח לִבִּי בְּאֹרִיתְךָ וְהִתְרַב לִי בְּנִין
 דְכַרְוִין דְעַבְדִּין רַעֲוִרְךָ וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְלִבָּא וְלִבָּא דְכָל
 עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם אָמֵן :

וויזאוי ספר תורה וספלה לכוזר אומר

כִּי מִצִּיּוֹן הֵצֵא תוֹרָה וְדָבַר יְיָ מִירוּשָׁלַם :
 בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנִּתְּנָה תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא :
 אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁכָּבַד לֹו אֲשֶׁרֵי הָעַם שֵׁי אֱלֹהִיו : גְּדִלוֹ לִו
 אֲתִי וְנִרְוֵמָה שְׁמוֹ יְחִדּוֹ : וּסְקַל אִומַר
 רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלֵיו קְדוֹשׁ הוּא : רוֹמְמוֹ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ :
 אִיִן קְדוֹשׁ כִּיִּי כִּי אִיִן בְּרַחֲמֵךְ וְאִין צוֹר בְּאֱלֹהֵינוּ : כִּי מוֹ
 אֵלוֹה מְבַלְעֵרֵי יְיָ וְמוֹ צוֹר זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ : תוֹרָה צוּה לָנוּ
 מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֵת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הִיא לְפַחֲוִיקִים בָּהּ
 וְתוֹמְכִיה מֵאֲשֶׁר : דְּרַכִּיָּה דְרַבִּי נֹעֵם וְכָל נְתִיבוֹתֶיה שְׁלוֹם :
 שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרְתְךָ וְאִין רְמוֹ מְכֻשׁוֹל : יְיָ עוֹ לְעַמּוֹ יִתָּן
 יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

כִּי שֵׁם יְיָ אֲקָרָא הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ : הַכֹּל תָּנוּ עוֹז לְאֱלֹהִים
 וְתָנוּ כְּבוֹד לְתוֹרָה :

ומנבזה סספר תורה ומלאם הכתב לעם ואומרים

חֲצֵאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשֶּׁה לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תוֹרָה צוּה
 לָנוּ מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֵת יַעֲקֹב :

הַיָּאֵל תָּמִים דְרַכּוּ אֲמַרְתָּ יְיָ צְרוּפָה מִנֵּן הוּא לְכָל חַחוּסִים כּוֹ :
 וְקוֹרִין סֵפֶר תוֹרָה וּמַפְטִירִין :

כשכת שלפני ראש חדש אומרים

יְהוָה רָצוֹן מִדְּפָנַי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם : לְכִינֵן אֶת בֵּית חַיִּינוּ :
 וּלְהַשִּׁיב שְׁכִינְתוֹ לְתוֹכֵנוּ בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ וְאָמְרוּ אָמֵן :
 יְהוָה רָצוֹן מִדְּפָנַי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם : לְרַחֵם עַל פְּלִיטָתֵינוּ
 וְלַעֲצוֹר הַמַּגָּפָה : וְהַמְשַׁחִית : וְהַחֲרִיב : וְהָרַעַב : וְהַשְׁבִּי
 וְהַפְּזָה : מַעֲלֵינוּ וּמַעַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהוָה רָצוֹן מִדְּפָנַי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם : לְקַיֵּם לָנוּ אֶת כָּל חֻמְי
 יִשְׂרָאֵל : הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּתְלַמִּידֵיהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת
 מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהוָה רָצוֹן מִדְּפָנַי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
 טוֹבוֹת : בְּשׁוֹרוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת : מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ
 וְאָמְרוּ אָמֵן :

מִי שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַכּוֹתֵינוּ וּמַמְצִירִים גְּאָרָם : הוּא יִגְאָר
 אֹתֵנוּ וְיִשִּׁיב בָּנוּם לְגִבּוֹלָם : בְּסִימָן טוֹב יְהִי לָנוּ רֵאשׁ
 חֲדָשׁ (פְּלוֹנִי) בְּיוֹם (פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִי) יַחְדָּשְׁהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם : לְטוֹבָה וּלְבְרָכָה :
 לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה : לְיִשׁוּעָה וּלְנַחֲמָה : לְפִרְנָסָה וּלְכֻלְכֻלָּה :
 לְשִׁמוּעוֹת טוֹבוֹת : וּלְבְשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת : וּלְגִשְׁמִים בְּעֵתָם :
 וּלְרַפּוּאָה

וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה וְלִנְאוּלָה קְרוּבָה וְאָמְרוּ אָמֵן :

כשבת שלפני ראש חדש אב כמקום ימי רצון קומרים

מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים . יִקְבֹּץ קְרוֹשִׁים : אֲנָשִׁים וְנָשִׁים . לְעֵד
הַבְּנוּת : וְיֵה זֶרֶה הַחֲדָשׁ לְטוֹבָה יְחַדֵּשׁ . וְרָצוֹן יֵצֵו אֵל .
בֶּבַע הָעֲלִילָה :

ואחר כך יאמר מי שעה נסוס לאבותינו סכ"ל :

כשבת קודם עשרה כעבת ושבעה עשר בתמוז ע"ן מכרח

אֲחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׂמְעוּ . צוּם (פלוני) וְיֵה יוֹם (פלוני)
יְחַפֵּיךְ אוֹרֵנוּ הַקְרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמֻחָה
בְּדַכְתִּיב . כֹּה אָמַר יי צְבָאוֹת צוּם הַרְבִּיעִי וְצוּם הַחֲמִישִׁי
וְצוּם הַשְּׁבִיעִי וְצוּם הָעֲשִׂירִי יֵהִי־לְבִירַת יְהוּדָה לְשִׁשׁוֹן
וְלִשְׂמֻחָה וְלַמּוֹעֲדִים טוֹבִים וְהָאֲמַת וְהַשְּׁלוֹם אֲהָבוּ :

מנכך למלך ולקהל

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמְמַשְׁקָה לְנַסִּיכִים וּמַלְכוּתוֹ מַלְכוּת
כָּל עוֹלָמִים . הַפּוֹצֵה אֶת דְּוֵר עַבְדוֹ מִחֶרֶב רָעָה
הַנּוֹתֵן בַּיּוֹם דְּרָךְ . וּבַמַּיִם עֵינִים נְתִיבָה . הוּא יְבָרֵךְ וַיִּשְׁמֹר
וַיִּנְצֹר . וַיַּעֲזֹר . וַיְרַחֵם וַיַּגְדֵּל . וַיִּנְשֵׂא לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ .
לְאֲדוֹנָיו הַמֶּלֶךְ :

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו וְיִחְיֶהוּ . וּמִכָּל צָרָה
וְנוֹק יִצִּילֵהוּ . מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְרוּם וַיַּגְבִּיהַ
כּוֹכַב מְעַרְבָתוֹ . וַיֹּאדִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ . מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל יוֹעֲצָיו וְשִׁירֵי רַחֲמָנוֹת
לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחִינוּ . בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ
תִּשְׁעַת יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבַטָּח . וְכָא לְרָצוֹן גּוֹאֵל . וְכֵן
יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

מִי שְׁבַרְךָ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם . יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וּמִשָּׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד
וְיִשְׁלָמָה . וְכֹל הַקְּהָלוֹת הַקְּרוֹשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת . הוּא

יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּרוֹשׁ הוּא . גְּדוֹלִים וְקַטְנִים . הֵם
וּבְנֵיהֶם . וְנָשִׁיהֶם . וְתַלְמִידֵיהֶם . וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם מַלְבָּח
דְּעֵלְמָא הוּא . יְבָרֵךְ יִתְכִּין וַיּוֹכֵחַ יִתְכִּין . וַיִּשְׁמַע בְּקֹל צְלוֹתְכֶם .
הַתְּפַרְקוּן וְהַשְׁתַּוְּכוּן מִכָּל צָרָה וְעַקְמָא . וַיְהִי מִמֶּרְא דְּיֵי
בְּסַעֲרָכֶם . וַיִּגַּן בְּעַרְכֶם . וַיִּפְרוֹשׁ סִבְתָּ שְׁלוֹמוֹ עֲלֵיכֶם . וַיִּטַּע
בְּיַנְיָכֶם אֶתְכֶה וְאַחֵה שְׁלוֹם וְרִיעוּת . וַיִּסְלַק שְׁנֵאת חֲנָם
מִבְּנוֹתֶיכֶם . וַיִּשְׁבֹּר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צְאוּרֵיכֶם . וַיַּקְיִים בְּכֶם
מִקְרָא שְׂכָתוֹב . יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲדֵיכֶם בְּכֶם אֶלֶף
פְּעָמִים וַיְבָרֵךְ אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם . (כשבת תשובה
אומרים וּבְכַתְּבֵנו הָאֵל כִּסְפָר חַיִּים טוֹבִים .) וְכֵן יְהִי רָצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן :

יהי חסדך יי עלינו כאשר יתלנו לך :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶיךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכֵבָה
לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂוִי אֱלֹהָיו :

תְּהַלֵּל לְדָוִד אֲרוֹמְמֵךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
וְעַד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַתְּהַלֵּל שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד :
גְּדוֹל יי וְמַהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדִלְתוֹ אֵין חֶקֶר : דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח
מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ יִגְדֵּלוּ : הַרְר כְּבוֹד הוֹדֵךְ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
אִישִׁיתָה : וְעֵזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְנִגְדִלְתָךְ אֲסַפְּרָנָה : זָכַר
רַב טוֹבְךָ וְיִבְעֵו וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְגְּנוּ : חַנּוּן וְרַחוּם יי אֶדְרֶךְ אֲפִים
וְנִגְדִלְתְּךָ : טוֹב יי לְפָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יי
כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּידוֹךָ וּבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וְנִגְבוּרָתְךָ יִדְּבֵרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַרְר
מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמְמַשְׁקֶתְךָ בְּכָל דָּוִד

וְדָר : סוּמְךָ יי לְכָל הַנּוֹפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכּוֹפְּפִים : עֵינֵי
כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעַתּוֹ : פּוֹתַח
אֶת יָדְךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צְדִיק יי בְּכָל הַדְּבָרִים וְחָסִיד
בְּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יי לְכָל קוֹרְאָיו לְכָר אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁוַעְתָּם יִשְׁמַע וְיִשְׁיַעֵם :
שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהִלַּת
יי יִדְבַר פִּי וַיְכַרֵּךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קְדָשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד : וְאַנְחָנוּ
נְבָרְךָ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

כְּרוּךְ יי אֲשֶׁר נִרְוַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר
לֹא נִפְל דְּבַר אַחַד מִכָּל דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
מֹשֶׁה עַבְדּוֹ : יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ
אֶל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל יִשְׁשָׁנוּ : לַהֲטוֹת לְבַבְנוּ אֲדֹוּ לְלַכֵּת בְּכָל
הַדְּבָרִים וּלְשָׁמֹר מִצְוָתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת
אֲבוֹתֵינוּ : וַיְהִי דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יי קְרוֹבִים
אֵל יי אֲרַהֲיֵנוּ יוֹמָם וּלְיַלְדָּה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד : לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ
וְהִנֵּית בּוֹ יוֹמָם וּלְיַלְדָּה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַכְּתוּב
בּוֹ כִּי אִו תְּצַלִּית אֶת הַדְּרָכֶיךָ וְאִו תִּשְׁכִּיל : הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֻק
וְאִמְצָן אֶל תַּעֲרוֹץ וְאֵל תַּחַר כִּי עִמָּךְ יי אֱדַחֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר
תֵּלֵךְ :

וְאָמַר סָחוֹן כָּקִיל רַס שְׁנֵי פַעֲמִים

יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ :

וּמְחֻזְרֵיוֹן סֵפֶר תּוֹרָה לְמִקְוֵמוֹ וְאָמַרְוּ

מִזְמוֹר לְדָוִד רַבּוֹ לֵי בְּנֵי אֱלֹהִים הִכּוּ לֵי כְבוֹד וְעוֹ : הִכּוּ
לֵי כְבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לֵי בְּהַרְרֵת קְדָשׁ : קוֹל יי
עַל

עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יי עַל מַיִם רַבִּים קוֹל יי בְּכַח
קוֹל יי בְּרָדָר : קוֹל יי שׁוֹבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֵּר יי אֶת אֲרָזֵי
הַלְּבָנוֹן : וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׂדֵיָיו כְּמוֹ בֹן רֵאמִים :
קוֹל יי חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ : קוֹל יי יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יי מִדְּבַר
קָדָשׁ : קוֹל יי יַחֲזִיל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרֹת וּבְהִיכְלוֹ כְּלוֹ
אוֹמֵר כְּבוֹד : יי לְמַפּוֹל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב יי מִדָּךְ לְעוֹלָם : יי עוֹ
לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְכַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

בְּשִׁמְחָתָם סֵפֶר תּוֹרָה לְמַעַל אָמַר סָחוֹן

שׁוֹבָה לְמַעֲנוֹךָ וּשְׂכוֹן בְּבֵית מְאוּיָךְ : כִּי כָל פֶּה וְכָל לָשׁוֹן
יִתְּנוּ הוֹד וְהַדָּר לְמַלְכוּתְךָ : וּבְנִחָה יֹאמַר שׁוֹבָה יי
רַכּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל : הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהִים וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ
כְּקִדְשׁ :

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתֵיהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנֵיהּ וַיִּקְרַב
מְשִׁיחֵיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֶנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אַמֵּן : יְהִי אֱלֹהִים רַבָּא מְבָרַךְ
לְעוֹלָם לְעוֹלָמֵי עוֹלָמֵי אֱמִינָה וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁהַבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלַּל שְׁמִיָּהּ דְּקוֹדְשָׁא
כְּרִיד הוּא לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחְמָתָא דְאָמִירָן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אַמֵּן :

מוסף לישבת

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים קֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :
(בשבת תשובה אומרים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים
פתחנו בכפר חיים למעןך אלהים חיים :)
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגַּן אַבְרָהָם :
אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְרוֹשְׁשֵׁי
(בקיץ מוריד השל) (ובחורף משיב הרוח ומוריד
הגשם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמְרָה לְךָ מֶלֶךְ
מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :
(בשבת תשובה אומרים מי כמוך אברהם זוכר יצוריו
ברחמים לחיים)

וְנִאֲמַן אַתָּה לְהַחְיֵת מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

כתורם אומר שלמה לכו

בְּתֵר יִתְּנוּ לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה יַחַד בָּלֵם קְרוֹשָׁה לְךָ יִשְׁלֹשׁוּ
בְדַבַּר הָאֲמוֹר עַל יַד נְבִיאֶיךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְרוֹשׁ
קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ וְיִדְוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ בְּכוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ
מְלֵא עוֹלָם וּמִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֵלִים אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ :
לְעַמְּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ :
מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ הַמִּיחְדָּרִים שְׁמוֹ עָרֵב וּבִקֵּר
בְּכָל

מוסף לשבת לא

בְּכָל יוֹם תְּמִיד וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יי אֱלֹהֵינוּ יי אַחַד : הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא
מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו הוּא יוֹשִׁיעֵנו וְיִגְאָלֵנו שְׂנֵית
וְיִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל חַי לֵאמֹר הֵן גְּאֻלְהֵי אֲתָכֶם
אַחֲרֵית בְּרֵאשִׁית : לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם :
וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר יי מֶלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדָר וּלְדָר הַלְלוּיָהּ : עַיֵב

אַתָּה קְרוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְרוֹשׁ וְקְרוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְלָלוּךָ סֵלָה
(כי אל מלך גדול וקדוש אתה) בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ : (בשבת תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :)
לְמַשָּׁה צִיּוֹת עַל הַר סִינַי מְצוֹרֵת שֶׁבֶת זָכוֹר וְשִׁמּוֹר וּבוֹ
צִיּוֹתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב כֶּה קָרְבַן מוֹשֶׁה שֶׁבֶת
בְּרֵאיוֹי :

יש אומרים במקום למשם זאת חכמת סלמה

תְּכַנֵּן שֶׁבֶת רְצִיָּה קְרִבְנוֹתֶיךָ צִיּוֹת פִּירוּשֵׁיהָ עִם סְדוּרֵי
נִסְכֵיהָ מְעַנְיָה לְעוֹלָם כְּבוֹד יִתְּלוּ טוֹעֵמֶיהָ חַיִּים
זָכוֹ וְנָם הָאוֹהֲבֵי דְבָרֶיהָ גְּדוּלָה בַּחֲרוֹ אוֹ מְסִינֵי נִצְטוּוּ צִיּוֹנוֹ
פְּעֻלָּתָהּ בְּרֵאיוֹי וְתִצְוֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב כֶּה קָרְבַן מוֹסֵף
שֶׁבֶת בְּרֵאיוֹי : יְהִי רְצוֹן וְכוּ

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ
בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִשְׁעֵנוּ בְּגְבוּלָנוּ וְשִׁסְנַעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ
אֵת קְרִבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִין בְּסִדְרָן וּמוֹסָפִין כֶּה לִכְתֹּן אֵת
מוֹסֵף יוֹם הַשֶּׁבֶת הַזֶּה נַעֲשֵׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ
בְּאֲמֹר :

וביום

ויביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשורונים
סלת מנחה גדולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו
על עלת התמיד ונסכה :

ישמחו במר כיתך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי
שביעו כלם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית
כו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת : זכר למעשה
בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו מטובך
שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בו כל ישראל
מקדשי שמך ברוך אתה יי מקדש השבת :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב
העבודה לדבור ביתך ואשי ישראל ותפלתם טהרה
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחוננו ענינו
בשובך לציון ברחמים ברוך אתה יי רומחור שכנינו
לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור חיינו ומנן ישענו אתה הוא
לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו הפסוקים
בירך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיד שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב וכך
וצהרנים רחוב כי לא כלו רחמיך רמחם כי לא תטו
תמיד כי מעולם קיינו לך :

מרים ורכנ

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר ויצרנו ויצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיתנו וקנימתנו
בן החינו ותחננו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור
חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים
לך ברוך אל ההודאות :

כשכת חנוכה לומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה : כימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו
כשעמדו מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם
מתורתך ולתעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים
עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם הנת את דונם
נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורכים ביד
מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזדים
ביד עוסקי תורתך לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן בחיזם הנה
ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופגנו את היכלך וטהרו
את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו
שמונה ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמחם נסים
ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל כדם יתפרך וירחמם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

בשית אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך
אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

כמוס סליח לכור חומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו כבדנו המושלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורר מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך כאמור : וברכך יי וישמרך : יאר
יי פניו אליך ויחנך : ישא יי פניו אליך וישם לך שלום :
ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך : וברכנו אבינו כלנו
כאחד כאור פניך כי כאור פניך נתת לנו יי אלהינו תורה
וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב
כענין לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז
ושלום : (בשבת תשובה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה
ונגרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנתנו וכל עמך
ישראל לחיים טובים ולשלום :

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
אלהי נצור לשוני מרע וישפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום : ונפשי כעפר לכל תהיה : פתח לבי
בתורה : ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים עלי
לרעה : מהרה הפר עצתם וקלקד מחשבותם : יהיו כמוץ
לפני רוח ומלאך יי דוהה : עשה למען שמך עשה למען
ימיך

ימיך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך למען
יחלצון ידידיך הושיע ימיך וענני : יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צור וגואלי :

טוב לומר טור למעלות אשא עיני

עושה שלום במרומוי הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועד
כל עמו ישראל ואמרו אמן :

מוסף לשבת וראש חדיש

חומר אבות ונכורות וקדושת שם ובמקום למסע לזית חומר

אתה יצרת עולמך מקדם כלית מלאכתך ביום השביעי
בחרת בנו מכל האמות ורצית בנו מכל הלשונות :

וקדשתנו במצותיך וקרבחנו מלכנו לעבודתך ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת : וחתן לנו יי אלהינו באהבה
שבתות למנוחה וראשי חדשים לכפרה ולפי שחטאנו
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הרבה עירנו ושמם
מקדשנו וגלה יקרנו ונשל כבוד מפי תינו ואין אנו
יכולין לתקריב לפניך קרבן ולא כהן שיכפר בערנו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותטענו בנבילנו ויש נעשה לפניך
את קרבנות חובותינו המידין כסדרן ומוספין כהלכתן את
מוספי יום השבת הזה : ויום ראש החדש הזה נעשה
ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך כאמור :

וביום השבת שני ככשים בני שנה המימם ושני עשרונים
סלת מנחה ברולה בשמן ונסכו : עלת שבת בשבת
על ערת התמיד ונסכה :

וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים תִּקְרִיבוּ עֹלֶה לַיּוֹם פְּרִים בְּנֵי בֶקֶר שְׁנַיִם
וְאֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שְׁנָה שְׁבַע תְּמִימִים :
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שֶׁלִּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים לֶפֶר וְשְׁנֵי
עֶשְׂרוֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ וַיּוֹן כִּנְסָכוֹ וְשַׁעִיר לְכַפֵּר וְשְׁנֵי
תְּמִדִּין כְּהִלְכֵתָן :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמֵחָה לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה
לְפָרְנִסָּה וְלִכְלִכְלָה לְמַחִילַת חַטָּא וְלִסְלִיחַת עֵין וְיִהְיֶה
הַחֲדָשׁ הַזֶּה סוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּרֵינוּ תְּחִלָּה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן
נַפְשֵׁנוּ כִּי בַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל מִכָּל הָאֲמוֹת בְּחַרְתָּ וְתָקִי רֵאשִׁי
חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְעָתָ :

יִשְׁמְחוּ בְּמַרְכֻּתְךָ שׁוֹמְרֵי שְׁבֹת וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג עִם מַקְדָּשִׁי
שְׂבִיעֵי בָרֶם יִשְׂבְּעוּ וַיִּתְעַנְנֵנו מִטּוֹבְךָ וְהִשְׁבִּיעֵנו רִצִּיתָ
כֹּחַ וְקִדְשָׁתָנוּ חֲמֵדַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאתָ וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצְוֵה נָא כַּמְנוּחָתֵנוּ קִדְשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׂבַענוּ מִטּוֹבְךָ
שִׂמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְטַהֵר לְבָנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת וְהַנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׁבֹת קִדְשֶׁךָ וַיְנַחֵנוּ כֹּחַ כָּד יִשְׂרָאֵל
מַקְדָּשִׁי שִׁמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַקְדָּשׁ הַשְּׁבֹת וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי
חֲדָשִׁים :

רִצְוֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה וְחֹשֶׁב
הַעֲבִירָה לְדַבֵּר בִּיתְךָ וְאִשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מֵהִרָה
בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל
עֲמֻךָ :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲוִינָה עֲיֵנֵינוּ
בְּשׁוֹכֵךְ

בְּשׁוֹכֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחַוֵּיר שְׁכִינָתָה
לְצִיּוֹן :

מִדֵּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּרנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר נִדְרָה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לְךָ וְעַל נִסְיָךְ שֶׁבְכָל
יּוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת עֵרֵב וּבְקָדֶךָ
וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמָּוֵ
חֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲלָם קוֹיֵנוּ לְךָ :

מנדים ורכן

מִדֵּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יְאֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרֻכּוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתֵנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
בֵּן תַּחֲיִינוּ וְתַחַנְנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּיֹתֵינוּ לְחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר
תְּקִיד וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנָה וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מִדֵּים
לְךָ בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :

כשבת חנוכה אומרים

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעֵשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָרֶם
בְּיָמֵינוּ הַזֶּה : בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה בֵּן יוֹחָנָן כִּהְיוּ גְדוֹל חֲשִׁמוֹנָא וּבְנָיו
בְּשַׁעֲמֻדָּה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָם
מִחוּרְתְּךָ וְלַהַעֲבִירִם מִחֲסֵי רִצּוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עֲמַדָּת לָהֶם כַּעַת צִרְתָּם רַבָּת אֶת רִיבָם הִנֵּת אֶת רִיבָם
נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם מִסֵּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
מַעֲטִים וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְטַמְאִים בְּיַד טַהוֹרִים וְזָרִים
בְּיַד עֹשְׂקֵי תוֹרָתְךָ קֵד עֲשִׂית שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
יְלַעֲמְךָ

וְלַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה נְדוּלָה וּפְרָקוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה -
וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְנֵיךְ לְדַבֵּר בִּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטָהְרוּ
אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְדוּת כַּחצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ
שְׁמוֹנֵה יָמִים אֵלּוּ בַּחֲלָל וּבַחֲדָאָה וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים
וּנְפִלְאוֹת וְנִזְדָּה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה :

וְעַל כֵּן יִהְיֶה יוֹרְדוֹמָס וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד שִׁמְךָ מִלִּבְנוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה :

(בש"ת אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך) :
וְיִהְיֶלּוּ וְיִבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה הָאֵל הַטּוֹב בְּרוּךְ
אַתָּה יי הטוב שִׁמְךָ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת :

כמוסם שלח לכוור קומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן
וּבְנָיו כְּהֻנִּים עִם קְדוּשֶׁיךָ בְּאֲמוּר : יִבְרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר
יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִתְנֶךָ : יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׂם לְךָ שְׁלוֹם :
וְשִׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּלָנוּ
בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרָה
וְחַיִּים אַתָּה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְטוֹב
כְּעִנְיֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֵז
וְשְׁלוֹם : (כשבת תשובה אומרים

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נֹכַח וְנִכְתַּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֹל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּינוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְנִזְאוֹי :

אֲלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשִׁפְחוֹתַי מִדְּבַר מְרֹמֶר וּלְמִקְלָלֵי
נַפְשֵׁי תְּהוֹם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל תְּהוֹרָה פָּתַח לְבִי

כְּחוֹדְרֶךָ וְאַחֲרַי מִצִּוְתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי וְכֹל הַקָּמִים עָלַי

לְרַעָה מִהֲרָה הֲפֵר עֲצָתָם וּקְלַקְל מַחְשְׁבוֹתָם : יְהִי כְמוֹן

לְפָנַי רוּחַ וּמִלֶּאךְ יי הַזּוּחָה : עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן

יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ לְמַעַן

יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי : יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי פִי

וְהַגִּינוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּר וְנִזְאוֹי :

טוב לומר שיר למעלות אשה עימי

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַד

כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמֵרוּ אָמֵן :

אחר חזרת המוסף סתון קומר קרוש מתקבל ואחר כך אומרים

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאֲמַר וְעַמְּךָ כָּלִם

צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נִצְר מַטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי

לְהַתְּפָאָר : אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה

וְעוֹשֶׂה נְחֵת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ גֵּרֵל בְּשֵׁם טוֹב וְנִפְטָר בְּשֵׁם טוֹב

מִן הָעוֹלָם וְעָלוּ אֵמַר שְׁלֹמֹה כְּחֻכְמָתוֹ טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן

טוֹב וְיוֹם הַמּוֹת מִיּוֹם הַחַיִּים : לְמוֹד תּוֹרָה הֲרַבָּה וְיִתְנוּ

לְךָ שָׂכָר הֲרַבָּה יָדַע מִתֵּן שְׂכָרָן שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתֵיךָ לְבָא :

רַבִּי חֲנַנְיָהּ בֶּן עַקִּישָׁא אָיִמַר רַצָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזִכּוֹת

אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הֲרַבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שְׁנֵאֲמַר

יי תַּפֵּץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל תּוֹרָה וְיִאֲדִיר :

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ אֵין בְּאֲדוֹנֵנוּ אֵין כְּמִלְכָּנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ :

מִי בְּאֱלֹהֵינוּ מִי בְּאֲדוֹנֵנוּ מִי כְּמִלְכָּנוּ מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ :

נודה לאלהינו נודה לארוננו נודה למלכנו נודה
למושיענו כרוך אלהינו כרוך ארוננו כרוך מלכנו
כרוך מושיענו אתה הוא אלהינו אתה הוא ארוננו
אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו אתה תושיענו
אתה תקים תרחס ציון כי עת להננה כי בא מועד :

יש כוונתם לומר פטום סקטורת

תנא דבי אהויו כל השנה הלכות בכל יום מובטח לו
שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו
אל תקרי הליכות אלא הלכות אמר רבי אלעזר אמר
רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר
וכל בניך למודי וי רב שלום בניך אל תקרי בניך א
בניך יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך למען אחי
ורעי אדברה נא שלום בך למען בית יי אלהינו אבקשה
טוב לך ויראה בנים לבניך שלום על ישראל שלום רב
לאהבי תורתך ואין למו מבשול וי עוז לעמו יתן וי יברך
את עמו בשלום ואומר סמון

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בערמא די כרנא כרעותיה
וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב
משיחיה בחיובן וביומיכון ובחיי דבל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן יהא שמייה רבא מברך
לעלם לעלמי עלמיא יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה הקודשא
ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא שירתא השבחתא
ונחמתא האמירן בעלמא ואמרו אמן :

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי
תלמידיהון דעסקין באורייתא קרישטא די בארתא
הדיון

הדיון ודי ככל אתר ואתר יהא דנא ולהין ודכון שלמא
תנא וחסדא ורחמי ומזוני רויחי מן קדם אלקרא מאריה
שמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
ושיזבא ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה וריוח והצלה לנו
ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומיו הוא
ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו
אמן :

ברכו את יי המבורך :

וענינם בקול רם

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לארון הכל לתת גדרה ליוצר בראשית
שרא עשנו כנויי הארצות ולא שמנו כמשפחות
הארמה שלא שם חלקנו בהם ונורדנו ככל המונם
שהם משתחיים להבל וריק ומתפללים אלא לא יושיע
ואנחנו משתחיים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים
מפעל ושכינת עוזו בנבחי מרומים הוא אלהינו ואין עוד
אחר אמת מלכנו ואפס זולתו ככתוב בתורה וודעת
היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים
מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

יש כוונתם לומר על כן נקום לך ודיון עולם :

נחני בצדקתך למען שררי הישר לפני הרבך ויעקב
הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים ויאמר יעקב
כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
מחננים :

לשבת זכור

נוסחים פה ליוורנו יע"ק לומר קודם מי כמנך זה הפיוט

אך זה היום קויתי
בו מצאתי ראיתי
אגילה אנדילה
מתרכ היונה
בבסוף אז קנני
צאן לטבח שמני
אך שקר בד חקר
חי אל אויב פנה
רשע נחש בריח
פתח מלך הדית
תם רשע בא ישע
על יד איש חרבונת
המן ובני הבית
הודי עלי בנות
זמרו דברו
עד שיבה עד זקנח
מהר שמחו גם גידו
זין שקר הובילו
הכינו הרנינו
כל פלך ומדינה

לשיר את נקמת צר
ישע מן המצר
אל צור אלי מבצר
בשמחה וברננה :
אגילה
איש יד צורר הרע
כי צדיק לא ברע
הבל רוח זרע
בשמחה וברננה :
זך שקר
או בבל ואל
לשמיד את ישראל
מלא השבית גויאל
בשמחה וברננה :
תם רשע
כלם על עץ נתלו
אך שרים נבתרו
חסדי אל לא יכלו
בשמחה וברננה :
זמרו
עמי אחי רעי
עתה אל תוך מעי
שישו אל שעשועי
בשמחה וברננה :

לשבת זכור

חוקי כאל לבטוח
קמים גבורי כח
נקומה נרומה
חיש תרוץ אלמנת
למכון שבתו השנית
נתן ברת הרתיח
הובישו הובישו
אפרח שושנה
מוציא אסירים פודה
כל צר צורר צודה
יעתירו יקטירו
מרדרור עם לבנה
יקבוצ מפור
מבין עם אכור
זכר טוב יזכר
זכיר עול כבד
שסוהו אויבים
תכור עצבים
השב לו נור
השב עבודה

כי יוסר היכל
מחר חרב האכל
מדבנו כל יוכל
בשמחה וברננה :
נקומה
אוי האל דחמן
זכר זרע חמן
גם הם כשור שלמן
בשמחה וברננה :
הובישו
מלך עולם ועד
הכרת כי בא מועד
פתח אהל מועד
בשמחה וברננה :
יעתירו
בגבורה נאור
כי עובר אל זר
אל עם כשה אובר
זלכש שש משור :
זלכש
עוברים ושבים
את הזנו פור
והכרת עמלק ממוד
לבן אלעזר :
השב לו

אודה שמך יהוה כי פדיתני אותי . אביעה חירות מפי
קדם קדמוני . ואומר ליהוה מחסי ומצודתי .
אלהי אבטח בו : ואומר קרא אקרא מהלך שמך יהוה .
על הנפסים שעשית בימי מרדכי . ואומר במקלהות נערי
יוקני . מי כמכה באלים יהוה :

מי כמודך : ואין כמודך . מי דומה לך : ואין דומה לך :
ארון חסדך כל יתדל . אמתך מבצר עני ומגדל . כי היות
מעוז להל . ומעוז לאביון בצר לו : בימי חרפי
מקדמוני . כי דבר רוח יי . והיום אם גרשוני עניי הודי
לי ואני לו : נמלני מאז טובות . גלויות ידועות ללבבות .
גם אם יהיו הצרות קרובות . אשרי כל חוכי לו : המי
מתקוממי אזה . ורגלי ארים בדבר כל חוזה . הנה אלינו
זה . קוינו לו : היום אביעה חירות . היו מני קדם עתידות .
נפלא בס המבין צפוני סודות . יוצרי מבטן לעבר לו : והיו
בימי אחשורוש . מך הוקם על כברוש . נשא ורם על כל
קצין וראש . ויי הניח לו : זמן בשנת שש למלכותו .
להראות לכל עבריו תכונתו . ואבני נזר מתנוססות על
אדמתו . ועפרות זהב לו : חק לכל בני שושן נתן . והקדיש
קריאיו כחתן . בחצר גנת ביתן . אודה למושב לו : טעם
עשות רצון בר איש ויצרו . ואין אונס לאיש יין עברו .
ולתת לכל שואר די מחסורו . אשר יחסר לו : יחד אספו
כל הנדרשים . גם ושתהי המלכה עשתה משתה נשים .
ומשתה הנשים באנשים . שבעת ימים יספרו לו : בטוב לב
המלך בנין . אמר להביא לפניו את יפת הועין ותמאן
בדברו לאמר אין . העוה פניה ותאמר לו : לקרובים אליו
היושבים עלי כן . שאל ויעצהו ממוכן . הוא המן לפורענות

מוכן

מוכן . לפי יקבץ און לו : מועצתו בדת נתונות . היו לעמי
רפואות צפונות . כי לולי אגרות ראשונות . גם פליטה לא
היתה לו : נועץ לקרא לכל המוני . להביא כל יפת תאר
לפניו . והנערה אשר חיטב בעיניו . מהור ימהרנה לו : סנסן
ליאיר האיר ורח . ישיש כגבור לרוץ ארח . מרם מכה ציץ
רפואה פרח . כי הפלר . יי חסיד לו : עמי נאמנה הרסה .
חמה . היא אסתר בת הודו ברה כחמה . ובמות אביה ואמה .
לקחה מרדכי לו : פנעה חן ותלך והלוים . ותלקה אסתר
אל בית המלך גורת יהלום . ומרדכי צוה לה לבי לשלום .
כי הוא אלניך והשתחויו לו : צדק לבשה כממלכתה : לא
הגידה אסתר עמה ומולדת . והמלך אהבה וירב תפארתה .
כי מיו היתה לו : קשב רב קשב צרור המור . מסריסי המלך
הקבועים לשמור . והנס חושבים על המלך לאמר . תבא
נתחכמה לו : רחשה אסתר למלך באמרי שפר . בשם מרדכי
ונכתב בספר . בקש ונמצא לפני צבי עיפר . כי כול הרים
ישאו לו : שניהם נהלו על העץ . כי שמע מרדכי לשונם
בהועץ . נשקה למלך סם המות דועץ . אולי יפתח ונ כלה
לו : תשועה זאת צפונה לרור אחרון . נכתבה על ספר
הזכרון . להיות לו מן המלך הנמול ויתרון . כי פועל אדם
ישים לו :

אחר כל אלה הדברים . אחשורוש את המן הרים . וינשאהו
מעל כל השרים . ותועפות הרים לו : נמנע מרדכי
מסגוד לרשע . נין עמלק אשר מבטן פשע . וזה הוסיף על
חטאתו פשע . לא יאבה יי סלות לו : יום ברעו לו כל עברי
המלך . ומרדכי ברומו הולך . בקש לתהדר ריב על
עם בל והלך . עובר ומתעפר על ריב לא לו : יעץ תחבולות

כשכים

כשבים בצדו . ויבו בעיניו בנאון חמדו . לשלות יד במרדכי
 לבדו . בו לדבר יחבל לו : הרבה כסף וזהב לבלי חוק .
 ויאמר בלבו זה עת לשחוק . ויבא עצות מרחוק . לרשת
 משכנות לא לו : ויפל פור וידו בגורל הרח . וירא כי באדר
 מת אבי תעערה . ולא זכר כי היא עת היורה . חכלי
 יולדה יבאו לו : הוב אורב יעצוהו רעיוני . וישאל שאלה
 מאדוניו . ונס הוא שני אריות שניו . ומתלעות לבוא לו :
 הן עם אחור נזורו . ודתייהם שונות ודתך כל יגצורו . רוח
 וזרעו וסופתה יקצורו . קמה אין לו : הכינותי כסף לגנויך
 יער . לאבד זה הגוי הנגעל . כל הפרבים אשר לא כרעו
 לבעל . וכר הפה אשר לא נשק לו : להביא אל גנוי המלך
 אוסף . עשרת אלפים בכרי כסף . ונפש אבה לכל בית
 יוסף . פעם אחת ולא אשנה לו : ויאמר לו המלך והי לך
 קנייך . וזאת טבעתי על יד ימינך . והעם לעשות בו כטוב
 בעיניך . ובה עד קצו ואין עיור לו : יצא וסופרי המלך
 נקראו . ויכתבו בכל אשר הזרחו . ובכל עם ועם רצים
 יצאו . שרי הרב אשר לו : היה דברו נחוי לאמר . כרם
 חמר ביום אחד לזמור . בשלשה עשר באדר החל וזמור
 לא אוסיף עוד עבור לו : קרע מרדכי בגדיו לפני אל . ויצעק
 נד על גולת אריאל . הבנים אין לישראל . אם יורש אין
 לו : טרף טרף שאר המוני . מי נתן למשסה יעקב למוני .
 וישארו לבוזים הלא יי . זו חטאנו לו . נעורה אסתר
 הגדולה דבר . שמענו צעקה בעינים במדבר . ומרדכי
 בלבוש שק עבר . לא ידענו מה היה לו : בגדים שרתה
 להלבישו . ולא קבל מפדירות נפשו . ומשלח להתך להקח
 אדרשו . לדעה מה יעשה לו : רחמי הוציא להתך והורה .
 ופרשת

ופרשת הכסף לפניו שוה . והפתשנן שלח ועל אסתר צוה .
 לבא אל המלך להתחנן לו . בתשובתה אמרה לרשבו .
 דע כי בן מות אשר לא יקרא ויבא : לבד מאשר יושיט לו
 המלך את שרביט זהבו . בקרב איש להשתחית לו : יקור
 כשמעו דברי הדסה . צעק אהה כי אין מנוסה . ועף יי אשא .
 כי חטאתי לו : שלח לה לאמר אל תרמי . להמלט בית
 המלך מכל לאמי . כי את האברי ואולי עמי . אחרי נמכר
 גאולה תהיה לו : ממקום אחר ישלח שלומיו עושה שלום
 כמרומיו . כי לא כלו רחמי . על בן אחיל לו : ותענהו לך
 כגוס כל חיכי פדיום . וצומו עלי שלשת ימים לילה ויום .
 ורחמים בקשו מאל נורה ואיום . ואל חתנו דמי לו : אר
 נדרש בכל ריב ידרשנו . כי נכמרו רחמי לעם יקראנו .
 ויאמר עוד זכור אוכרנו . עד בן המו מעי לו : לבשר הן
 ביום השלישי ותלך . ותנקר עד מאד בעיני המלך . ויבו
 בכל אשר הוא מולך . ועל כל אשר יש לו : היפה בנשים
 גטע נעמן . מה שאלתך כי הכל מוומן . ותאמר יבא המלך
 והמן . אל המשחה אשר עשיתי לו : למחר קראתם לסוד
 נכמס . ויצא המן ביום שהוא שמת ונעלם . והוא במלכים
 יתקלם . ורוזנים משחק לו : ויבא ארוביו וורש אשתו .
 ויספר להם כבודו וממשלתו . ויגזרה עימדת לעמתו . רזי
 המרבה לא לו : יעצוהו עשות עץ גבוה חמשים . לתלות
 עריו קדש קדשים . ולהכיניו כחפצו מכל חרשים חרש
 חכם יבקש לו :

אלהים עדר צאנו בקר . ותחד שנת המלך עד יהי חוקר .
 כספר הזכרונות והיה בקר . וידע יי את אשר לו :
 כמצאו רכר מרדכי מפורש . מה נעשה יקר וגדולה דרש .
 ויאמר

ויאמרו כי לא פירש מה עשה לו : גָּה און המן בדברו .
 מה לעשות כאיש אשר המלך הפץ ביקרו : ויען וינקש
 במאמרו : פי כסיל מתתה לו : דבר לערותו בעדוי מלכים .
 וללכת לפניו אחר מהנסיכים : ולבו כמתשכיו הולך תשכים .
 ואין נוניה לו : השיבו המלך בן רברת : עשה למרדכי היהודי
 ככל אשר אמרת : בן משפטך אתה תרצת : במשפט הוה
 יעשה לו : וישב מרדכי אל משמרתו : והמן נרתף אל ביתו .
 ויועדו אהביו חרש אשתו : לבא לגוד לו : ורע ישורון זכרו
 נכניו : אם יש מרדכי אחר מבניו : אשר החלות לנפול
 לפניו : לא תוכל לו : חכמו עדם מדרבים עמו : וסריסי
 המלך הכתילוהו להקומו : ולא ראה כי יבא יומו : אדני
 ישחק לו : מרם כלות משתה הנין : אמר המלך אל ישר
 העין : שאלי כי הכל לנגדך כאין : ותבך ותתחנן לו : יען
 לו נפשי בשאלתי : ועמי אדני המלך בבקשתי : כי נמברנו
 לצורר ולא סברתי : תאות לבו נתתה לו : כי מה הפני
 אחר זה הצער : וכדי הקרב שות שתי השער : וישאנ ארית
 ביער : וטרף אין לו : לה אמר מי הוא זה מכל אנשי : ואי
 זה הוא מכל מנרשי : או מי מנושי : אשר מברתי אתכם
 לו : מהרה לענותו המן זה הרע : אשר פרעות בגוי צדיק
 פרע : אוי לרשע רע : כי גמול ידיו יעשה לו : נמלא חמה
 זקם אל גנו : וכשוכו ראהו ניפל על בנו : וגרו שמים עונו .
 וארץ מתקוממת לו : סרים אחר גלה חטאתו : הן עץ עשת
 למרדכי כביתו : ויצו המלך לתלותו : על העץ אשר הבין
 לו : עמדה אסתר לבקש על עמה : להשיב ספרי המלך
 והחמה : כי נחם יי על מכה עצומה : ושכ ורפא לו : פתשגן
 התבב להיות היהודים : להרוג בשונאיהם עתידים : כי נפל

פחד מרדכי על המורדים : ושלוס היה לו : צוה מרדכי על
 עם לא אדמן : מושיע רוב ונגיד ונאמן : והפקד על בית
 המן : ועל כל אשר יש לו : קדשתי לצורדי מובת : והבין
 לכניו מטבח : בעין אביהם המרצח : וארה שמות תילודים
 לו : רצצתי פרשנדחה הלפון אספתא : פורתא אדלית
 ארדתא פרמשתא : אריסי ארידי ויותא : גם קבורה לא
 היתה לו : שולתי שוללי ואריע ריע : כיעלה משאור
 אביון גוע : ומלט עני משוע : ויתום ואין עוזר לו : תכתב
 זאת לדור אחרון : ולכני בניס תהיה לזכרון : וכל המזכיר
 אותה ירון : אשרי העם שבכה לו :
 אכלו רעים שרתו ושכרו : וימי הפורים בשמחה שמרו .
 ועם שמחתכם האכילנים זכרו : ושלחו מנות לאין
 נכון לו : נסי אל מאו נשאוני : ובנככי תים העבירוני : ולכן
 כליותי יסרוני : דום לוי והתחולל לו : יום צאת פרעה
 אחרי : לטרוף בארית עררי : נצכו כחומה מימי משברי
 ויתגעשו כי חרה לו : וצא צר אחרי עם קדושו : וישלח
 צור עננו להפרישו : להיות צל על ראשו : להציל לו :
 העבירו ביבשה וצדיו החריד : בינו ובין יודפיו הפריד :
 ולתתיות מצולה אותם הוריד : חוקקי בסלע משכן לו :
 ובשוב תים לאיתנו : נטבע פרעה וכל חמונו : כי תים
 הכפיד מרפכות גאזנו : וירא כי לא יכול לו : דהרחת אבירים
 באדירים נפרו : וכעפרת במים רבים צללו : ודורשי יי
 שמו יחללו : בנבל עשור זמרו לו : הראנו ידו הנפלאה :
 על שפת תים נוראה : אשריה לוי כי נאה גאה : בומירות
 גרע לו : דגלים עברו ביבשה : ולפניהם אל גערץ בקדושה :
 או שוררו שירה חרשה : מי כמכה כאלים יי :

